

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τὸ βιβλίον Μακκαβαίων Δ', ὡς «ἀπόκρυφον» δὲν συγκατελέχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μεταξὺ τῶν κανονικῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐν τούτοις, λόγω τῆς σπουδαιότητος τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ καὶ τῆς συμπεριλήψεώς του εἰς ἀρχαῖα χειρόγραφα τῆς Μεταφράσεως τῶν Ἑβδομήκοντα (Ο'), ἐκδίδεται συνήθως μετὰ τῶν ἄλλων βιβλίων τῶν Μακκαβαίων (Α-Γ).

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ'

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 1

- Δ Μακ. 1,1 Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων, εἰ αὐτοδέσποτός ἐστι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμός, συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν ὀρθῶς, ὅπως προθύμως προσέχητε τῇ φιλοσοφίᾳ.
- Δ Μακ. 1,1 Επειδὴ ἔχω σκοπὸν να παρουσιάσω ἓνα πάρα πολὺ σοφὸν λόγον, ἐπὶ τοῦ ζητήματος αν ο ευσεβῆς λογισμός, η κατὰ Θεὸν ὀρθοφρασὺνη, κυριαρχή ἐπὶ των παθῶν, θα ἤθελα να σας δώσω μίαν ὀρθήν συμβουλήν· να προσέχετε, δηλαδή, προθύμως εἰς την φιλοσοφίαν.
- Δ Μακ. 1,2 καὶ γὰρ ἀναγκαῖος εἰς ἐπιστήμην παντὶ ὁ λόγος καὶ ἄλλως τῆς μεγίστης ἀρετῆς, λέγω δὴ φρονήσεως, περιέχει ἔπαινον.
- Δ Μακ. 1,2 Διότι, βεβαίως, η λογική εἶναι ἀπαραίτητος δια κάθε πρᾶγμα προς πλήρη γνώσιν. Από δε ἄλλης ἐπόψεως περιέχει ἔπαινον της μεγίστης ἀρετῆς, ἐννοῶ της φρονήσεως, της ὀρθοφροσύνης.
- Δ Μακ. 1,3 εἰ ἄρα τῶν σωφροσύνης κωλυτικῶν παθῶν ὁ λογισμὸς φαίνεται ἐπικρατεῖν, γαστριμαργίας τε καὶ ἐπιθυμίας,
- Δ Μακ. 1,3 Αν λοιπὸν ο ευσεβῆς λογισμός φαίνεται ὅτι ἐπικρατεῖ ἐπὶ

- των παθών, που παρακωλύουν την σωφροσύνην, δηλαδή επί της λαιμαργίας και της επιθυμίας,
- Δ Μακ. 1,4 ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς δικαιοσύνης ἐμποδιστικῶν παθῶν κυριεύειν ἀναφαίνεται, οἷον κακοηθείας, καὶ τῶν τῆς ἀνδρείας ἐμποδιστικῶν παθῶν, θυμοῦ τε καὶ πόνου καὶ φόβου.
- Δ Μακ. 1,4 αποδεικνύεται ὅτι κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῆς κακοηθείας καὶ ἐπὶ τῶν παθῶν, που ἐμποδίζουν τὴν ἀνδρείαν, δηλαδή κυριαρχεῖ ἐπὶ τοῦ θυμοῦ, τοῦ πόνου καὶ τοῦ φόβου.
- Δ Μακ. 1,5 πῶς οὖν, ἴσως εἴποιεν ἂν τινες, εἰ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ, λήθης καὶ ἀγνοίας οὐ δεσπόζει; γελοῖον ἐπιχειροῦντες λέγειν·
- Δ Μακ. 1,5 Πως, λοιπόν- ἢμπορεῖ νὰ ἐρωτήσουν μερικοὶ- εἰ ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς κυριαρχεῖ ἐπὶ τῶν παθῶν, δὲν κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῆς λησμοσύνης καὶ τῆς ἀγνοίας; Ἡ τεθείσα ἐρώτησις εἶναι γελοία.
- Δ Μακ. 1,6 οὐ γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ, ἀλλὰ τῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης καὶ φρονήσεως ἐναντίων, καὶ τούτων οὐχ ὥστε αὐτὰ καταλῦσαι, ἀλλ' ὥστε αὐτοῖς μὴ εἶξαι.
- Δ Μακ. 1,6 Διότι ὁ λογισμὸς δὲν εἶναι κύριος τῶν ἰδικῶν τοῦ παθῶν, ἀλλὰ τῶν ἀντιθέτων πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀνδρείαν, πρὸς τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν φρόνησιν. Καὶ μάλιστα οὐχ εἰς βαθμὸν νὰ τα καταλύῃ, ἀλλὰ εἰς σημεῖον νὰ μὴ υποχωρῇ εἰς αὐτά.
- Δ Μακ. 1,7 πολλαχόθεν μὲν οὖν καὶ ἀλλαχόθεν ἔχοιμ' ἂν ὑμῖν ἐπιδείξαι ὅτι αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς.
- Δ Μακ. 1,7 Καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ σημεία θὰ ἢμπορούσα νὰ σας δείξω, ὅτι ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς εἶναι κυρίαρχος καὶ ἐξουσιαστὴς ἐπὶ τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 1,8 πολὺ δὲ πλέον τοῦτο ἀποδείξαιμι ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας

τῶν ὑπὲρ ἀρετῆς ἀποθανόντων, Ἐλεαζάρου τε καὶ τῶν
ἐπτὰ ἀδελφῶν καὶ τῆς τούτων μητρὸς. ἅπαντες γὰρ
οὗτοι τοὺς ἕως θανάτου πόνους ὑπεριδόντες,
ἐπεδείξαντο ὅτι περικρατεῖ τῶν παθῶν ὁ λογισμός.

Δ Μακ. 1,8

Αλλά πολὺ περισσότερον θα δεῖξω τοῦτο φέρων ὡς
παράδειγμα την ανδραγαθίαν ἐκείνων, οἱ οἱ ἀπέθαναν
ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς, τοῦ Ελεαζάρου δηλαδὴ, τῶν ἐπτὰ
ἀδελφῶν καὶ τῆς μητρὸς τῶν. Διότι αὐτοὶ περιφρονήσαντες
τοὺς μέχρι θανάτου πόνους ἐδείξαν ὅτι υπερισχύει ἐπὶ τῶν
παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.

Δ Μακ. 1,10

τῶν μὲν οὖν ἀρετῶν ἔπεστί μοι ἐπαινεῖν τοὺς κατὰ
τοῦτον τὸν καιρὸν ὑπὲρ τῆς καλοκάγαθίας ἀποθανόντας
μετὰ τῆς μητρὸς ἄνδρας, τῶν δὲ τιμῶν μακαρίσαιμ' ἄν.

Δ Μακ. 1,10

Δια τὰς ἀρετὰς τῶν, λοιπὸν, μοι δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ
ἐπαινέσω τοὺς στοὺς καιροὺς μας ἀποθανόντας ὑπὲρ τῆς
ἀρετῆς ἄνδρας μαζὶ με τὴν μητέρα τῶν καὶ νὰ τοὺς
καλοτυχίσω διὰ τὴν τιμὴν αὐτὴν.

Δ Μακ. 1,11

θαυμασθέντες γὰρ ἐκεῖνοι οὐ μόνον ὑπὸ πάντων
ἀνθρώπων ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ ὑπομονῇ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
τῶν αἰκισαμένων, αἵτιοι κατέστησαν τοῦ καταλυθῆναι
τὴν κατὰ τοῦ ἔθνους τυραννίδα, νικήσαντες τὸν
τύραννον τῇ ὑπομονῇ, ὥστε δι' αὐτῶν καθαρισθῆναι
τὴν πατρίδα.

Δ Μακ. 1,11

Διότι ἐκεῖνοι ἐθαυμάσθησαν διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν
ὑπαμονὴν τῶν οὐ μόνον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους
ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δημίους τῶν. Καὶ
ἐγένιναν αἵτιοι νὰ καταλυθῇ ἡ ἐπάνω στο ἔθνος μας
τυραννικὴ κυριαρχία, ἀφοῦ ἐνίκησαν τὸν τύραννον με τὴν
ὑπομονήν, ὥστε δι' αὐτῶν τῶν μαρτύρων νὰ καθαρθῇ ἡ
πατρίς ἀπὸ τὸ μόλυσμα.

Δ Μακ. 1,12

ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου νῦν αὐτίκα δὴ λέγειν ἐξέσται
ἀρξαμένῳ τῆς ὑποθέσεως, ὥσπερ εἴωθα ποιεῖν, καὶ

οὕτως εἰς τὸν περὶ αὐτῶν τρέψομαι λόγον δόξαν διδούς
τῷ πανσόφῳ Θεῷ.

Δ Μακ. 1,12 Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου τώρα ἀμέσως θα λάβω τὴν εὐκαιρίαν
να ομιλήσω, αφοῦ ἀρχίσω τὸν λόγον μου, ὅπως συνηθίζω να
κάνω, καὶ ἔτσι θα κάμω λόγον περὶ αὐτῶν ἀποδίδων δόξαν
στον πάνσοφον Θεόν.

Δ Μακ. 1,13 Ζητοῦμεν δὴ τοίνυν, εἰ αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ
λογισμός.

Δ Μακ. 1,13 Ἐξετάζομεν, λοιπόν, ἀν εἶναι κυρίαρχος ἐπὶ τῶν παθῶν ὁ
εὐσεβὴς λογισμός.

Δ Μακ. 1,14 διακρίνομεν δὲ τί ποτέ ἐστὶ λογισμός καὶ τί πάθος, καὶ
πόσαι παθῶν ἰδέαι, καὶ εἰ πάντων ἐπικρατεῖ τούτων ὁ
λογισμός.

Δ Μακ. 1,14 Διακρίναμεν συγχρόνως, τί περίπου εἶναι αὐτός ὁ λογισμός
καὶ τί εἶναι τὸ πάθος, καὶ πόσα εἶναι τὰ εἶδη τῶν παθῶν καὶ
ἐάν κυριαρχῇ ὁ λογισμός ἐπὶ ὅλων αὐτῶν.

Δ Μακ. 1,15 λογισμός μὲν δὴ τοίνυν ἐστὶ νοῦς μετὰ ὀρθοῦ λόγου
προτιμῶν τὸν σοφίας βίον.

Δ Μακ. 1,15 Λογισμός, λοιπόν, εἶναι ἡ νόησις μετὰ ὀρθοφροσύνης, ἡ
ὁποία προτιμᾷ τὸν βίον τῆς σοφίας.

Δ Μακ. 1,16 σοφία δὴ τοίνυν ἐστὶ γνῶσις θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων
πραγμάτων καὶ τῶν τούτων αἰτίων.

Δ Μακ. 1,16 Σοφία δε εἶναι ἡ γνῶσις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων
πραγμάτων καὶ τῶν αἰτίων τῶν.

Δ Μακ. 1,17 αὕτη δὴ τοίτυν ἐστὶν ἡ τοῦ νόμου παιδεία, δι' ἧς τὰ
θεῖα σεμνῶς καὶ τὰ ἀνθρώπινα συμφερόντως
μανθάνομεν.

Δ Μακ. 1,17 Αὕτη, μάλιστα, εἶναι ἡ παιδεία, ἡ μόρφωσις, τὴν ὁποίαν
περιέχει ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς ὁποίας μανθάνομεν
εὐλαβῶς τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα πρὸς τὸ
συμφέρον μας.

Δ Μακ. 1,18 τῆς δὲ σοφίας ἰδέαι καθεστήκασιν τέσσαρες, φρόνησις

- καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη·
- Δ Μακ. 1,18 Της σοφίας δε τα εἶδη εἶναι τέσσαρα· φρόνησις, δικαιοσύνη, ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη.
- Δ Μακ. 1,19 κυριωτάτη δὲ πασῶν ἡ φρόνησις, ἐξ ἧς δὴ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖ.
- Δ Μακ. 1,19 Σημαντικωτάτη ἀπὸ ὅλας εἶναι ἡ φρόνησις, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀφορμάται ὁ λογισμὸς καὶ ἐπικρατεῖ ἐπὶ τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 1,20 παθῶν δὲ φύσεις εἰσὶν αἱ περιεκτικώταται δύο, ἡδονὴ τε καὶ πόνος· τούτων δὲ ἑκάτερον καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ περὶ τὴν ψυχὴν πέφυκεν.
- Δ Μακ. 1,20 Τῶν δε παθῶν δύο εἶναι τα κυρίως περιεκτικά καὶ τῶν ἄλλων· ἡ ἡδονὴ καὶ ὁ πόνος. Καθένα δε ἀπὸ αὐτὰ συνδέεται ἐκ φύσεως πρὸς τὸ σῶμα καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν.
- Δ Μακ. 1,21 πολλαὶ δὲ καὶ περὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν πόνον παθῶν εἰσὶν ἀκολουθίαι.
- Δ Μακ. 1,21 Γυρῶ ἀπὸ τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν πόνον περιστρέφονται πολυάριθμα πάθη.
- Δ Μακ. 1,22 πρὸ μὲν οὖν τῆς ἡδονῆς ἐστὶν ἐπιθυμία· μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν χαρά.
- Δ Μακ. 1,22 Προπορεύεται μὲν, λοιπὸν, τῆς ἡδονῆς ἡ ἐπιθυμία, ἀκολουθεῖ δε ἡ χαρά.
- Δ Μακ. 1,23 πρὸ δὲ τοῦ πόνου ἐστὶ φόβος, μετὰ δὲ τὸν πόνον λύπη.
- Δ Μακ. 1,23 Προ τοῦ πόνου βαδίζει ὁ φόβος, ἀκολουθεῖ δε ἡ λύπη.
- Δ Μακ. 1,24 θυμὸς δὲ κοινὸν πάθος ἐστὶν ἡδονῆς καὶ πόνου, ἐὰν ἐννοηθῇ τις ὅτι αὐτῷ περιέπεσεν.
- Δ Μακ. 1,24 Ὁ θυμὸς εἶναι ἓνα μικτὸν πάθος ἡδονῆς καὶ πόνου. Το ἀντιλαμβάνεται κανεῖς αὐτό, ἐὰν προσέξῃ καὶ κατανόησιν, ὅτι περιέπεσεν εἰς αὐτόν.
- Δ Μακ. 1,25 ἐν δὲ τῇ ἡδονῇ ἔνεστι καὶ ἡ κακοήθης διάθεσις, πολυτροπωτάτη πάντων τῶν παθῶν οὕσα.
- Δ Μακ. 1,25 Μέσα εἰς τὴν ἡδονὴν ὑπάρχει ἡ κακοήθης διάθεσις, ἡ ὁποία εἶναι ἡ περισσότερον πολὺπλοκος ἀπὸ ὅλα τα πάθη.

- Δ Μακ. 1,26 κατὰ μὲν τὴν ψυχὴν ἀλαζονεία, καὶ φιλαργυρία καὶ φιλοδοξία καὶ φιλονικία, ἀπιστία καὶ βασκανία·
- Δ Μακ. 1,26 Ἐν σχέσει μὲν πρὸς τὴν ψυχὴν ἡ ἀλαζονεία, ἡ φιλαργυρία, ἡ φιλοδοξία, ἡ φιλονικία, ἡ ἀπιστία καὶ ἡ βασκανία·
- Δ Μακ. 1,27 κατὰ δὲ τὸ σῶμα, παντοφαγία καὶ λαιμαργία καὶ μονοφαγία.
- Δ Μακ. 1,27 ἐν σχέσει δὲ μετὰ τὸ σῶμα ἡ παντοφαγία, ἡ λαιμαργία, ἡ μονοφαγία.
- Δ Μακ. 1,28 καθάπερ οὖν δυοῖν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς φυτῶν ὄντων ἡδονῆς τε καὶ πόνου, πολλαὶ τούτων τῶν φυτῶν εἰσι παραφυάδες,
- Δ Μακ. 1,28 Ὡς εἰάν τις ἡδονὴ καὶ ὁ πόνος εἶναι δύο φυτὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὑπάρχουν πολλαὶ παραφυάδες αὐτῶν τῶν φυτῶν.
- Δ Μακ. 1,29 ὧν ἐκάστην ὁ παγγέωργος λογισμὸς περικαθαίρων τε καὶ ἀποκνίζων καὶ περιπλέκων καὶ ἐπάρδων καὶ πάντα τρόπον μεταχέων ἐξημεροῖ τὰς τῶν ἡθῶν καὶ παθῶν ὕλας.
- Δ Μακ. 1,29 Καθε μίαν δὲ ἀπὸ αὐτὰς τὰς παραφυάδας ὁ τα πάντα καλλιεργῶν λογισμὸς καθαρίζει ὁλόγυρα, ἀφαιρεῖ τὰς ἀκάνθας, τὴν περιπλέκει καὶ τὴν στερεώνει εἰς στηρίγματα, μετὰ πάντα τρόπον τὴν διευθετεῖ καὶ ἐτσι ἐξημερώνει τὸ περιεχόμενον τῶν ἡθῶν καὶ τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 1,30 ὁ γὰρ λογισμὸς τῶν μὲν ἀρετῶν ἐστὶν ἡγεμών, τῶν δὲ παθῶν αὐτοκράτωρ. Ἐπιθεωρεῖτε τοίνυν πρῶτον διὰ τῶν κωλυτικῶν τῆς σωφροσύνης ἔργων, ὅτι αὐτοδέσποτός ἐστι τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς.
- Δ Μακ. 1,30 Διότι ὁ λογισμὸς εἶναι ἡγεμών μὲν τῶν ἀρετῶν, κυρίαρχος δὲ τῶν παιθῶν. Παρατηρεῖτε, λοιπόν, πρῶτον διὰ τῶν ἔργων, διὰ τῶν ἐκδηλώσεων, ποὺ ἐμποδίζουν τὴν σωφροσύνην, διότι ὁ λογισμὸς εἶναι κυρίαρχός ἐπὶ τῶν παθῶν.

- Δ Μακ. 1,31 σωφροσύνη δὴ τοίνην ἐστὶν ἐπικράτεια τῶν ἐπιθυμιῶν,
Δ Μακ. 1,31 Σωφροσύνη επομένως εἶναι ἡ κυριαρχία ἐπὶ των ἐπιθυμιῶν.
Δ Μακ. 1,32 τῶν δὲ ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι ψυχικαί, αἱ δὲ σωματικαί,
καὶ τούτων ἀμφοτέρων ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν φαίνεται.
Δ Μακ. 1,32 Ἀπὸ τας ἐπιθυμίας ἄλλαι μὲν εἶναι ψυχικαί, ἄλλαι δὲ
σωματικαί. Ὁ λογισμὸς παρουσιάζεται ὅτι ἐπικρατεῖ καὶ ἐπὶ
τῷ δύο τούτων εἰδῶν.
Δ Μακ. 1,33 ἐπεὶ πόθεν κινούμενοι πρὸς τὰς ἀπειρημένας τροφὰς
ἀποστρεφόμεθα τὰς ἐξ αὐτῶν ἡδονάς; οὐχ ὅτι δύναται
τῶν ὀρέξεων ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς; ἐγὼ μὲν οἶμαι.
Δ Μακ. 1,33 Ἀλλὰ πόθεν κινούμενοι ἀποστρεφόμεθα τας
ἀπηγορευμένας τροφὰς καὶ τας ἐξ αὐτῶν ἡδονάς; Τοῦτο
συμβαίνει, διότι ὁ λογισμὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπικρατῇ ἐπὶ
των ὀρέξεων. Αὕτη εἶναι ἡ γνώμη μου.
Δ Μακ. 1,34 τοιγαροῦν ἐνύδρων ἐπιθυμοῦντες καὶ ὀρνέων καὶ
τετραπόδων καὶ παντοίων βρωμάτων τῶν
ἀπηγορευμένων ἡμῖν κατὰ τὸν νόμον ἀπεχόμεθα διὰ
τὴν τοῦ λογισμοῦ ἐπικράτειαν.
Δ Μακ. 1,34 Μολονότι, λοιπόν, ἐπιθυμοῦμεν ἰχθύας καὶ πτηνὰ καὶ
τετράποδα καὶ διαφόρους ἄλλας τροφὰς που σύμφωνα με
τον Νόμον εἶναι ἀπηγορευμένοι εἰς ἡμᾶς, ἀπέχαμεν ὁμῶς
ἀπὸ αὐτὰς λόγῳ τῆς κυριαρχίας τοῦ εὐσεβοῦς λογισμοῦ.
Δ Μακ. 1,35 ἀνέχεται γὰρ τὰ τῶν ὀρέξεων πάθη ὑπὸ τοῦ σώφρονος
νοὸς ἀνακαμπτόμενα, καὶ φιμοῦται πάντα τὰ τοῦ
σώματος κινήματα τοῦ λογισμοῦ.
Δ Μακ. 1,35 Διότι ὁ ὀρθοφρονὼν νοὺς διώχνει τὰ πάθη των ὀρέξεων τὰ
ἀναχαιτίζει, ὅπως ἐπίσης φιμώνει καὶ ὅλας τὰς σωματικὰς
ορμὰς.

- Δ Μακ. 2,1 Καὶ τί θαυμαστόν; εἰ αἱ τῆς ψυχῆς ἐπιθυμίαι πρὸς τὴν τοῦ κάλλους μετουσίαν ἀκυροῦνται;
- Δ Μακ. 2,1 Καὶ διατί εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ; Ἐὰν χάνουν τὴν δυνάμιν των καὶ ατονοῦν αἱ πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ κάλλους ἐπιθυμίαι;
- Δ Μακ. 2,2 ταύτῃ γοῦν ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐπαινεῖται, ὅτι τῷ λογισμῷ καὶ τῇ διανοίᾳ περιεκράτησε τῆς ἡδυπαθείας.
- Δ Μακ. 2,2 Τέτοιος εἶναι ὁ ἐπαινος τοῦ σώφρονος Ἰωσήφ, ὅτι δηλαδὴ με τὸν εὐσεβῆ λογισμόν καὶ τὴν διάνοιαν υπερίσχυσεν ἐναντίον τῆς ἡδυπαθείας.
- Δ Μακ. 2,3 νέος γὰρ ὢν καὶ ἀκμάζων πρὸς συνουσιασμόν ἠκύρωσε τῷ λογισμῷ τὸν τῶν παθῶν οἴστρον.
- Δ Μακ. 2,3 Διότι, ἀν καὶ ἦτο νέος καὶ ἀκμαῖος πρὸς συνεύρεσιν με γυναῖκα, διέγραψε καὶ ἐσβῆσε διὰ τοῦ λογισμοῦ τὴν μανίαν των παθῶν.
- Δ Μακ. 2,4 οὐ μόνον δὲ τὴν τῆς ἡδυπαθείας οἰσθηλασίαν ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς φαίνεται, ἀλλὰ καὶ πάσης ἐπιθυμίας.
- Δ Μακ. 2,4 Φαίνεται δὲ καθαρὰ ὅτι ὁ λογισμὸς κυριαρχεῖ μόνον ἐπάνω εἰς τὴν φλόγα τῆς λαγνείας, ἀλλὰ καὶ ἐπάνω εἰς κάθε ἐπιθυμίαν.
- Δ Μακ. 2,5 λέγει γοῦν ὁ νόμος· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐδὲ ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.
- Δ Μακ. 2,5 Λέγει, λοιπόν, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ· δὲν θὰ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἄλλου οὔτε ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸν ἄλλον.
- Δ Μακ. 2,6 καίτοι ὅτε μὴ ἐπιθυμεῖν ἡμᾶς εἶρηκεν ὁ νόμος, πολὺ πλέον πείσαιμ' ἂν ὑμᾶς ὅτι τῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν δύναται ὁ λογισμὸς. - Ὡς περ καὶ τῶν κωλυτικῶν τῆς δικαιοσύνης παθῶν·
- Δ Μακ. 2,6 Καὶ, ἀφοῦ ὁ Νόμος ἀπηγόρευσε νὰ ἐπιθυμοῦμεν, πολὺ ευκολώτερον δύναμαι νὰ σας πείσω, ὅτι ὁ λογισμὸς ἠμπορεῖ νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ των ἐπιθυμιῶν. Ὁμοίως κάμνει ἐπάνω εἰς τὰ πάθη, ποὺ ἐμποδίζουν τὴν δικαιοσύνην.

- Δ Μακ. 2,7 ἐπεὶ τίνα τρόπον μονοφάγος τις ὢν τὸ ἥθος καὶ γαστρίμαργος καὶ μέθυσος μεταπαιδεύεται, εἰ μὴ δῆλον ὅτι κύριός ἐστι τῶν παθῶν ὁ λογισμός;
- Δ Μακ. 2,7 Ἀλλως τε με ποῖον τρόπον, ἐνῶ κάποιος εἶναι ἄνθρωπος παμφάγος, λαίμαργος καὶ μέθυσος, ἔπειτα μεταβάλλεται; Εἶναι φανερόν ὅτι αὐτὸ οφείλεται στον λογισμόν, ὁ ὁποῖος εἶναι κύριος ἐπὶ των παθῶν.
- Δ Μακ. 2,8 αὐτίκα γοῦν τῷ νόμῳ πολιτευόμενος, κἂν φιλάργυρος τις ᾗ, βιάζεται τὸν ἑαυτοῦ τρόπον τοῖς δεομένοις δανεῖζων χωρὶς τόκων, καὶ τὸ δάνειον τῶν ἐβδομάδων ἐνστασῶν χρεοκοποῦμενος.
- Δ Μακ. 2,8 Ἐπίσης, ἐάν βέβαια ἕνας συμμορφώνεται με τον νόμον, καὶ ἐάν εἶναι φιλάργυρος, συμπνίγει το μειονέκτημά του αὐτὸ καὶ δανεῖζει χωρὶς τόκον, εἰς ὅσους ἔχουν ἀνάγκην, καὶ χάνει μερικὲς φορές τὸ δάνειόν του μετὰ πάροδον ὠρισμένων εβδομάδων.
- Δ Μακ. 2,9 κἂν φειδωλὸς τις ᾗ, ὑπὸ τοῦ νόμου κρατεῖται διὰ τὸν λογισμόν μήτε ἐπικαρπολογούμενος τοὺς ἀμητοὺς μήτε ἐπιρρώγολογούμενος τοὺς ἀμπελῶνας. - Καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ἔστιν ἐπιγνῶναι τοῦτο, ὅτι τῶν παθῶν ἐστὶν ὁ λογισμὸς κρατῶν.
- Δ Μακ. 2,9 Καὶ ἐάν εἶναι κάποιος σφιχτοχέρης, συγκρατεῖται ὑπὸ του Νομου ἐξ αἰτίας του ευσεβοῦς λογισμοῦ καὶ δεν παίρνει επικαρπίαν κατὰ την συγκομιδὴν, οὔτε ποσοστὸν ἐπὶ των σταφυλῶν των ἀμπελώνων. Καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις εἶναι δυνατόν να διαπιστωθῇ τοῦτο· ὅτι δηλαδὴ ὁ λογισμὸς επικρατεῖ ἐπὶ των παθῶν.
- Δ Μακ. 2,10 ὁ γὰρ νόμος καὶ τῆς πρὸς γονεῖς εὐνοίας κρατεῖ μὴ καταπροδιδούς τὴν ἀρετὴν δι' αὐτοὺς
- Δ Μακ. 2,10 Διότι ὁ Νομος περισχύει καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀγάπην πρὸς τους γονεῖς καὶ δεν καταπροδίδει πρὸς χάριν των γονέων τὴν ἀρετὴν.

- Δ Μακ. 2,11 καὶ τῆς πρὸς γαμετὴν φιλίας ἐπικρατεῖ διὰ παρανομίαν αὐτὴν ἀπελέγχων.
- Δ Μακ. 2,11 Ἀκόμη δε και ἀπέναντι του δεσμοῦ προς την σύζυγον υπερισχύει και φθάνει μέχρι του σημείου να ἐλέγχει και κατηγορῇ αὐτὴν δια τας παρανομίας της.
- Δ Μακ. 2,12 καὶ τῆς τέκνων φιλίας κυριεύει διὰ κακίαν αὐτὰ κολάζων καὶ τῆς φίλων συνηθείας δεσπόζει διὰ πονηρίαν αὐτοὺς ἐξελέγχων.
- Δ Μακ. 2,12 Κυριαρχεῖ και ἐπὶ της στοργῆς προς τα τέκνα, αφοῦ ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰ τιμωρίαν δια κάποιαν παράβασιν. Ἀλλὰ και ἀπὸ τας σχέσεις και τον δεσμόν προς τους φίλους εἶναι ἀνώτερος ο Νομος, και ἔχει την δύναμιν να κατηγορήσῃ αὐτοὺς δια φανυλότητα.
- Δ Μακ. 2,13 καὶ μὴ νομίσητε παράδοξον εἶναι, ὅπου γε καὶ ἔχθρας ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν δύναται διὰ τὸν νόμον,
- Δ Μακ. 2,13 Και μη θεωρήσετε, ὅτι εἶναι παράδοξον, ὅταν δια την τήρησιν του Νομου ἔχη την δύναμιν ο ευσεβὴς λογισμὸς να νικήσῃ και την ἔχθραν.
- Δ Μακ. 2,14 μήτε δενδροτομῶν τὰ ἡμερα τῶν πολεμίων φυτὰ, τὰ δὲ τῶν ἐχθρῶν τοῖς ἀπολέσασσι διασώζων καὶ τὰ πεπτωκότα συνεγείρων.
- Δ Μακ. 2,14 Δεν κόπτει κανεῖς π. χ. τα ἡμερα δένδρα των αντιπάλων του, ἀλλὰ τουναντίον ο,τι ἐχθρικὸν ἔχει κρημνισθῇ βοηθεῖ να ἀνεγερθῇ να διασωθῇ προς χάριν ἐκείνων, που το ἔχουν καταστρέψει.
- Δ Μακ. 2,15 Καὶ τῶν βιαιοτέρων δὲ παθῶν ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς φαίνεται, φιλαρχίας καὶ κενοδοξίας καὶ ἀλαζονείας καὶ μεγαλαυχίας καὶ βασκανίας.
- Δ Μακ. 2,15 Εἶναι φανερόν, ὅτι ο λογισμὸς ἐπικρατεῖ και ἐπὶ των βιαιοτέρων ἀκόμη παθῶν, της φιλαρχίας, της κενοδοξίας, της ἀλαζονείας, της μεγαλαυχίας, του φθόνου.
- Δ Μακ. 2,16 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ κακοήθη πάθη ὁ σώφρων νοῦς εἰς

ἀγαθὸν προτρέπων ἀπωθεῖται καὶ βιάζεται, ὥσπερ καὶ τὸν θυμόν· καὶ γὰρ τούτου δεσπόζει.

Δ Μακ. 2,16 Διότι ὅλα αὐτὰ τα κακοήθη πάθη ο σῶφρων νους προτρέπει πάντοτε πρὸς το ἀγαθόν, τα ἀπωθεῖ βιαίως, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸν θυμόν, διότι κυριαρχεῖ καὶ ἐπάνω στὸν θυμόν.

Δ Μακ. 2,17 θυμούμενός γέ τοι Μωσῆς κατὰ Δαθάν καὶ Ἀβειρῶν οὐ θυμῷ τι κατ' αὐτῶν ἐποίησεν, ἀλλὰ λογισμῷ τὸν θυμόν διήτησεν.

Δ Μακ. 2,17 Ωργίσθη, βέβαια, ο Μωϋσῆς ἐναντίον τοῦ Δαθάν καὶ τοῦ Ἀβειρῶν, δὲν ἔκαμε ὅμως τίποτε κινούμενος ἀπὸ τὸν θυμόν τοῦ, ἀλλὰ με τὸν ὀρθὸν λογισμόν διέλυσε τὸν θυμόν.

Δ Μακ. 2,18 δυνατὸς γὰρ ὁ σῶφρων νοῦς, ὡς ἔφην, κατὰ τῶν παθῶν ἀριστεύσαι καὶ τὰ μὲν αὐτῶν μεταθεῖναι, τὰ δὲ καὶ ἀκυρῶσαι.

Δ Μακ. 2,18 Διότι ο σῶφρων νους ἔχει δύναμιν, ὅπως εἶπα, νὰ ἀριστεύῃ στὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν παθῶν καὶ ἄλλα ἐξ αὐτῶν νὰ μεταβάλλῃ ἀλλὰ δὲ νὰ τα εξαφανίζῃ.

Δ Μακ. 2,19 ἐπεὶ διατὶ ὁ πάνσοφος ἡμῶν πατήρ Ἰακώβ τοὺς περὶ Συμεῶν καὶ Λευὶν αἰτιᾶται, μὴ λογισμῷ τοὺς Σικιμίτας ἐθνηδὸν ἀποσφάξαντας λέγων· ἐπικατάρματος ὁ θυμὸς αὐτῶν;

Δ Μακ. 2,19 Ἀλλως τε, διατὶ ὁ πάνσοφος πατήρ μας ὁ Ἰακώβ κατηγορεῖ τοὺς συντρόφους τοῦ Συμεῶν καὶ τοῦ Λευῖ, οἱ οἱ ἀπερίσκεπτα κατέσφαξαν ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς Σικιμίτας; Τοὺς εἶπε· “νὰ εἶναι κατηραμένος ὁ θυμὸς τῶν”.

Δ Μακ. 2,20 εἰ μὴ γὰρ ἐδύνατο τοῦ θυμοῦ ὁ λογισμὸς κρατεῖν, οὐκ ἂν εἶπεν οὕτως.

Δ Μακ. 2,20 Ἐὰν δὲν ἠμπορούσεν ὁ λογισμὸς νὰ κυριαρχῇ ἐπάνω στὸν θυμόν, δὲν θὰ ὠμιλοῦσεν ἔτσι ὁ Ἰακώβ.

Δ Μακ. 2,21 ὁπηνίκα γὰρ ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατεσκεύασε, τὰ πάθη αὐτοῦ καὶ τὰ ἥθη περιεφύτευσε.

Δ Μακ. 2,21 Διότι, ὅτε ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον, τὸν

περιέβαλε με τα ιδικά του ιδιώματα και τους ιδικούς του τρόπους.

Δ Μακ. 2,22 ἤνικα δὲ ἐπὶ πάντων τὸν ἱερὸν ἡγεμόνα νοῦν διὰ τῶν ἔνδον αἰσθητηρίων ἐνεθρόνισε,

Δ Μακ. 2,22 Οτε δε ενεθρόνισε κύριον ἐπὶ πάντων τον νουν ως ιερὸν ηγεμόνα, με την δύναμιν των εσωτερικῶν αισθητηρίων,

Δ Μακ. 2,23 καὶ τούτῳ νόμον ἔδωκε, καθ' ὃν πολιτευόμενος βασιλεύσει βασιλείαν σώφρονά τε καὶ δικαίαν καὶ ἀγαθὴν καὶ ἀνδρείαν. -

Δ Μακ. 2,23 ἔδωκεν εἰς αὐτὸν νόμον, σύμφωνα με τον ὁποῖον να πολιτεύεται και να ασκή βασιλείαν σώφρονα, δικαίαν, αγαθὴν και ανδρείαν.

Δ Μακ. 2,24 Πῶς οὖν, εἴποι τις ἄν, εἰ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ, λήθης καὶ ἀγνοίας οὐ κρατεῖ;

Δ Μακ. 2,24 Ἀλλὰ ἡμπορεῖ να ἐρωτήσῃ κανεῖς· Πως αφοῦ κυριαρχεῖ ο λογισμὸς ἐπὶ των παθῶν, δεν κυριαρχεῖ ἐν τούτοις εἰς την λήθην και εἰς την ἀγνοίαν;

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 3

Δ Μακ. 3,1 Ἔστι δὲ κομιδῇ γελοῖος ὁ λόγος· οὐ γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παθῶν ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν φαίνεται, ἀλλὰ τῶν σωματικῶν.

Δ Μακ. 3,1 Εἶναι ὅλως διόλου γελοία ἡ ἐρώτησις αὐτή. Διότι φαίνεται ὅτι ο λογισμὸς δεν επικρατεῖ ἐπὶ των ιδικῶν του παθῶν, ἀλλὰ ἐπὶ των σωματικῶν.

Δ Μακ. 3,2 οἷον ἐπιθυμίαν τις οὐ δύναται ἐκκόψαι ἡμῶν, ἀλλὰ μὴ δουλωθῆναι τῇ ἐπιθυμίᾳ δύναται ὁ λογισμὸς παρασχέσθαι.

Δ Μακ. 3,2 Δεν ἡμπορεῖ κανεῖς π. χ. να κόψῃ ἀπὸ ἡμᾶς την ἐπιθυμίαν ἀπὸ την ρίζαν. Εἶναι εἰς θέσιν ὅμως ο λογισμὸς, να μας

παραχώρηση την δύναμιν, ὥστε να μη υποδουλωθώμεν εἰς την ἐπιθυμίαν.

Δ Μακ. 3,3 θυμὸν τις οὐ δύναται ἐκκόψαι ἡμῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τῷ θυμῷ δυνατόν τὸν λογισμὸν βοηθῆσαι.

Δ Μακ. 3,3 Τον θυμὸν δεν ἡμπορεῖ κανεὶς να ἐκριζώσῃ ἀπὸ την ψυχὴν του, ἀλλὰ ἡμπορεῖ να ἔλθῃ ο σὼφρων λογισμὸς βοηθὸς ἐναντίον του θυμοῦ.

Δ Μακ. 3,4 κακοήθειάν τις ἡμῶν οὐ δύναται ἐκκόψαι, ἀλλὰ τὸ μὴ καμφθῆναι τῇ κακοηθείᾳ δύναιτ' ἂν ὁ λογισμὸς συμμαχῆσαι.

Δ Μακ. 3,4 Την κακοήθειαν δεν ἡμπορεῖ κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς να την ἐκριζώσῃ, ἀλλὰ θα ἦτο εἰς θέσιν ο λογισμὸς να συμμαχήσῃ με ἡμᾶς, ὥστε να μη καμφθώμεν ἀπὸ την κακοήθειαν.

Δ Μακ. 3,5 οὐ γὰρ ἐκριζωτῆς τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς ἐστίν, ἀλλ' ἀνταγωνιστῆς. -

Δ Μακ. 3,5 Διότι ο λογισμὸς δεν εἶναι ἐκριζωτῆς των παθῶν, ἀλλὰ ἀνταγωνιστῆς.

Δ Μακ. 3,6 ἔστι γοῦν τοῦτο διὰ τῆς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως δίψης σαφέστερον ἐπιλογίσασθαι.

Δ Μακ. 3,6 Ἡμποροῦμεν να κατανοήσωμεν τούτο σαφέστερα ἐνθυμούμενοι, εἰς ἐπιβεβίωσιν, την δίψαν του βασιλέως Δαβίδ.

Δ Μακ. 3,7 ἐπεὶ γὰρ δι' ὅλης ἡμέρας προσβαλὼν τοῖς ἀλλοφύλοις ὁ Δαυὶδ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτεινε μετὰ τῶν τοῦ ἔθνους στρατιωτῶν,

Δ Μακ. 3,7 Αφοῦ, δηλαδή, ο Δαβίδ κάποτε καθ' ὅλον το διάστημα της ἡμέρας ἐπολέμησε τους ἀλλοφύλους καὶ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς ἐφόνευσε μαζὴ με τους στρατιώτας του κράτους του,

Δ Μακ. 3,8 τότε δὲ γενομένης ἐσπέρας, ἰδρῶν καὶ σφόδρα κεκμηκῶς, ἐπὶ τὴν βασιλῆιον σκηνὴν ἦλθε, περὶ ἣν ὁ πᾶς τῶν προγόνων στρατὸς ἐστρατοπεδεύκει.

- Δ Μακ. 3,8 όταν έπεσε το δειλινόν, ενώ ήτο πολύ ιδρωμένος και κατακουρασμένος, ήλθεν εις την βασιλικήν σκηνήν, γύρω από την οποίαν είχε στρατοπεδεύσει όλος ο στρατός της πατρίδος του.
- Δ Μακ. 3,9 οί μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦσαν,
Δ Μακ. 3,9 Όλοι οι άλλοι είχαν καθίσει, δια να δειπνήσουν,
Δ Μακ. 3,10 ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς μάλιστα διψῶν, καίπερ ἀφθόνους ἔχων πηγάς, οὐκ ἠδύνατο δι' αὐτῶν ἰάσασθαι τὴν δίψαν,
Δ Μακ. 3,10 ο δε βασιλεὺς αισθανόμενος υπερβολικὴν δίψαν δεν ἠμποροῦσε, μολοντί εἶχεν εις την διάθεσίν του αφθόνους πηγάς, να κατασβέση με αὐτάς την δίψαν του.
- Δ Μακ. 3,11 ἀλλὰ τις αὐτῶν ἀλόγιστος ἐπιθυμία τοῦ παρὰ τοῖς πολεμίοις ὕδατος ἐπιτείνουσα συνέφρυγε καὶ λύουσα κατέφλεγεν.
- Δ Μακ. 3,11 Αλλα μία παράλογος επιθυμία, να πῖη νερό από την πηγήν των αντιπάλων του, του εξήραινε τα χεῖλη, τον παρέλυε και τον κατέφλεγε.
- Δ Μακ. 3,12 ὅθεν τῶν ὑπασπιστῶν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίᾳ σχετλιαζόντων, δύο νεανίσκοι στρατιῶται καρτεροὶ καταιδεσθέντες τὴν τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίαν, τὰς παντευχίας καθωπλίσαντο καὶ κάλπην λαβόντες ὑπερέβησαν τοὺς τῶν πολεμίων χάρακας,
- Δ Μακ. 3,12 Κατόπιν τούτου, ἐπειδὴ οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ βασιλέως ἐξεδήλωσαν λύπην δια την δίψαν του, δύο νεαροὶ στρατιῶται ατρόμητοι σεβασθέντες την επιθυμίαν του βασιλέως, αφού εφόρεσαν τας πανοπλίας των, ἐπήραν μίαν υδρίαν, διέβησαν τα χαρακώματα των εχθρῶν,
- Δ Μακ. 3,13 καὶ λαθόντες τοὺς τῶν πυλῶν ἀκροφύλακας, διεξήεσαν ἀνερευνώμενοι κατὰ πᾶν τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον.
- Δ Μακ. 3,13 διέφυγαν την προσοχήν των φρουρῶν των πυλῶν και

διέσχισαν όλον το στρατόπεδον των εχθρών ερευνώντες δια την πηγήν.

Δ Μακ. 3,14 καὶ ἀνευράμενοι τὴν πηγήν, ἐξ αὐτῆς θαρράλέως ἐγέμισαν τῷ βασιλεῖ τὸ ποτόν.

Δ Μακ. 3,14 Αφού δε την ανεκάλυψαν, ἐγέμισαν ἀπὸ το νερό αὐτῆς με θάρρος την υδρίαν χάριν του βασιλέως.

Δ Μακ. 3,15 ὁ δὲ καίπερ τῷ δίψει διαπυρούμενος, ἐλογίσατο πάνδεινον εἶναι κίνδυνον τῇ ψυχῇ λογισθὲν ἰσοδύναμον ποτόν αἵματι·

Δ Μακ. 3,15 Εκείνος ὁμῶς, ἀν καὶ κατεκαίετο ἀπὸ την δίψαν, εθεώρησεν ὅτι ἀπετέλει φοβερῶτατον κίνδυνον δια την ψυχὴν του το νερό ἐκεῖνο, διότι ἐσκέφθη ὅτι ἰσοδυναμοῦσε με ἴσην ποσότητα αἵματος.

Δ Μακ. 3,16 ὅθεν ἀντιθεὶς τῇ ἐπιθυμίᾳ τὸν λογισμὸν ἔσπεισε τὸ πόμα τῷ Θεῷ,

Δ Μακ. 3,16 Δια τοῦτο ἀντιπαραθέσας τον ορθὸν λογισμὸν εἰς την ἐπιθυμίαν, ἔχυσε το νερό σπονδὴν στον Θεόν.

Δ Μακ. 3,17 δυνατὸς γὰρ ὁ σώφρων νοῦς, ὡς ἔφην, νικῆσαι τὰς τῶν παθῶν ἀνάγκας

Δ Μακ. 3,17 Διότι, ὅπως εἶπα, ἔχει την δύναμιν ὁ σώφρων νοῦς, νὰ νικήσῃ την βίαν των παθῶν,

Δ Μακ. 3,18 καὶ σβέσαι τὰς τῶν οἴστρων φλεγμονὰς καὶ τὰς τῶν σωμάτων ἀλγηδόνας καθ' ὑπερβολὴν οὔσας καταπαλαῖσαι καὶ τῇ καλοκαγαθίᾳ τοῦ λογισμοῦ ἀποπτύσαι πάσας τὰς τῶν παθῶν ἐπικρατείας. -

Δ Μακ. 3,18 καὶ νὰ σβήσῃ τον ἐρεθισμὸν, που προκαλοῦν αἱ μανίαι· νὰ κατανικήσῃ ἀκόμη καὶ τὰς υπερμέτρους του σώματος ἀλγηδόνας, νὰ ἀποτινάξῃ καὶ οἰασδῆποτε κυριαρχίας των παθῶν με τον ωραῖον καὶ δυνατὸν λογισμὸν.

Δ Μακ. 3,19 Ἦδη δὲ καὶ ὁ καιρὸς ἡμᾶς καλεῖ ἐπὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας τοῦ σώφρονος λογισμοῦ. -

Δ Μακ. 3,19 Ἀλλὰ ὁ καιρὸς τώρα μας καλεῖ, νὰ ἀποδείξωμεν την

θεωρίαν του σώφρονος λογισμού

Δ Μακ. 3,20 Ἐπειδὴ γὰρ βαθεῖαν εἰρήνην διὰ τὴν εὐνομίαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἶχον καὶ ἔπραττον καλῶς, ὥστε καὶ τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα Σέλευκον καὶ τὸν Νικάνορα καὶ χρήματα εἰς τὴν ἱερουργίαν αὐτοῖς ἀφορίσαι καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀποδέχεσθαι,

Δ Μακ. 3,20 Οταν οι πατέρες ημών είχαν αδιατάρακτον ειρήνην λόγω της φιλονομίας των και εξούσαν εν ευτυχία, ὥστε και ο βασιλεύς της Ασίας Σέλευκος και ο Νικάνωρ και χρήματα να ξεχωρίσουν προς χάριν των δια την υπηρεσίαν του ναοῦ και την ανεξαρτησίαν των να αποδεχθoύν,

Δ Μακ. 3,21 τότε δὴ τινες πρὸς τὴν κοινὴν νεωτερίσαντες ὁμόνοιαν πολυτρόποις ἐχρήσαντο συμφοραῖς.

Δ Μακ. 3,21 κατὰ την περίοδον αὐτὴν μερικοὶ διαταράξαντες την ὁμόνοιαν ὅλων προεκάλεσαν πολλὰς και διαφόρους συμφοράς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 4

Δ Μακ. 4,1 Σίμων γὰρ τις πρὸς Ὀνίαν ἀντιπολιτευόμενος τὸν ποτε τὴν ἀρχιερωσύνην ἔχοντα διὰ βίου, καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα, ἐπειδὴ πάντα τρόπον διαβάλλων ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οὐκ ἴσχυσε κακῶσαι, φυγὰς ὥχετο τὴν πατρίδα προδώσων.

Δ Μακ. 4,1 Εξηγούμαι· κάποιος Σιμων, ο οποίος αντεπολιτεύετο προς τον Ονίαν που είχε κάποτε ισόβιον την αρχιερωσύνην και ἦτο ἄνθρωπος ἐνάρετος, ἐπειδὴ δεν ἠμπόρεσε, καίτοι τον κατασυκοφαντούσε παντοιοτρόπως χάριν του συμφέροντος τάχα του ἔθνους, να επιτύχη κάτι κακὸν εἰς βάρος του 'Ονιου, ἐφυγε, δια να προδώσῃ την πατρίδα του.

Δ Μακ. 4,2 ὅθεν ἦκων πρὸς Ἀπολλώνιον, τὸν Συρίας τε καὶ

Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγόν, ἔλεγεν· εὖνους ὧν τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν ἤκω

Δ Μακ. 4,2 Προς τον σκοπὸν αὐτὸν προσήλθεν στον Απολλώνιον, τον στρατιωτικὸν διοικητὴν της Συρίας, της Φοινίκης και της Κιλικίας και του εἶπε· “ἐρχομαι με φιλικὰς διαθέσεις προς τον βασιλέα

Δ Μακ. 4,3 μηνύσων πολλὰς ἰδιωτικῶν χρημάτων μυριάδας ἐν τοῖς Ἱεροσολύμων γαζοφυλακίοις τεθησαυρίσθαι τοῖς ἱεροῖς μὴ ἐπικοινωνούσας, καὶ προσήκειν ταῦτα Σελεύκῳ τῷ βασιλεῖ.

Δ Μακ. 4,3 να καταγγείλω, ὅτι εἰς τα θησαυροφυλάκια των Ἱεροσολύμων ἔχουν αποθησαυρισθῇ πολλαὶ μυριάδες ἰδιωτικῶν χρημάτων, που δεν ἔχουν σχέσιν με τον ἱερὸν θησαυρὸν του ναοῦ, και ὅτι αὐτὰ δικαιωματικῶς ἀνήκουν στον βασιλέα Σέλευκον”.

Δ Μακ. 4,4 τούτων δὲ ἕκαστα γνούς ὁ Ἀπολλώνιος, τὸν μὲν Σίμωνα τῆς εἰς τὸν βασιλέα κηδεμονίας ἐπαινεῖ, πρὸς δὲ τὸν Σέλευκον ἀναβὰς κατεμήνυσε τὸν τῶν χρημάτων θησαυρὸν.

Δ Μακ. 4,4 Οταν δε ἔμαθεν ἐν λεπτομερείαις αὐτὰ ο Απολλώνιος, ἐπήνεσε τον Σίμωνα δια το ενδιαφέρον του υπὲρ του βασιλέως, μετέβη στον Σέλευκον και κατέστησεν εἰς αὐτὸν γνωστὸν τον θησαυρὸν ἐκεῖνον των χρημάτων.

Δ Μακ. 4,5 καὶ λαβὼν τὴν περὶ αὐτὸν ἐξουσίαν ταχὺ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν μετὰ τοῦ καταράτου Σίμωνος καὶ βαρυτάτου στρατοῦ ἀνέβη

Δ Μακ. 4,5 Αφού δε ἐν συνεχείᾳ ἐπῆρε τὴν σχετικὴν ἐξουσίαν, ἀνῆλθε ταχέως εἰς τὴν πατρίδα μας, συνοδευόμενος ἀπὸ τον επικατάρaton Σίμωνα και οδηγῶν πολὺν και βαρέως ὡπλισμένον στρατόν.

Δ Μακ. 4,6 καὶ προσελθὼν ταῖς τοῦ βασιλέως ἐντολαῖς ἤκειν ἔλεγεν, ὅπως τὰ ἰδιωτικὰ τοῦ γαζοφυλακίου λάβοι

χρήματα.

- Δ Μακ. 4,6 Ελεγε δε ότι ήλθε κατόπιν εντολής του βασιλέως, δια να παραλάβη από το θησαυροφυλάκιον τα ιδιωτικά χρήματα.
- Δ Μακ. 4,7 καὶ τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν λόγον σχετιάζοντος ἀντιλέγοντός τε, πάνδεινον εἶναι νομίσαντες, εἰ οἱ τὰς παρακαταθήκας πιστεύσαντες τῷ ἱερῷ θησαυρῷ στερηθήσονται, ὡς οἷόν τε ἦν, ἐκώλυον.
- Δ Μακ. 4,7 Ολος ο λαός ηγανάκτησεν ἐξ αἰτίας του γεγονότος αὐτοῦ και προέβαλλεν αντιρρήσεις· και ἐπειδὴ εθεώρησαν μέγα δεινόν, εἰ εστεροῦντο ἀπὸ τα χρήματά των, ὅσοι τα εἶχαν ἐμπιστευθῇ στο ἱερὸν θησαυροφυλάκιον, δια τοῦτο ἠμπόδιζαν ὅσον ἠμποροῦσαν τον Ἀπολλώνιον.
- Δ Μακ. 4,8 μετὰ ἀπειλῶν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος ἀπήει εἰς τὸ ἱερὸν.
- Δ Μακ. 4,8 Ο Ἀπολλώνιος παρ' ὅλα αὐτὰ κατηυθύνθη με ἀπειλᾶς προς τον ναόν.
- Δ Μακ. 4,9 τῶν δὲ ἱερέων μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων ἐν τῷ ἱερῷ ἱκετευσάντων τὸν Θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ καταφρονουμένου τόπου
- Δ Μακ. 4,9 Εἰς τον ναόν ὁμως οἱ ἱερεῖς μαζή με τας γυναῖκας και τα παιδιὰ ἱκέτευαν τον Θεόν να υπερασπίσῃ τον καταφρονούμενον ἱερὸν τόπον.
- Δ Μακ. 4,10 ἀνιόντος τε μετὰ καθωπλισμένης τῆς στρατιᾶς τοῦ Ἀπολλωνίου πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἀρπαγὴν, οὐρανόθεν ἔφιπποι προύφάνησαν ἄγγελοι περιστράπτοντες τοῖς ὅπλοις καὶ πολὺν αὐτοῖς φόβον τε καὶ τρόμον ἐνιέντες.
- Δ Μακ. 4,10 Ἐνῷ δε ἀνέβαινεν ο Ἀπολλώνιος με την πλήρως ἐξωπλισμένην στρατιάν του, προς τον σκοπὸν να αρπάσῃ τα χρήματα, ἐφάνησαν ἀπὸ τον ουρανὸν κατέμπροσθεν των ἄγγελοι ἐφιπποι ἀπαστράπτοντές με τα ὅπλα των, οἱ οἱοῖτο ἐνέβαλον εἰς αὐτοὺς πολὺν φόβον και τρόμον.
- Δ Μακ. 4,11 καταπεσῶν γέ τοι ἡμιθανῆς ὁ Ἀπολλώνιος ἐπὶ τὸν

πάμφυλον τοῦ ἱεροῦ περίβολον τὰς χεῖρας ἐξέτεινεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ μετὰ δακρύων τοὺς Ἑβραίους παρεκάλει, ὅπως περὶ αὐτοῦ εὐξάμενοι τὸν ἐπουράνιον ἐξευμενίσωνται στρατόν.

Δ Μακ. 4,11 Αφοῦ κατέπεσεν ημιθανής ο Απολλώνιος εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ, τὴν καλουμένην αὐλὴν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἤπλωσε τὰς χεῖρας στὸν οὐρανόν καὶ παρακάλει με δάκρυα τοὺς Ἑβραίους νὰ προσευχηθοῦν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξευμενίσουν τὸ οὐράνιον στράτευμα.

Δ Μακ. 4,12 ἔλεγε γὰρ ἡμαρτηκὼς ὥστε καὶ ἀποθανεῖν ἄξιος ὑπάρχειν πᾶσιν τε ἀνθρώποις ὑμνήσῃν σωθεῖς τὴν τοῦ ἱεροῦ τόπου μακαριότητα.

Δ Μακ. 4,12 Ωμολογοῦσε δέ, ὅτι εἶχεν ἀμαρτήσῃ τόσον, ὥστε θὰ ἦτο ἄξιος ἀκόμη καὶ νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ὅτι εἰάν ἐσώζετο, θὰ διαλαλοῦσε εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀγιότητα τοῦ ἱεροῦ χώρου.

Δ Μακ. 4,13 τούτοις ὑπαχθεῖς τοῖς λόγοις Ὀνίας ὁ ἀρχιερεὺς, καίπερ ἄλλως εὐλαβηθεῖς, μήποτε νομίσειεν ὁ βασιλεὺς Σέλευκος ἐξ ἀνθρωπίνης ἐπιβουλῆς καὶ μὴ θείας δίκης ἀνηρῆσθαι τὸν Ἀπολλώνιον, ἠΐξατο περὶ αὐτοῦ.

Δ Μακ. 4,13 Πεισθεῖς στὸς λόγους τούτους ὁ ἀρχιερεὺς Ὀνίας, φοβηθεῖς δὲ ἐξ ἄλλου μήπως ὁ βασιλεὺς Σέλευκος νομίσῃ ὅτι ὁ Απολλώνιος δὲν ἐφονεύθη ἀπὸ τὴν θεῖαν δίκην ἀλλὰ ἀπὸ ἐπιβουλὴν ἀνθρώπων, προσηυχήθη δι' αὐτόν.

Δ Μακ. 4,14 καὶ ὁ μὲν παραδόξως διασωθεῖς ὥχετο δηλώσων τῷ βασιλεῖ τὰ συμβάντα αὐτῷ. -

Δ Μακ. 4,14 Καὶ ὁ στρατηγός, ὁ κατὰ παράδοξον τρόπον διασωθεῖς, ἐσπευσε νὰ καταστήσῃ γνωστὰ στὸν βασιλέα τὰ συμβάντα εἰς αὐτόν.

Δ Μακ. 4,15 Τελευτήσαντος δὲ Σελεύκου τοῦ βασιλέως διαδέχεται τὴν ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντίοχος Ἐπιφανής, ἀνὴρ ὑπερήφανος καὶ δεινός,

- Δ Μακ. 4,15 Όταν απέθανεν ο βασιλεύς Σέλευκος, τον διεδέχθη εις την αρχήν ο υιός του Αντίοχος ο Επιφανής, άνθρωπος υπερήφανος και σκληρός.
- Δ Μακ. 4,16 ὃς καταλύσας τὸν Ὀνίαν τῆς ἀρχιερωσύνης, Ἰάσωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησεν ἀρχιερέα, συνθέμενον δώσειν,
- Δ Μακ. 4,16 Αυτός καθήρεσε τον Ονίαν από το αξίωμα της αρχιερωσύνης και εγκατέστησεν ως αρχιερέα τον αδελφόν του Ιάσωνα, ο οποίος συνεφώνησεν
- Δ Μακ. 4,17 εἰ ἐπιτρέψειεν αὐτῷ τὴν ἀρχήν, κατ' ἐνιαυτὸν τρισχίλια ἑξακόσια ἑξήκοντα τάλαντα.
- Δ Μακ. 4,17 ὅτι, εἴαν του ἀνέθετε τὴν ἀρχιερωσύνην, θα του ἐδίδε κάθε ἔτος τρεῖς χιλιάδας ἑξακόσια ἑξήκοντα τάλαντα.
- Δ Μακ. 4,18 ὁ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτῷ καὶ ἀρχιερεῖσθαι καὶ τοῦ ἔθνους ἀφηγεῖσθαι.
- Δ Μακ. 4,18 Εκείνος του ανέθεσε την αρχιερωσύνην και την αρχηγίαν του ἔθνους.
- Δ Μακ. 4,19 ὃς καὶ ἐξεδιήτησε τῶν Ἰουδαίων τὸ ἔθνος καὶ ἐξεπολίτευσεν ἐπὶ πᾶσαν παρανομίαν
- Δ Μακ. 4,19 Αυτός ἐβγάλε τότε το ιουδαϊκόν ἔθνος ἀπὸ τον προηγούμενον τρόπον τῆς ζωῆς και ἐγένε προαγωγός εις κάθε παρανομίαν,
- Δ Μακ. 4,20 ὥστε μὴ μόνον ἐπ' αὐτῇ τῇ ἄκρᾳ τῆς πατρίδος ἡμῶν γυμνάσιον κατασκευάσαι, ἀλλὰ καὶ καταλύσαι τὴν τοῦ ἱεροῦ κηδεμονίαν.
- Δ Μακ. 4,20 ὥστε οχι μόνον εις τὴν ἀκρόπολιν τῆς πατρίδος μας να κατασκευάσουν γυμναστήρια, ἀλλὰ και να καταργήσῃ τὴν καθιερωμένην φροντίδα δια τον ναόν.
- Δ Μακ. 4,21 ἐφ' οἷς ἀγανακτήσασα ἡ θεία δίκη αὐτὸν αὐτοῖς τὸν Ἀντίοχον ἐπολέμωσεν.
- Δ Μακ. 4,21 Εξ αιτίας αὐτῶν ἠγανάκτησεν ἡ θεία δίκη και ἔκαμεν ἐχθρόν των τον ἴδιον τον Ἀντιοχον.

- Δ Μακ. 4,22 ἐπειδὴ γὰρ πολεμῶν ἦν κατ' Αἴγυπτον Πτολεμαίῳ,
ἤκουσέ τε ὅτι φήμης διαδοθείσης περὶ τοῦ τεθνᾶναι
αὐτόν, ὥς ἓνι μάλιστα χairoien οἱ Ἱεροσολυμίται,
ταχέως ἐπ' αὐτοὺς ἀνέζευξεν,
- Δ Μακ. 4,22 Ενῶ, δηλαδή, ο Αντίοχος επαλεμούσε κατά του Πτολεμαίου
εις την Αίγυπτον και πληροφόρηθη ὅτι Ἱεροσολυμίται
κατόπιν διαδόσεως φήμης περὶ του θανάτου του εχάιροντο
καθ' υπερβολήν, μετέβαλε πορείαν και εστράφη εναντίον
αυτῶν.
- Δ Μακ. 4,23 καὶ ὥς ἐπόρθησεν αὐτούς, δόγμα ἔθετο ὅπως, εἴ τινες
αὐτῶν φάνοιεν τῷ πατρίῳ πολιτευόμενοι νόμῳ,
θάνοιεν.
- Δ Μακ. 4,23 Αμέσως μόλις τους υπέταξεν εξέδωκε διάταγμα, σύμφωνα
με το οποίοιον ετιμωροῦντο με θάνατον ὅσοι ἀπὸ αὐτοὺς θα
ετολμούσαν να φανοῦν ὅτι ἐζούσαν σύμφωνα με τον
προγονικὸν των Νομον.
- Δ Μακ. 4,24 καὶ ἐπεὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἴσχυε καταλῦσαι διὰ τῶν
δογμάτων τὴν τοῦ ἔθνους εὐνοίαν,
- Δ Μακ. 4,24 Και αφού δεν ημπορεσε με κανένα τρόπον να εξαλείψη την
αγάπην των προς την πατρίδα,
- Δ Μακ. 4,25 ἀλλὰ πάσας τὰς ἑαυτοῦ ἀπειλὰς καὶ τιμωρίας ἐώρα
καταλυομένας, ὥστε καὶ γυναῖκας, ὅτι περιέτεμον τὰ
παιδία, μετὰ τῶν βρεφῶν κατακρημνισθῆναι προειδυίας
ὅτι τοῦτο πείσονται·
- Δ Μακ. 4,25 ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐβλεπε να καταφρονοῦνται ὅλαι αι
εξαγγελλόμενοι υπ' αὐτοῦ ἀπειλαί και τιμωρίαι εις βαθμόν,
ὥστε και γυναῖκες ἀκόμη να κατακρημνισθοῦν μαζή με τα
βρέφη των, επειδὴ εφήρμοζαν εις τα τέκνα των την
περιτομήν, αν και εγνώριζαν ὅτι αὐτό θα πάθουν.
- Δ Μακ. 4,26 ἐπεὶ οὖν τὰ δόγματα αὐτοῦ κατεφρονεῖτο ὑπὸ τοῦ
λαοῦ, αὐτὸς διὰ βασάνων ἓνα ἕκαστον τοῦ ἔθνους
ἠνάγκαζε μιαρῶν ἀπογευομένους τροφῶν ἐξόμνυσθαι

τὸν Ἰουδαϊσμόν.

Δ Μακ. 4,26 Επειδή, λοιπόν αι διαταγαί του κατεφρονούντο υπό του λαού, ηνάγκαζε με βασανιστήρια κάθε ένα Ιουδαίον να γίνη εξωμότης, να απαρνηθῇ τον Ιουδαϊσμόν τρώγων απηγορευμένας τροφάς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 5

Δ Μακ. 5,1 Προκαθίσας γέ τοι μετὰ τῶν συνέδρων ὁ τύραννος Ἀντίοχος ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ τόπου καὶ τῶν στρατευμάτων αὐτῷ ἐνόπλων κυκλόθεν παρεστηκότων, παρεκέλευε τοῖς δορυφόροις

Δ Μακ. 5,1 Εγκατασταθεῖς, λοιπόν, ο τύραννος Ἀντίοχος εἰς τόπον ὑψηλόν και λαβὼν την πρώτην θέσιν μεταξὺ των συμβούλων του, περιστοιχιζόμενος δε ἀπὸ τα ἐνόπλα στρατεύματά του, ἔδωκεν ἐντολήν στους σωματοφύλακάς του,

Δ Μακ. 5,2 ἓνα ἕκαστον τῶν Ἑβραίων ἐπισπᾶσθαι, καὶ κρεῶν ὑείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπογεύεσθαι·

Δ Μακ. 5,2 να τραβούν ενός εκάστου Ιουδαίου το δέρμα δια να εξαφανίσουν την περιτομήν των, και να τους αναγκάζουν να γεύωνται κρέατα χοιρινά και κρέατα ἀπὸ εκείνα, που προσεφέρθησαν θυσία εἰς τα εἰδωλα.

Δ Μακ. 5,3 εἰ δέ τινες μὴ θελήσειαν μιροφαγῆσαι, τούτους τροχισθέντας ἀναιρεθῆναι.

Δ Μακ. 5,3 Εὰν δε μερικοὶ δεν ἤθελαν να φάγουν τροφήν μολυσμένην, να φονεύωνται μέ τον βασανιστικὸν τροχόν.

Δ Μακ. 5,4 πολλῶν δὲ συναρπασθέντων εἷς πρῶτος ἐκ τῆς ἀγέλης Ἑβραῖος ὀνόματι Ἐλεάζαρος, τὸ γένος ἱερεὺς, τὴν ἐπιστήμην νομικός, καὶ τὴν ἡλικίαν προήκων καὶ πολλοῖς τῶν περὶ τὸν τύραννον διὰ τὴν ἡλικίαν γνώριμος,

παρήχθη πλησίον αὐτοῦ. -

Δ Μακ. 5,4

Αφού δε πολλοί συνηρπάσθησαν βιαίως και υπεχώρησαν, ωδηγήθη προς αὐτόν κάποιος Εβραῖος, πρῶτος ἀπὸ το πλῆθος, ὀνόματι Ελεάζαρος, ιερατικοῦ γένους, νομικός ὡς προς τὴν ἐπιστήμην, και προχωρημένος εἰς τὴν ἡλικίαν, λόγῳ δε τῆς ἡλικίας του γνωστός εἰς πολλούς ἀπὸ ἐκείνους, που περιστοίχιζαν τὸν τύραννον.

Δ Μακ. 5,5

Καὶ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀντίοχος ἔφη·

Δ Μακ. 5,5

Ὅταν τὸν ἀντίκρυσεν ὁ Ἀντίοχος του εἰπέ·

Δ Μακ. 5,6

ἐγὼ πρὶν ἄρξασθαι τῶν κατὰ σοῦ βασάνων, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύσαιμ' ἂν σοι ταῦτα, ὅπως ἀπογευσάμενος τῶν ὑείων σώζοιο· αἰδοῦμαι γάρ σου τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πολιάν, ἣν μετὰ τοσοῦτον ἔχων χρόνον οὐ μοι δοκεῖς φιλοσοφεῖν τῇ Ἰουδαίων χρώμενος θρησκείᾳ.

Δ Μακ. 5,6

“ἐγὼ, γέροντα, πρὶν ἀρχίσουν ἐναντίον σου τα βασανιστήρια, θα ἠθέλα να σου δώσω τὴν ἐξῆς συμβουλήν· Να γευθῇς τὸ χοιρινὸν κρέας και να σωθῇς. Σέβομαι τὴν ἡλικίαν σου και τα ἄσπρα σου μαλλιά, τα ὁποῖα, καίτοι ἀπὸ τόσο χρόνου τα ἔχεις, δεν μου φαίνεται, ὅτι φιλοσοφεῖς ὀρθῶς, ἀφού δέχεσαι τὴν Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν.

Δ Μακ. 5,7

διὰ τὴν γὰρ τῆς φύσεως κεχαρισμένης καλλίστην τὴν τοῦδε τοῦ ζώου σαρκοφαγίαν βδελύττη;

Δ Μακ. 5,7

Διὰ τὴν, σε παρακαλῶ, ἐνῶ αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις μας ἔχει χαρίσει τὴν γευστικωτάτην τροφήν του ζώου αὐτοῦ, συ τὴν ἀποστρέφου μετὰ βδελυγμίας;

Δ Μακ. 5,8

καὶ γὰρ ἀνόητον τοῦτο δοκεῖ, τὸ μὴ ἀπολαύειν τῶν χωρὶς ὀνείδους ἡδέων, καὶ ἄδικον ἀποστρέφεσθαι τὰς τῆς φύσεως χάριτας.

Δ Μακ. 5,8

Τοῦτο βεβαίως θεωρεῖται ἀνόητον, τὸ να μὴ ἀπολαμβανῇ, δηλαδὴ, κανεὶς κάτι εὐχάριστον, που δεν του προσάπτει ἐντροπήν, ἀλλὰ εἶναι και ἄδικον, να δείχνῃ ἀποστροφήν

προς τας δωρεάς της φύσεως.

Δ Μακ. 5,9 σὺ δέ μοι καὶ ἀνοητότερον ποιήσεις δοκεῖς, εἰ
κενοδοξῶν περὶ τὸ ἀληθές ἔτι κάμοῦ καταφρονήσεις ἐπὶ
τῇ ἰδίᾳ τιμωρίᾳ.

Δ Μακ. 5,9 Ἀλλὰ συ, νομίζω, ὅτι θα κάμης κάτι περισσότερο ἀνόητον,
εἰάν υπερηφανευόμενος ὅτι κατέχεις, τάχα, τὴν ἀλήθειαν,
περιφρονήσης ἀκόμη καὶ ἐμέ, με συνέπειαν νὰ τιμωρηθῇς.

Δ Μακ. 5,10 οὐκ ἐξυπνώσεις ἀπὸ τῆς φλυαρίου φιλοσοφίας ὑμῶν

Δ Μακ. 5,10 Δεν θὰ ἐξυπνήσης ἀπὸ τὴν μωρολόγον θρησκείαν σας;

Δ Μακ. 5,11 καὶ ἀποσκεδάσεις τῶν λογισμῶν σου τὸν λῆρον καὶ
ἄξιον τῆς ἡλικίας ἀναλαβὼν νοῦν φιλοσοφήσεις τὴν τοῦ
συμφέροντος ἀλήθειαν

Δ Μακ. 5,11 Δεν θὰ πετάξης μακρὰν τοὺς ἀνοήτους συλλογισμοὺς σου;
Δεν θὰ σκεφθῇς τὸ ἀληθινὸν συμφέρον σου δεικνύων
σύνεσιν καὶ νοῦν ἄξιον τῆς ἡλικίας σου,

Δ Μακ. 5,12 καὶ προσκυνήσας μοι τὴν φιλάνθρωπον παρηγορίαν
οἰκτειρήσεις τὸ σεαυτοῦ γῆρας;

Δ Μακ. 5,12 καὶ δὲν θὰ λυπηθῇς τὰ γηρατεία σου, ὥστε νὰ ἀποδεχθῇς
καὶ υποταχθῇς εἰς τὴν φιλάνθρωπον αὐτὴν προτροπὴν μου;

Δ Μακ. 5,13 καὶ γὰρ ἐνθυμήθητι, ὡς εἰ καὶ τίς ἐστὶ τῆσδε τῆς ὑμῶν
θρησκείας ἐποπτικὴ δύναμις, συγγνωμονήσει ἂν σοὶ ἐπὶ
πάσῃ τῇ δι' ἀνάγκην γινομένη παρανομίᾳ. -

Δ Μακ. 5,13 Στοχάσου ὅτι, καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐπιτέλους κάποια δύναμις, τοῦ
εποπτεύει τὴν τήρησιν τῶν ὑπὸ τῆς θρησκείας σας
διδασκομένων, αὐτὴ θὰ σε συγχωρήσῃ, διότι παρανομεῖς
ἐξαναγκαζόμενος”.

Δ Μακ. 5,14 Τοῦτον τὸν τρόπον ἐπὶ τὴν ἔκθεσμον σαρκοφαγίαν
ἐποτρύνοντος τοῦ τυράννου, λόγον ἤτησεν ὁ
Ἐλεάζαρος

Δ Μακ. 5,14 Ἐπειτα ἀπὸ μίαν τέτοιαν προτροπὴν τοῦ τυράννου πρὸς
παράνομον κρεωφαγίαν, ἐζήτησε τὸν λόγον ὁ Ἐλεάζαρος.

Δ Μακ. 5,15 καὶ λαβὼν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἤρξατο δημηγορεῖν

οὕτως·

- Δ Μακ. 5,15 Και αφού έλαβε την άδειαν ήρχισε να ομιλή ενώπιόν των ως εξής·
- Δ Μακ. 5,16 ήμεϊς, Αντίοχε, θείω πεπεισμένοι νόμω πολιτεύεσθαι ούδεμίαν ανάγκην βιαιοτέραν εἶναι νομίζομεν τῆς πρὸς τὸν νόμον ήμῶν εύπειθείας·
- Δ Μακ. 5,16 “Ημεῖς, Αντίοχε, εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι πρέπει να ζῶμεν σύμφωνα προς τον θεῖον νόμον. Και δεν νομίζομεν ὅτι υπάρχει κανεῖς εξωτερικός καταναγκασμός ισχυρότερος από την πρόθυμον υποταγήν μας στον θεῖον νόμον.
- Δ Μακ. 5,17 διὸ δὴ κατ’ οὐδένα τρόπον παρανομεῖν ἀξιοῦμεν.
- Δ Μακ. 5,17 Δια τοῦτο κατ’ ουδένα τρόπον δεν κρίνομεν ἀξίον, να παραβαίνωμεν τον Νομον.
- Δ Μακ. 5,18 καῖτοι εἰ κατὰ ἀλήθειαν μὴ ἦν ὁ νόμος ήμῶν, ὡς σὺ ὑπολαμβάνεις, θεῖος, (ἄλλως δὲ νομίζομεν αὐτὸν εἶναι θεῖον) οὐδὲ οὕτως ἐξὸν ήμῖν ἦν τὴν ἐπὶ τῇ εύσεβείᾳ δόξαν ἀκυρῶσαι.
- Δ Μακ. 5,18 Και αν ακόμη δεν ήτο πράγματι θεῖος ο ιδικός μας νόμος, ὅπως συ νομίζεις, και εκ πλάνης, τάχα, ημεῖς νομίζομεν ὅτι εἶναι θεῖος, και πάλιν δεν θα είχομεν την εξουσίαν να παραβῶμεν και να ακυρώσωμεν την πίστιν μας αὐτὴν περὶ ευσεβείας.
- Δ Μακ. 5,19 μὴ μικράν οὖν εἶναι νομίσης ταύτην, εἰ μιαιοφαγήσαιμεν, ἁμαρτίαν·
- Δ Μακ. 5,19 Μη νομίσης, λοιπόν, ὅτι εἰάν γευθῶμεν μολυσμένην τροφήν, εἶναι τοῦτο μικρά αμαρτία.
- Δ Μακ. 5,20 τὸ γὰρ ἐν μικροῖς καὶ ἐν μεγάλοις παρανομεῖν ἰσοδύναμόν ἐστιν,
- Δ Μακ. 5,20 Διότι το να παρανομή κανεῖς εἴτε εις μικρά εἴτε εις μεγάλα, εἶναι το ἴδιον.
- Δ Μακ. 5,21 δι’ ἐκατέρου γὰρ ὡς ὁμοίως ὁ νόμος ὑπερηφανεῖται.
- Δ Μακ. 5,21 Και εις τας δύο περιπτώσεις ὁμοίως περιφρονεῖται ο Νομος.

- Δ Μακ. 5,22 χλευάζεις δὲ ἡμῶν τὴν φιλοσοφίαν, ὥσπερ οὐ μετὰ εὐλογιστίας ἐν αὐτῇ βιούντων·
- Δ Μακ. 5,22 Εἰρωνεύεσαι δε τὴν φιλοσοφίαν μας, ἐπειδὴ σύμφωνα με αὐτὴν δεν ζῶμεν τάχα με ὀρθοψροσύνην.
- Δ Μακ. 5,23 σωφροσύνην τε γὰρ ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὥστε πασῶν τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν κρατεῖν καὶ ἀνδρείαν ἐξασκεῖν, ὥστε πάντα πόνον ἐκουσίως ὑπομένειν
- Δ Μακ. 5,23 Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ φιλοσοφία μας διδάσκει τὴν σωφροσύνην, ὥστε να κυριαρχῶμεν ἐπάνω εἰς ὅλας τὰς ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας, καὶ να ασκῶμεν τὴν ἀνδρείαν, ὥστε να ὑπομένωμεν θεληματικὰ κάθε ταλαιπωρίαν.
- Δ Μακ. 5,24 καὶ δικαιοσύνην παιδεύει ὥστε διὰ πάντων τῶν ἡθῶν ἰσονομεῖν καὶ εὐσέβειαν ἐκδιδάσκει, ὥστε μόνον τὸν ὄντα Θεὸν σέβειν μεγαλοπρεπῶς.
- Δ Μακ. 5,24 Μας ἐξασκεῖ ἐπίσης εἰς πράξεις δικαιοσύνης, ὥστε ἡ ὅλη συμπεριφορὰ μας να εἶναι ἀπονομή τοῦ δικαίου. Μας διδάσκει ἀκόμη τὴν εὐσέβειαν, ὥστε εἰς μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεὸν να ἀποδίδωμεν μεγαλοπρεπὴ λατρείαν.
- Δ Μακ. 5,25 διὸ οὐ μιαιοφαγοῦμεν· πιστεύοντες γὰρ Θεοῦ καθεστάναι τὸν νόμον οἶδαμεν ὅτι κατὰ φύσιν ἡμῖν συμπαθεῖ νομοθετῶν ὁ τοῦ κόσμου κτίστης·
- Δ Μακ. 5,25 Διὰ τοῦτο δεν τρώγομεν τροφὰς μιαιράς. Διότι πιστεύομεν, ὅτι ὁ νόμος ἔχει θεσπισθῆ ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ γνωρίζομεν ὅτι νομοθετῶν ὁ κτίστης τοῦ κόσμου τρέφει κατὰ φυσικὸν λόγον συμπάθειαν πρὸς ἡμᾶς
- Δ Μακ. 5,26 καὶ τὰ μὲν οἰκειωθησόμενα ἡμῶν ταῖς ψυχαῖς ἐπέτρεψεν ἐσθίειν. τὰ δὲ ἐναντιωθησόμενα ἐκώλυσε σαρκοφαγεῖν.
- Δ Μακ. 5,26 καὶ ἐπέτρεψε να τρώγομεν, ὅσα πρόκειται να ωφελήσουν τὰς ψυχὰς μας, ἀπηγόρευσεν ὁμῶς να δοκιμάζωμεν τὸ κρέας, ὅσων πρόκειται να μας βλάβῃ
- Δ Μακ. 5,27 τυραννικὸν δὲ οὐ μόνον ἀναγκάζειν ἡμᾶς παρανομεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐσθίειν, ὅπως τῇ ἐχθίστῃ ἡμῶν μιαιοφαγίᾳ

ταύτη ἔτι ἐγγελάσης.

Δ Μακ. 5,27

Τυραννική αυθαιρεσία δεν είναι μόνον να μας αναγκάζης να παρανομούμεν, αλλά και να τρώγωμεν ἀπηγορευμένα κρέατα, με τον σκοπόν να γελάσης ἐξευτελιστικῶς εἰς βάρος μας ἐξ αἰτίας της μισητοτάτης εἰς ἡμᾶς αὐτῆς βρώσεως των μαρῶν.

Δ Μακ. 5,28

ἀλλ' οὐ γελάσεις κατ' ἐμοῦ τοῦτον τὸν γέλωτα, οὔτε τοὺς ἱεροὺς τῶν προγόνων περὶ τοῦ φυλάξαι τὸν νόμον ὅρκους οὐ παρήσω,

Δ Μακ. 5,28

Αλλά βεβαίως δεν θα γελάσης εἰς βάρος μου τὸν εἰρωνικόν αὐτὸν γέλωτα, οὔτε ἐγὼ θα παραβῶ τοὺς ἱεροὺς ὅρκους των προγόνων μου, τοὺς αναφερομένους, εἰς τὴν τήρησιν του Νομου,

Δ Μακ. 5,29

οὐδ' ἂν ἐκκόψειάς μου τὰ ὄμματα καὶ τὰ σπλάγχνα μου τήξεας.

Δ Μακ. 5,29

ἀκόμη και αν μου βγάλῃς τὰ μάτια και λυώσης τὰ σπλάγχνα μου.

Δ Μακ. 5,30

οὐχ οὕτως εἰμὶ γέρων ἐγὼ καὶ ἄνανδρος ὥστε μοι διὰ τὴν εὐσέβειαν μὴ νεάζειν τὸν λογισμόν.

Δ Μακ. 5,30

Δεν εἶμαι τόσο γέρων και ἄνανδρος, ὥστε να μη ἔχω ἀκμαῖον τὸ φρόνημά μου.

Δ Μακ. 5,31

πρὸς ταῦτα τροχοὺς εὐτρέπιζε καὶ τὸ πῦρ ἐκφύσα σφοδρότερον.

Δ Μακ. 5,31

Δια τοῦτο ετοίμαζε τοὺς τροχοὺς και αναρρίπιζε τὸ πυρ, ὥστε να γίνῃ ἰσχυρότερον.

Δ Μακ. 5,32

οὐχ οὕτως οἰκτείρομαι τὸ ἑμαυτοῦ γῆρας ὥστε με δι' ἑμαυτοῦ τὸν πατριον καταλῦσαι νόμον.

Δ Μακ. 5,32

Δεν ἀγαπῶ και δεν λυπούμαι τόσο πολὺ τὸ γῆρας μου, ὥστε να καταπατήσω ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸν Νόμον των πατέρων μου.

Δ Μακ. 5,33

οὐ ψεύσομαί σε, παιδευτὰ νόμε, οὐδὲ φεύξομαί σε οὐδ' ἐξομοῦμαί σε, φίλη ἐγκράτεια,

- Δ Μακ. 5,33 Δεν θα σε διαφεύσω, ω νόμε διδάσκαλε. Δεν θα σε εγκαταλείψω, αγαπητή εγκράτεια, ούτε θα καταπατήσω τον όρκον, που έχω δώσει δια σέ!
- Δ Μακ. 5,34 οὐδὲ καταισχυνῶ σε, φιλόσοφε λόγε, οὐδὲ ἐξαρνήσομαί σε, ἱερωσύνη τιμία καὶ νομοθεσίας ἐπιστήμη·
- Δ Μακ. 5,34 Δεν θα σε εξευτελίσω, φιλόσοφε λογισμέ, ούτε θα σας αρνηθώ, σεμνή ιερωσύνη και επιστήμη της νομοθεσίας!
- Δ Μακ. 5,35 οὐδὲ μινανῖς μου τὸ σεμνὸν γήρως στόμα οὐδὲ νομίμου βίου ἡλικίαν.
- Δ Μακ. 5,35 Συ δέ, στόμα μου, δεν θα μολύνης την σεμνήν γεροντικήν μου ηλικίαν, ούτε και το τέλος μιας ζωής αφιερωμένης στον θεῖον νόμον.
- Δ Μακ. 5,36 ἀγνὸν δέ με οἱ πατέρες προσδέξονται μὴ φοβηθέντα σου τὰς μέχρι θανάτου ἀνάγκας.
- Δ Μακ. 5,36 Αγνόν θα με δεχθούν οι πατέρες, διότι δεν θα έχω φοβηθή τα θανάσιμα βασανιστήριά σου.
- Δ Μακ. 5,37 ἀσεβῶν μὲν γὰρ τυραννήσεις, τῶν δὲ ἐμῶν περὶ τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὔτε διὰ λόγων δεσπόσεις οὔτε δι' ἔργων.
- Δ Μακ. 5,37 Συ, Αντίοχε, θα βασιλεύσης επάνω εις ασεβεῖς· δεν θα κατευθύνῃς ὅμως συ τας ιδικάς μου πεποιθήσεις περὶ ευσεβείας ούτε με τας απειλάς ούτε με τα βάσανα”.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 6

- Δ Μακ. 6,1 Τοῦτον τὸν τρόπον ἀντιρρήτορεύσαντα ταῖς τοῦ τυράννου παρηγορίαις, παραστάντες οἱ δορυφόροι πικρῶς ἔσυραν ἐπὶ τὰ βασανιστήρια τὸν Ἐλεάζαρον.
- Δ Μακ. 6,1 Ετσι απήντησεν εις τας δολίας προτροπὰς του τυράννου ο Ελεάζαρος. Και αφού τον επλησίασαν οι στρατιῶται, τον ἔσυραν βαναύσως εις τα βασανιστήρια.

- Δ Μακ. 6,2 καὶ πρῶτον μὲν περιέδυσαν τὸν γηραιὸν
ἐγκοσμούμενον τῇ περὶ τὴν εὐσέβειαν εὐσχημοσύνῃ·
- Δ Μακ. 6,2 Καὶ πρῶτον μὲν ἀφήρεσαν τὰ ἐνδύματα τοῦ γέροντος
αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκοσμεῖτο μετὰ τοῦ εὐπρεπὲς ἔνδυμα τῆς
εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 6,3 ἔπειτα περιαγκωνίσαντες ἐκατέρωθεν μᾶστιξι κατήκκον·
- Δ Μακ. 6,3 Ἐπειτα, ἀφ’ οὗ τοῦ ἔδεσαν τοὺς ἀγκῶνας ἐκατέρωθεν, τὸν
ἐχτυποῦσαν δυνατὰ μετὰ μᾶστιγας.
- Δ Μακ. 6,4 πείσθητι ταῖς τοῦ βασιλέως ἐντολαῖς, ἐτέρωθεν κήρυκος
ἐπιβοῶντος.
- Δ Μακ. 6,4 Ἀπὸ τοῦ ἄλλο μέρους ὁ κήρυξ ἐφώναζεν· “ὑπάκουσε εἰς τὰς
ἐντολὰς τοῦ βασιλέως”.
- Δ Μακ. 6,5 ὁ δὲ μεγάλῳφρων καὶ εὐγενὴς ὡς ἀληθῶς Ἐλεάζαρος,
ὥσπερ ἐν ὀνείρῳ βασανιζόμενος κατ’ οὐδένα τρόπον
μετετρέπετο,
- Δ Μακ. 6,5 Ὁ μεγάλῳψυχος ὁμῶς καὶ ἀληθινὰ γενναῖος Ἐλεάζαρος, σάν
να ἐβασανίζετο μέσα σὲ ὄνειρον, κατ’ οὐδένα τρόπον
ἐκάμπετο.
- Δ Μακ. 6,6 ἀλλὰ ὑψηλοὺς ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἀπεξαίνετο ταῖς μᾶστιξι τὰς σάρκας ὁ γέρων
καὶ κατερρέϊτο τῷ αἵματι
- Δ Μακ. 6,6 Ἀλλὰ ὑψώσεν ὁ γέρων θαρραλέους τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς
τὸν οὐρανόν, καθ’ ὃν χρόνον κατεξεσχίζοντο αἱ σάρκες με-
τὰ μᾶστιγας, κατερραντίζετο μετὰ τὸ αἶμα,
- Δ Μακ. 6,7 καὶ τὰ πλευρὰ κατετιτρώσκετο, καὶ πίπτων εἰς τὸ
ἔδαφος ἀπὸ τοῦ μηκέτι φέρειν τὸ σῶμα τὰς ἀλγηδόνας,
ὀρθὸν εἶχε καὶ ἀκλινῇ τὸν λογισμόν.
- Δ Μακ. 6,7 ἐγέμιζε πληγὰς εἰς τὰ πλευρὰ καὶ, ἐνῶ κατέπιπτεν σὺν
ἔδαφος ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι δὲν ἀντεῖχε πλέον τὸ σῶμα
στοὺς πόνους, διετήρει τὸ φρόνημα ὀρθόν καὶ ἀλύγιστον.
- Δ Μακ. 6,8 Λὰξ γὰρ τοῖς τῶν πικρῶν τῶν δορυφόρων εἰς τοὺς
κενεῶνας ἐναλλόμενος ἔτυπτεν, ὅπως ἐξανίστατο

πίπτων.

- Δ Μακ. 6,8 Με ορμήν τότε αποπηδών κάποιος από τους σκληρούς στρατιώτας τον εκτύπα με λακτίσματα εις τας λαγόνas, δια να σηκώνεται μετά την πτώσιν.
- Δ Μακ. 6,9 ὁ δὲ ὑπέμεινε τοὺς πόνους καὶ περιεφρόνει τῆς ἀνάγκης
- Δ Μακ. 6,9 Εκείνος υπέμεινε τους πόνους· καταφρονούσε την βίαν
- Δ Μακ. 6,10 καὶ διεκαρτέρει τοὺς αἰκισμούς, καὶ καθάπερ γενναῖος ἀθλητῆς τυπτόμενος ἐνῖκα τοὺς βασανίζοντας ὁ γέρων·
- Δ Μακ. 6,10 και υπέφερε καρτερικῶς τας κακοποιήσεις και ως εάν αυτός ο γέρων ἦτο ρωμαλέος αθλητής, που εκτυπάτο, κατανικούσεν εκείνους, που τον εβασάνιζαν.
- Δ Μακ. 6,11 ἰδρῶν γέ τοι τὸ πρόσωπον καὶ ἐπασθμαίνων σφοδρῶς καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν βασανιζόντων ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ εὐψυχίᾳ. -
- Δ Μακ. 6,11 Με ιδρωμένον το πρόσωπον και εντόνως ασθμαίνων εθαυμάζετο και από αυτούς ακόμη τους βασανιστάς του δια την γενναιότητά του.
- Δ Μακ. 6,12 Ὅθεν τὰ μὲν ἐλεοῦντες τὰ τοῦ γήρωσ αὐτοῦ,
- Δ Μακ. 6,12 Δια τούτο αφ' ενός μεν από ευσπλαγχνίαν προς το γήρας του,
- Δ Μακ. 6,13 τὰ δὲ ἐν συμπαθείᾳ τῆς συνηθείας ὄντες, τὰ δὲ ἐν θαυμασμῷ τῆς καρτερίας προσιόντες αὐτῷ τινὲς τῶν τοῦ βασιλέως ἔλεγον·
- Δ Μακ. 6,13 αφ' ετέρου δε από συμπάθειαν λόγω της οικειότητος αλλά και από θαυμασμόν λόγω της καρτερίας του, αφού τον επλησίασαν μερικοί από τους συμβούλους του βασιλέως του ελεγαν·
- Δ Μακ. 6,14 τί τοῖς κακοῖς τούτοις σεαυτὸν ἀλογίστως ἀπόλεις, Ἐλεάζαρε;
- Δ Μακ. 6,14 “διατί χάνεις απερισκέπτως την ζωήν σου εξ αιτίας των δεινῶν αὐτῶν, ὦ Ἐλεάζαρε;
- Δ Μακ. 6,15 ἡμεῖς μὲν τοι τῶν ὑψημένων σοι βρωμάτων

παραθήσομεν, σὺ δὲ ὑποκρινόμενος τῶν ὑείων
ἀπογεύεσθαι, σῶθητι. -

Δ Μακ. 6,15 Ἡμεῖς θα σου παραθέσωμεν ἀπὸ τα μαγειρευμένα δια σε
κρέατα και συ υποκρινόμενος ὅτι δοκιμάζστο χοιρινόν σώσε
τον εαυτόν σου”.

Δ Μακ. 6,16 Καὶ ὁ Ἐλεάζαρος, ὥσπερ πικρότερον διὰ τῆς συμβουλίας
αἰκισθεῖς, ἀνεβόησε·

Δ Μακ. 6,16 Και ο Ελεαζαρος, ὡσάν να εἶχε κακοποιηθῇ οδυνηρότερα
ἀπὸ την συμβουλή αυτήν, εκραύγασεν·

Δ Μακ. 6,17 μὴ οὕτως κακῶς φρονήσαιμεν οἱ Ἀβραάμ παῖδες ὥστε
μαλακοψυχήσαντας ἀπρεπὲς ἡμῖν δρᾶμα ὑποκρίνασθαι.

Δ Μακ. 6,17 “ας μη τυφλωθώμεν τόσον πολὺ ἡμεῖς τα τέκνα του
Αβραάμ, ὥστε ἀπὸ δειλίαν και μικροψυχίαν να
υποκριθώμεν και να παίζωμεν θέατρον, που δεν αρμόζει εἰς
ημᾶς.

Δ Μακ. 6,18 καὶ γὰρ ἀλόγιστον, εἰ πρὸς ἀλήθειαν ζήσαντες τὸν μέχρι
γῆρως βίον καὶ τὴν ἐπ’ αὐτῷ δόξαν νομίμως
φυλάξαντες,

Δ Μακ. 6,18 Διότι εἶναι ἀπερίσκεπτον και παράλογον, αφοῦ ἐζήσαμεν
την ζωὴν μας σύμφωνα πρὸς την ἀλήθειαν μέχρι της
γεροντικῆς ηλικίας και διετηρήσαμεν διὰ τοῦτο νομίμως την
υπόληψίν μας,

Δ Μακ. 6,19 νῦν μεταβαλοίμεθα καὶ αὐτοὶ μὲν ἡμεῖς γενοίμεθα τοῖς
νέοις ἀσεβείας τύπος, ἵνα παράδειγμα γενώμεθα τῆς
μιαροφαγίας.

Δ Μακ. 6,19 να ἀλλάξωμεν τώρα συμπεριφοράν και ἡμεῖς οἱ ἴδιοι να
γίνωμεν πρότυπα ἀσεβείας δια τους νέους, με το να
δώσωμεν το παράδειγμα της βρώσεως μολυσμένων
κρεάτων.

Δ Μακ. 6,20 αἰσχρὸν δὲ εἰ ἐπιβιώσωμεν ὀλίγον χρόνον καὶ τοῦτον
καταγελώμενοι πρὸς ἀπάντων ἐπὶ δειλία,

Δ Μακ. 6,20 Εἶναι δε ἐντροπή να ζήσωμεν ἐπὶ ὀλίγον ἀκομή ὕστερα ἀπὸ

αυτά και μάλιστα εμπαιζόμενοι από όλους δια την δειλίαν μας,

Δ Μακ. 6,21 καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ τυράννου καταφρονηθῶμεν ὡς ἄνδρες, τὸν δὲ θεῖον ἡμῶν νόμον μέχρι θανάτου μὴ προασπίσαιμεν.

Δ Μακ. 6,21 και ως άνανδροι να καταφρονηθώμεν από τον τύραννον και να μη υπερασπισώμεν τον θεῖον νόμον μας μέχρι θανάτου.

Δ Μακ. 6,22 πρὸς ταῦτα ὑμεῖς μὲν, ὧς Ἀβραάμ παῖδες, εὐγενῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τελευτᾶτε.

Δ Μακ. 6,22 Δι' αυτούς τους λόγους, τέκνα του Αβραάμ, γενναίως να αποθνήσκετε προ χάριν της ευσεβούς πίστεως σας.

Δ Μακ. 6,23 οἱ δὲ τοῦ τυράννου δορυφόροι, τί μέλλετε; -

Δ Μακ. 6,23 Σεις δέ, στρατιῶται του τυράννου, διατί βραδύνετε;”

Δ Μακ. 6,24 Πρὸς τὰς ἀνάγκας οὕτως μεγαλοφρονοῦντα αὐτὸν ἰδόντες καὶ μηδὲ πρὸς τὸν οἰκτρισμὸν αὐτῶν μεταβαλλόμενον ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτὸν ἤγαγον.

Δ Μακ. 6,24 Όταν τον είδαν να επιδεικνύη τόσην μεγαλοψυχίαν προ το βασανιστηρίων και να μη κάμπτεται, ἀκόμη και μετὰ την εκδήλωσιν της ευσπλαχνίας προ αὐτόν, τον ὠδήγησαν στο πυρ.

Δ Μακ. 6,25 ἔνθα διὰ κακοτέχνων ὀργάνων καταφλέγοντες αὐτὸν ὑπὲρρίπτον καὶ δυσώδεις χυλοὺς εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ κατέχεον.

Δ Μακ. 6,25 Τον ἔρριπτον ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς αὐτὸ κατακαίοντες αὐτόν με ὅργανα κατασκευασθέντα με πολλήν κακότητα· ἔχυναν δε στους ρώθωνάς του και βρωμερὰ υγρά.

Δ Μακ. 6,26 ὁ δὲ μέχρι τῶν ὀστέων ἤδη κατακεκαυμένος καὶ μέλλων λιποθυμεῖν ἀνέτεινε τὰ ὄμματα πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπεν·

Δ Μακ. 6,26 Ο δε 'Ελεαζαρος, ενώ αι φλόγες είχαν πλέον φθάσει μέχρι και των ὀστέων του και θα ελιποθυμούσε ἀπὸ στιγμή σε στιγμή, ὑψωσε τα μάτια προς τον Θεόν και εἶπε·

- Δ Μακ. 6,27 σὺ οἶσθα, Θεέ, παρὸν μοι σῶζεσθαι, βασάνοις
καυστικάῃς ἀποθνήσκω διὰ τὸν νόμον.
- Δ Μακ. 6,27 “Σι Θεέ μου, γνωρίζεις ὅτι, ἐνὼ ἠμπορούσα να σωθῶ,
ἀποθνήσκω χάριν του Νομου σου με το βασανιστήριον του
πυρός.
- Δ Μακ. 6,28 τοιγαροῦν ἴλεως γενοῦ τῷ ἔθνει σου ἀρκεσθεῖς τῇ
ἡμετέρᾳ ὑπὲρ αὐτῶν δίκη.
- Δ Μακ. 6,28 Δια τοῦτο, λοιπόν, γίνε σπλαγχνικός στο ἔθνος σου,
αρκεσθεῖς εἰς την ιδικήν μας χάριν αὐτῶν τιμωρίαν.
- Δ Μακ. 6,29 καθάρσιον αὐτῶν ποιήσον τὸ ἐμὸν αἷμα καὶ ἀντίψυχον
αὐτῶν λαβὲ τὴν ἐμὴν ψυχὴν.
- Δ Μακ. 6,29 Καμε ιδικόν των καθαρτήριον το αἷμα μου και σαν
αντίτιμον της ζωῆς των πάρε την ιδικήν μου ζωήν”.
- Δ Μακ. 6,30 καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱερὸς ἀνὴρ εὐγενῶς ταῖς βασάνοις
ἐναπέθανε
- Δ Μακ. 6,30 Οταν εἶπε τα λόγια αὐτὰ ο ἅγιος ἄνθρωπος, ἐξεψύχησε
γενναίως ἐν μέσῳ των βασανιστηρίων.
- Δ Μακ. 6,31 καὶ μέχρι τῶν τοῦ θανάτου βασάνων ἀντέστη τῷ
λογισμῷ διὰ τὸν νόμον. - Ὁμολογουμένως οὖν
δεσπότης ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.
- Δ Μακ. 6,31 Και εἰς αὐτὰ τα θανάσιμα βασανιστήρια ἀντεστάθη χάριν
του Νομου με την δύναμιν του ευσεβοῦς λογισμοῦ. -Εἶναι,
λοιπόν, ἀναντιρρήτως κύριος των παθῶν ο ευσεβὴς
λογισμός.
- Δ Μακ. 6,32 εἰ γὰρ τὰ πάθη τοῦ λογισμοῦ κεκρατῆται, τούτοις ἂν
ἀπέδομεν τὴν τῆς ἐπικρατείας μαρτυρίαν·
- Δ Μακ. 6,32 Διότι, ἐὰν τα πάθη εἶχαν κυριαρχήσει ἐπάνω στον λογισμόν,
τότε θα εἴμεθα υποχρεωμένοι να ὁμολογήσωμεν και να
μαρτυρήσωμεν την κυριαρχίαν των αὐτῆν.
- Δ Μακ. 6,33 νυνὶ δὲ τοῦ λογισμοῦ τὰ πάθη νικήσαντος, αὐτῷ
προσηκόντως τὴν τῆς ἡγεμονίας προσνέμομεν
ἐξουσίαν.

- Δ Μακ. 6,33 Τώρα όμως, αφού ο λογισμός ενίκησε τα πάθη, εις αυτόν απονέμομεν, όπως αρμόζει, την εξουσίαν να ηγεμονεύη.
- Δ Μακ. 6,34 καὶ δίκαιόν ἐστὶν ὁμολογεῖν ἡμᾶς τὸ κράτος εἶναι τοῦ λογισμοῦ. ὅπου γε καὶ τῶν ἔξωθεν ἀλγηδόνων ἐπικρατεῖ,
- Δ Μακ. 6,34 Καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ὁμολογῶμεν, ὅτι ἡ δύναμις ἀνήκει στον εὐσεβὴ λογισμόν, αφού κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῶν προκαλουμένων ἀπὸ ἐξωτερικᾶς αἰτίας πόνων.
- Δ Μακ. 6,35 ἐπεὶ καὶ γελοῖον· καὶ οὐ μόνον τῶν ἀλγηδόνων ἐπιδείκνυμι κεκρατηκέναι τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡδονῶν κρατεῖν, καὶ μηδὲν αὐταῖς ὑπεῖκειν.
- Δ Μακ. 6,35 Το ἀντίθετον θὰ ἦτο γελοῖον. Καὶ δὲν ἀποδεικνύουν μόνον ὅτι ὁ λογισμὸς ἔχει κυριαρχήσει ἐπάνω στους πόνους, ἀλλ' ὅτι κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἡδονῶν καὶ ὅτι δὲν υποχωρεῖ καθόλου εἰς αὐτάς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 7

- Δ Μακ. 7,1 Ὡσπερ γὰρ ἄριστος κυβερνήτης ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἐλεαζάρου λογισμὸς πηδαλιουχῶν τὴν τῆς εὐσεβείας ναῦν ἐν τῷ τῶν παθῶν πελάγει
- Δ Μακ. 7,1 Καθὼς ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς υπῆρξεν ἐξαίρετος κυβερνήτης τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἐλεαζάρου κατευθύνων τὸ πλοῖον τῆς εὐσεβείας μέσα στο πέλαγος τῶν παθῶν,
- Δ Μακ. 7,2 καὶ καταικιζόμενος ταῖς τοῦ τυράννου ἀπειλαῖς καὶ καταντλούμενος ταῖς τῶν βασάνων τρικυμίαις,
- Δ Μακ. 7,2 αὐτὸς δεχόμενος τὰς ἀπειλὰς τοῦ τυράννου καὶ καταταλαιπωρούμενος ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν τῶν βασανιστηρίων,
- Δ Μακ. 7,3 κατ' οὐδένα τρόπον μετέτρεψε τοὺς τῆς εὐσεβείας οἴακας, ἕως οὔ ἔπλευσεν ἐπὶ τὸν τῆς ἀθανάτου νίκης

λιμένα.

- Δ Μακ. 7,3 κατ' ουδένα τρόπον μετέτρεψε το πηδάλιον της ευσεβείας, έως ότου έφθασεν στον λιμένα της αθανάτου νίκης.
- Δ Μακ. 7,4 ούχ οϋτως πόλις πολλοῖς καὶ ποικίλοις μηχανήμασιν άντέσχε ποτέ πολιορκουμένη, ως ό πανάγιος Έλεάζαρος· τήν ιεράν ψυχήν αίκισμοῖς τε καὶ στρέβλαις πυρπολούμενος ενίκησε τούς πολιορκοῦντας διά τόν υπερασπίζοντα τῆς εύσεβείας λογισμόν.
- Δ Μακ. 7,4 Ποτέ δεν έδειξε τόσην αντοχήν μία πόλις, όταν επολιορκείτο με πολυποικίλους πολιορκητικές μηχανάς, όσην έδειξεν ο αγιώτατος Ελεάζαρος. Και μολονότι η ιερά ψυχή του κατεκαίετο από τας κακοποιήσεις και τας στρεβλώσεις, ενίκησεν εν τούτοις τους πολιορκητάς του χάρις στον υπέρμαχον της ευσεβείας λογισμόν.
- Δ Μακ. 7,5 ὥσπερ γάρ πρόκρημνον ἄκραν τήν έαυτοῦ διάνοιαν ό πατήρ Έλεάζαρος έκτείνας, περιέκλασεν τούς έπιμαινομένους τῶν παθῶν κλύδωνας.
- Δ Μακ. 7,5 Αφού εξέτεινε γύρω από τον εαυτόν του τον νουν, ωσάν απόκρημνον και απόρθητον ακρόπολιν, συνέτριψε τας λυσσαλέας εφόδους των παθών.
- Δ Μακ. 7,6 ὦ ἄξιε τῆς ιερωσύνης ιερεῦ, οὐκ έμίανας τούς ιερούς οδόντας ούδὲ τήν θεοσέβειαν καὶ καθαρισμόν νόμιμον χωρήσασαν γαστέρα έκοινώνησας μιαιοφαγία.
- Δ Μακ. 7,6 Ω άξιε λειτουργέ της ιερωσυνης, δεν εμόλυνες τους ιερούς οδόντας σου ούτε προσέφερες εις την μικροφαγίαν την κοιλίαν σου, που είχε δεχθή την θεοσέβειαν με τον καθαρόν του Νομου.
- Δ Μακ. 7,7 ὦ σύμφωνε νόμου καὶ φιλόσοφε θείου βίου.
- Δ Μακ. 7,7 Ω ακόλουθε και τηρητά του νόμου και φιλόσοφε του θείου βίου,
- Δ Μακ. 7,8 τοιούτους δὴ δεῖ εἶναι τούς ιερουργοῦντας τόν νόμον ἰδίῳ αἵματι καὶ γενναίῳ ἰδρῶτι τοῖς μέχρι θανάτου

πάθουσιν ὑπερασπίζοντας.

Δ Μακ. 7,8 τέτοιοι λοιπόν πρέπει να είναι οι ιεροὶ λειτουργοί, να υπερασπίζουν τον Νομον με το ἰδίον των αἷμα και τον γενναῖον ιδρώτα των δια πάθους μέχρι θανάτου.

Δ Μακ. 7,9 σὺ πάτερ, τὴν εὐνομίαν ἡμῶν διὰ τῶν ὑπομονῶν εἰς δόξαν ἐκύρωςας καὶ τὴν ἀγιστείαν σεμνολογήσας οὐ κατέλυσας καὶ διὰ τῶν ἔργων ἐπιστοποίησας τοὺς τῆς θείας φιλοσοφίας λόγους,

Δ Μακ. 7,9 Συ, πάτερ, με την πολλήν καρτερίαν σου ἔδωκες το κύρος της δόξης στον σεβαμὸν μας προς τον Νομον και αγωνισθεῖς δια την ευσέβειαν με σεμνότητα λόγων δεν κατέλυσες την πατροπαράδοτον ευσέβειαν, ἀλλὰ τουναντίον δια των ἔργων σου επεσφράγισες τους λόγους της θείας φιλοσοφίας.

Δ Μακ. 7,10 ὦ βασάνων βιαιότερε γέρον, καὶ πυρὸς εὐτονώτερε πρεσβῦτα, καὶ παθῶν μέγιστε βασιλεῦ Ἐλεάζαρε.

Δ Μακ. 7,10 Ω γέρον, ισχυρότερε ἀπὸ τα βασανιστήρια! Πρεσβῦτα, ορμητικώτερε ἀπὸ το πυρ! Βασιλεῦ μέγιστε ἐπὶ των παθῶν, Ἐλεάζαρε!

Δ Μακ. 7,11 ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ Ἀαρὼν τῷ θυμιατηρίῳ καθωπλισμένος διὰ τοῦ ἐθνοπλήθους ἐπιτρέχων τὸν ἐμπυριστὴν ἐνίκησεν ἄγγελον,

Δ Μακ. 7,11 Ὅπως ο πρόγονος ἡμῶν ο Ααρών, ὠπλισμένος ἀσφαλῶς με το θυμιατήριον, καταδιώκων δια μέσου του πλήθους του λαοῦ μας, ἐνίκησε τον πυρπολητὴν ἄγγελον,

Δ Μακ. 7,12 οὕτως ὁ Ἀαρωνίδης Ἐλεάζαρος διὰ τοῦ πυρὸς ὑπερτηκόμενος οὐ μετετράπη τὸν λογισμὸν.

Δ Μακ. 7,12 ἔτσι και ο ἀπόγονος του Ααρών, ο Ἐλεάζαρος, ἐνῶ ἔλυων ἀπὸ το πυρ, δεν μετέβαλε τον λογισμὸν του.

Δ Μακ. 7,13 καίτοι τὸ θαυμασιώτατον, γέρων ὢν, λελυμένων μὲν ἤδη τῶν τοῦ σώματος τόνων, περικεχαλασμένων δὲ τῶν σαρκῶν, κεκμηκότων δὲ καὶ τῶν νεύρων, ἀνενέασε

- Δ Μακ. 7,13 Το δε υπεροχώτερον, ενώ ήτο γέρων και είχαν ήδη εξασθενήσει αι σωματικάι του δυνάμεις, αι σάρκες είχαν χαλαρωθή και τα νεύρα του είχαν κουρασθή, έδειξε νεανικόν φρόνημα
- Δ Μακ. 7,14 τῷ πνεύματι διὰ τοῦ λογισμοῦ καὶ τῷ ἰσακίῳ λογισμῷ τὴν πολυκέφαλον στρέβλαν ἠκύρωσεν.
- Δ Μακ. 7,14 και κατά το πνεύμα δια του λογισμού, και με τον ισάξιον του πνεύματος λογισμόν ηχρήστευσε την πολυκέφαλον στρέβλαν του μαρτυρίου.
- Δ Μακ. 7,15 ὦ μακαρίου γήρως καὶ σεμνῆς πολιᾶς καὶ βίου νομίμου, ὃν πιστὴ θανάτου σφραγὶς ἐτελείωσεν.
- Δ Μακ. 7,15 Ω μακάριον γήρας, σεβαστὴ λευκότης και ζωη, σύμφωνος προς τον Νομον, που τον ωλοκλήρωσε πιστὴ σφραγὶς θανάτου!
- Δ Μακ. 7,16 εἰ δέ τοίνυν γέρων ἀνὴρ τῶν μέχρι θανάτου βασάνων περιεφρόνησε δι' εὐσεβείαν, ὁμολογουμένως ἡγεμὼν ἐστι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.
- Δ Μακ. 7,16 Εάν, λοιπόν, ενας ανὴρ γέρων κατεφρόνησε τα μέχρι θανάτου βασανιστήρια δια την θεοσεβείαν, πρέπει να ομολογήσωμεν ὅτι ο ευσεβὴς λογισμός εἶναι κύριος των παθῶν.
- Δ Μακ. 7,17 Ἴσως δ' ἂν εἴποιέν τινες· τῶν παθῶν οὐ πάντες περικρατοῦσιν, ὅτι οὐδὲ πάντες φρόνιμον ἔχουσι τὸν λογισμόν.
- Δ Μακ. 7,17 Θα είχαν, ἴσως, μερικοὶ την ἐξῆς ἀντίρρησιν· δεν γίνονται ὅλοι κύριοι ἐπὶ των παθῶν, διότι δεν ἔχουν ὅλοι σῶφρονα τον λογισμόν.
- Δ Μακ. 7,18 ἀλλ' ὅσοι εὐσεβείας προνοοῦσιν ἐξ ὅλης καρδίας, οὗτοι μόνοι δύνανται κρατεῖν τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν,
- Δ Μακ. 7,18 Αλλά ὅσοι με ὅλην την ψυχὴν των κάμνουν ἀντικείμενον της φροντίδος των την ευσεβείαν, μόνον αυτοὶ ἔχουν την δύναμιν να κυριαρχήσουν ἐπὶ των παθῶν της σαρκὸς,

- Δ Μακ. 7,19 πιστεύοντες, ὅτι Θεῷ οὐκ ἀποθνήσκουσιν, ὥσπερ οὐδὲ οἱ πατριάρχαι ἡμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, ἀλλὰ ζῶσι τῷ Θεῷ.
- Δ Μακ. 7,19 με την πίστιν, ὅτι δεν αποθνήσκουν ενώπιον του Θεοῦ ὅπως δεν ἀπέθανον οὔτε οἱ πατριάρχαι ἡμῶν Ἀβρααμ, Ἰσαάκ και Ἰακώβ, ἀλλὰ εἶναι ζῶντες εν τῷ Θεῷ.
- Δ Μακ. 7,20 οὐδὲν οὖν ἐναντιοῦται τὸ φαίνεσθαι τινὰς παθοκρατεῖσθαι διὰ τὸν ἀσθενῆ λογισμόν.
- Δ Μακ. 7,20 Δεν αποτελεί λοιπὸν ἀντίθετον ἀποδειξιν το γεγονὸς ὅτι μερικοὶ κυριαρχοῦνται ἀπὸ τα πάθη ἐξ αἰτίας ἀσθενοῦς λογισμοῦ.
- Δ Μακ. 7,21 ἐπεὶ τίς πρὸς ὅλον τὸν τῆς φιλοσοφίας κανόνα εὐσεβῶς φιλοσοφῶν
- Δ Μακ. 7,21 Ἀς σκεφθῶμεν τοῦτο· ποιός, ἐνὼ ζῇ εὐσεβῶς με τους οφθαλμοὺς ἐστραμμένους πρὸς ὅλην τὴν κλίμακα τῆς φιλοσοφίας τῆς ζωῆς,
- Δ Μακ. 7,22 καὶ πεπιστευκῶς Θεῷ καὶ εἰδὼς ὅτι τὸ διὰ τὴν ἀρετὴν πάντα πόνον ὑπομένειν μακάριόν ἐστιν, οὐκ ἂν περικρατήσκειν τῶν παθῶν διὰ τὴν θεοσέβειαν;
- Δ Μακ. 7,22 εἰάν ἔχῃ πίστιν στον Θεόν και γνωρίζῃ ὅτι μακαριότης εἶναι το να υπομένῃ κάθε τόσον χάριν τῆς ἀρετῆς, ποιός δεν θα ἀποδειχθῇ κύριος των παθῶν ἐξ αἰτίας του σεβασμοῦ του πρὸς τον Θεόν;
- Δ Μακ. 7,23 μόνος γὰρ ὁ σοφὸς καὶ σώφρων ἀνδρεῖός ἐστι τῶν παθῶν κύριος.
- Δ Μακ. 7,23 Μονος ο σοφός και σώφρων εἶναι ἀνδρεῖος και κύριος των παθῶν.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 8

- Δ Μακ. 8,1 Διὰ τοῦτό γέ τοι καὶ μεираκίσκοι τῷ τῆς εὐσεβείας

λογισμῶ φιλοσοφοῦντες χαλεπωτέρων βασανιστηρίων ἐπεκράτησαν.

Δ Μακ. 8,1

Δια τοῦτο ακριβῶς και νεαρά ἀκόμη παλληκάρια, εμπνεόμενα ἀπὸ τον ευσεβή λογισμόν, ἐνίκησαν πολὺ βαρύτερα βασανιστήρια.

Δ Μακ. 8,2

ἐπειδὴ γὰρ κατὰ τὴν πρώτην πείραν ἐνίκηθη περιφανῶς ὁ τύραννος μὴ δυνηθεὶς ἀναγκάσαι γέροντα μιαιοφαγῆσαι, τότε δὴ σφόδρα περιπαθῶς ἐκέλευσεν ἄλλους ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν Ἑβραίων ἀγαγεῖν, καὶ εἰ μὲν μιαιοφαγήσαιεν, ἀπολύειν φαγόντας, εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, πικρότερον βασανίζειν.

Δ Μακ. 8,2

Επειδὴ κατὰ τὴν πρώτην δοκιμὴν ἐνίκηθη ολοφάνερα ὁ τύραννος, αφοῦ δεν ἠμπόρεσε να ἐξαναγκάσῃ τον γέροντα εἰς μιαιοφαγίαν, τότε πλέον με πολλήν ἐμπάθειαν διέταξε να φέρουν ἐμπρὸς του ἄλλους ἀπὸ τὴν τάξιν των Ἑβραίων· και εἴ μὲν ἐδέχοντο να φάγουν ἀπὸ τὰς μιὰς τροφᾶς να τους ἀπολύσουν, αφοῦ θα ἐτρωγαν προηγουμένως. Εἴ μὲν ὅμως ἀνθίσταντο, να τους βασανίζουν σκληρότερα.

Δ Μακ. 8,3

ταῦτα διαταξαμένου τοῦ τυράννου, παρήσαν ἀγόμενοι μετὰ γηραιᾶς μητρὸς ἑπτὰ ἀδελφοί, καλοὶ τε καὶ αἰδήμονες καὶ γενναῖοι καὶ ἐν παντὶ χαρίεντες.

Δ Μακ. 8,3

Επειτα ἀπὸ τὴν διαταγὴν αὐτὴν του τυράννου, ὠδηγήθησον ἐμπρὸς του συνοδευόμενοι ὑπὸ τῆς γηραιᾶς μητρὸς των ἑπτὰ ἀδελφοί, ὡραῖοι, σεμνοί, ῥωμαῖοι και κοσμημένοι με κάθε χάριν.

Δ Μακ. 8,4

οὕς ἰδὼν ὁ τύραννος καθάπερ ἐν χορῶ περιέχοντας μέσῃ τὴν μητέρα, ἦσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ τῆς εὐπρεπείας ἐκπλαγεὶς καὶ τῆς εὐγενείας, προσεμειδίασεν αὐτοῖς καὶ πλησίον καλέσας ἔφη.

Δ Μακ. 8,4

Ὅταν τους εἶδεν ὁ τύραννος να περιβάλλουν στο μέσον τὴν μητέρα των, ὅπως γίνεται στον χορόν, ἠσθάνθη ευχαρίστηση και ἐκπληκτος ἀπὸ τὴν κοσμιότητα και τὴν

ευγένειαν εμειδίασε προς αυτούς και, αφού τους εκάλεσε πλησίον του, είπε·

Δ Μακ. 8,5 ὦ νεανίαί, φιλοφρόνως ἐγὼ καθ' ἑνὸς ἐκάστου ὑμῶν θαυμάζω, τὸ κάλλος καὶ τὸ πλῆθος τοσοῦτων ἀδελφῶν ὑπερτιμῶν, οὐ μόνον συμβουλεύω μὴ μανῆναι τὴν αὐτὴν τῷ προβασανισθέντι γέροντι μανίαν, ἀλλὰ καὶ παρακαλῶ συνείξαντάς μου τῇ συμβουλίᾳ τῆς ἐμῆς ἀπολαῦσαι φιλίας·

Δ Μακ. 8,5 “παλληκάρια μου, με πολλὴν χαρὰν θαυμάζω τον καθένα ἀπὸ σας. Υπερεκτιμῶν την ωραιότητα και το πλῆθος τόσον πολλῶν ἀδελφῶν, ὅχι μόνον σας συμβουλεύω να μη παρασυρθῆτε ἀπὸ την μανίαν του προηγουμένως βασανισθέντος γέροντος, ἀλλὰ και σας προτρέπω να δεχθῆτε την συμβουλὴν μου και να απολαύσετε την φιλίαν μου.

Δ Μακ. 8,6 δυναίμην δ' ἂν ὥσπερ κολάζειν τοὺς ἀπειθοῦντάς μου τοῖς ἐπιτάγμασιν, οὕτως καὶ εὐεργετεῖν τοὺς εὐπειθοῦντάς μοι.

Δ Μακ. 8,6 Οπως δε ημπορώ να τιμωρώ εκείνους, που δεικνύουν ανυπακοήν εις τας διαταγὰς μου, ετσι ημπορώ και να ευεργετώ εκείνους, οι οποίοι υποτάσσονται εις ἐμέ.

Δ Μακ. 8,7 πεισθέντες οὖν μοι καὶ ἀρχὰς καὶ ἐπὶ τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἡγεμονίας λήψεσθε, ἀρνησάμενοι τὸν πατριον ὑμῶν τῆς πολιτείας θεσμόν·

Δ Μακ. 8,7 Εάν, λοιπόν, υπακούσετε εις ἐμέ, θα λάβετε εις την διοίκησίν μου και αρχὰς και αξιώματα, αφού αρνηθῆτε τους θεσμούς της πατροπαραδότου πολιτείας σας.

Δ Μακ. 8,8 καὶ μεταλαμβάνοντες ἐλληνικοῦ βίου καὶ μεταδιδιαιτηθέντες ἐντρυφήσατε ταῖς νεότησιν ὑμῶν·

Δ Μακ. 8,8 Αφού δε δεχθῆτε να ζήσετε σύμφωνα με τον ἐλληνικὸν τρόπον της ζωῆς και μεταβάλετε τον ἰδικὸν σας τρόπον ζωῆς, ημπορεῖτε να χαρήτε τας απολαύσεις της νεότητός

σας.

Δ Μακ. 8,9 ἐπεὶ ἐὰν ὀργίλως με διάθησθε διὰ τῆς ἀπειθείας ὑμῶν, ἀναγκάσετέ με ἐπὶ δειναῖς κολάσεσιν ἓνα ἕκαστον ὑμῶν διὰ τῶν βασάνων ἀπολέσαι.

Δ Μακ. 8,9 Ἀν ὅμως με κάμετε να ὀργισθῶ ἐναντίον σας ἐξ αἰτίας τῆς ἀνυπακοῆς σας, θα με ἀναγκάσετε να θανατώσω τον καθένα σας με σκληράς τιμωρίας και με βασανιστήρια.

Δ Μακ. 8,10 κατελεήσατε οὖν ἑαυτοὺς, οὐς καὶ ὁ πολέμιος ἔγωγε καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς εὐμορφίας οἰκτείρομαι.

Δ Μακ. 8,10 Λυπηθήτε, λοιπόν, τον εαυτὸν σας, αφοῦ και ἐγὼ ἀκόμη σας λυπούμαι, ἐγὼ ο διώκτης σας, λόγω τῆς νεότητος και τῆς ωραιότητός σας.

Δ Μακ. 8,11 οὐ διαλογιεῖσθε τοῦτο, ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἀπειθήσασι πλὴν τοῦ μετὰ στρεβλῶν ἀποθανεῖν ἀπόκειται; -

Δ Μακ. 8,11 Λοιπόν, δεν θα λάβετε ὑπ' ὄψιν σας και τοῦτο, ὅτι ἐὰν ἀπειθήσετε εἰς τὴν ἐντολὴν μου τίποτε ἄλλο δεν σας περιμένει, εἰμὴ μόνον, ο θάνατος με βασανιστήρια;”

Δ Μακ. 8,12 Ταῦτα δὲ λέγων ἐκέλευσεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν προτεθεῖναι τὰ βασανιστήρια, ὅπως καὶ διὰ τοῦ φόβου πείσειεν αὐτοὺς μιαιοφαγῆσαι.

Δ Μακ. 8,12 Ἐνὼ δε ἔλεγεν αὐτὰ διέταξε να ἐκτεθοῦν ἐκεῖ ἐμπρὸς εἰς αὐτοὺς τὰ ὄργανα του βασανισμοῦ, ὥστε και δια του φόβου να τους πείσῃ, να φάγουν μολυσμένας τροφάς.

Δ Μακ. 8,13 ὥς δὲ τροχοὺς τε καὶ ἀρθρέμβολα, στρεβλωτήριά τε καὶ τροχαντήρας καὶ καταπέλτας καὶ λέβητας, τήγανά τε καὶ δακτυλήθρας καὶ χεῖρας σιδηρᾶς καὶ σφῆνας καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρὸς οἱ δορυφόροι προέθεσαν, ὑπολαβὼν ὁ τύραννος ἔφη·

Δ Μακ. 8,13 Ὅταν δε οἱ στρατιῶται ἐτοποθέτησαν ἐκεῖ ἐμπρὸς τους τροχοὺς, τὰ ὄργανα ἐξαρθρώσεως των μελῶν, τὰ στρεβλωτήρια, τους βασανιστικούς τροχαντήρας, τους καταπέλτας, τὰς χύτρας, τὰ τηγάνια, τὰς δακτυλήθρας, τὰ

σιδερένια χέρια, τας σφήνας, τα εναύσματα του πυρός, ο τύραννος αυτόν τον λόγον είπε·

Δ Μακ. 8,14 μειράκια φοβήθητε, καὶ ἦν σέβεσθε δίκην, ἵλεως ὑμῖν ἔσται δι' ἀνάγκην παρανομήσασιν.

Δ Μακ. 8,14 “φοβηθήτε, νέοι, και η θεία δίκη, την οποίαν σεις σέβεσθε, θα γίνῃ ἱλεως εἰς σας, ἐπειδὴ θα ἔχετε παραβή τον νόμον λόγῳ ἀνάγκης”.

Δ Μακ. 8,15 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπαγωγὰ καὶ ὀρῶντες δεινὰ, οὐ μόνον οὐκ ἐφοβήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἀντεφιλοσόφησαν τῷ τυράννῳ καὶ διὰ τῆς εὐλογιστίας τὴν τυραννίδα αὐτοῦ κατέλυσαν.

Δ Μακ. 8,15 Εκείνοι ὁμως, αν και ἤκουσαν τας προτροπὰς και ἐβλεπαν τα φοβερά βασανιστικά ὄργανα, ὅχι μόνον δεν ἐφοβήθησαν, ἀλλὰ και ἀντέταξαν τας ἰδικὰς των σοφὰς ἀντιλήψεις στον τύραννον και με την ορθότητα των συλλογισμῶν των ἐξεμηδένισαν την τυραννικὴν δυνάμιν του.

Δ Μακ. 8,16 καὶ τοι λογισώμεθα· εἰ δειλόψυχοί τινες ἦσαν καὶ ἄνθρωποι ἐν αὐτοῖς, ποίοις ἂν ἐχρήσαντο λόγοις; οὐχὶ τούτοις;

Δ Μακ. 8,16 Ἀς ἐξετάσωμεν λοιπὸν το γεγονός. Ἀν ἦσαν μερικοὶ δειλοὶ κατὰ την ψυχὴν και ἄνθρωποι μεταξύ αὐτῶν, ποίους λόγους θα ἐχρησιμοποιούσαν; Δεν θα ἐχρησιμοποιούσαν τους παρακάτω;

Δ Μακ. 8,17 ὦ τάλανες ἡμεῖς καὶ λίαν ἀνόητοι· βασιλέως ἡμᾶς παρακαλοῦντος καὶ ἐπὶ εὐεργεσίᾳ φωνοῦντος, μὴ πεισθίημεν αὐτῷ,

Δ Μακ. 8,17 “ὦ δυστυχεῖς και ἀνόητοι ἡμεῖς, αν δεν πεισθῶμεν στον βασιλέα, που μας προτρέπει και μας καλεῖ, δια να μας εὐεργετήσῃ,

Δ Μακ. 8,18 εἰ βουλήμασι κενοῖς ἑαυτοῦς εὐφραίνομεν καὶ θανατηφόρον ἀπείθειαν τολμῶμεν;

- Δ Μακ. 8,18 αλλά θελήσωμεν να ευχαριστηθώμεν με ματαίας επιθυμίας και να αναλάβωμεν το τόλμημα θανασίμου ανυπακοής!
- Δ Μακ. 8,19 οὐ φοβησόμεθα, ἄνδρες ἀδελφοί, τὰ βασανιστήρια καὶ λογιούμεθα τὰς τῶν βασάνων ἀπειλὰς καὶ φευξόμεθα τὴν κενοδοξίαν ταύτην καὶ ὀλεθροφόρον ἀλαζονείαν;
- Δ Μακ. 8,19 Λοιπὸν, ἀδελφοί, δεν θα φοβηθώμεν τα βασανιστήρια; Δεν θα αναλογισθώμεν τας ἀπειλὰς των φοβερῶν βασάνων; Δεν θα αποφύγωμεν τὴν κενόδοξον αὐτὴν καὶ θανατηφόρον ἀλαζονείαν;
- Δ Μακ. 8,20 ἐλεήσωμεν τὰς ἑαυτῶν ἡλικίας καὶ κατοικτείρωμεν τὸ τῆς μητρὸς γῆρας
- Δ Μακ. 8,20 Ἀς λυπηθώμεν τὴν νεότητά μας καὶ τὸν σπαραγμὸν τῆς γηραιᾶς μητρὸς μας
- Δ Μακ. 8,21 καὶ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἀπειθοῦντες τεθνηξόμεθα.
- Δ Μακ. 8,21 καὶ ας λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀπὸ μίαν τέτοιαν ἀνυπακοήν μας μας περιμένει ὁ θάνατος.
- Δ Μακ. 8,22 συγγνώσεται δὲ ἡμῖν καὶ ἡ θεία δίκη δι' ἀνάγκην τὸν βασιλέα φοβηθεῖσιν.
- Δ Μακ. 8,22 Ἀς σημειωθῇ δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι θα μας συγχωρήσῃ ἡ θεία δίκη, διότι εφοβήθημεν τὸν βασιλέα ἐκ λόγων ἀνάγκης.
- Δ Μακ. 8,23 τί ἐξάγομεν ἑαυτοὺς τοῦ ἡδίστου βίου καὶ ἐπιστεροῦμεν ἑαυτοὺς τοῦ γλυκέος κόσμου;
- Δ Μακ. 8,23 Διατί ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὴν γλυκύτητα τῆς ζωῆς καὶ στερούμεθα ἀπὸ τὸν γεμάτον ἡδονὰς κόσμον;
- Δ Μακ. 8,24 μὴ βιαζώμεθα τὴν ἀνάγκην μηδὲ φιλοδοξήσωμεν ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν στρέβλῃ.
- Δ Μακ. 8,24 Ἀς μὴ προκαλοῦμεν τὴν βίαν ἐναντίον μας καὶ ας μὴ κεντρίσωμεν τὴν κενοδοξίαν μας με ἀντίτιμον τὸν βασανισμὸν μας.
- Δ Μακ. 8,25 οὐδὲ αὐτὸς ὁ νόμος ἀκουσίως ἡμᾶς θανατοῖ φοβηθέντας τὰ βασανιστήρια.
- Δ Μακ. 8,25 Οὔτε αὐτὸς οὗτος ὁ Νόμος δεν θα μας καταδικάσῃ εἰς

θάνατον, επειδή ημεῖς ακουσίως ἐξ αἰτίας του φόβου
εκείνων των βασανιστηρίων υπεχωρήσαμεν.

Δ Μακ. 8,26 πόθεν ἡμῖν ἡ τοσαύτη ἐντέτηκε φιλονικία καὶ ἡ
θανατηφόρος ἀρέσκει καρτερία, παρὸν μετὰ ἀταραξίας
ζῆν τῷ βασιλεῖ πεισθέντας;

Δ Μακ. 8,26 Πως ἔχει εἰσχωρήσει ἐντος ἡμῶν ἡ τόσον μεγάλη ἀγάπη
προς νίκην καὶ μας ευχαριστεῖ ἡ θανατηφόρος καρτερία,
ἐνῶ εἶναι δυνατόν να ζήσωμεν με γαλήνην υπακούοντες
στον βασιλέα;

Δ Μακ. 8,27 ἀλλὰ τούτων οὐδὲν εἶπον οἱ νεανῖαι βασανίζεσθαι
μέλλοντες οὐδὲ ἐνεθυμήθησαν.

Δ Μακ. 8,27 Ἀλλὰ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δεν εἶπαν οἱ νέοι, ἐνῶ ἐπρόκειτο να
βασανισθοῦν, οὔτε καν καὶ τα ἐσκέφθησαν.

Δ Μακ. 8,28 ἦσαν γὰρ περίφρονες τῶν παθῶν καὶ αὐτοκράτορες
τῶν ἀλγηδόνων,

Δ Μακ. 8,28 Ἦσαν καταφρρρηταὶ των παθῶν, κύριοι των πόνων,

Δ Μακ. 8,29 ὥστε ἅμα τῷ παύσασθαι τὸν τύραννον συμβουλευόντα
αὐτοῖς τοῦ μιροφαγῆσαι, πάντες διὰ μιᾶς φωνῆς ὁμοῦ,
ὥσπερ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ψυχῆς εἶπον πρὸς αὐτόν.

Δ Μακ. 8,29 ὥστε ευθύς ὡς ἐπαυσεν ὁ τύραννος να τους συμβουλεύη, να
γευθοῦν τα μιὰ φανητά, ὅλοι μαζή με μίαν φωνήν, ὡς ἐὰν
ὠμιλοῦσαν ἀπὸ την ἰδίαν ψυχὴν, εἶπαν πρὸς αὐτόν.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 9

Δ Μακ. 9,1 Τί μέλλεις, ὦ τύραννε; ἔτοιμοι γὰρ ἐσμεν ἀποθνήσκειν
ἢ παραβαίνειν τὰς πατρίους ἡμῶν ἐντολάς·

Δ Μακ. 9,1 Διατί βραδύνεις, τύραννε; Εἴμεθα ἔτοιμοι να ἀποθάνωμεν,
πὰρα να παραβῶμεν τὰς προγονικὰς μας ἐντολάς.

Δ Μακ. 9,2 αἰσχυρόμεθα γὰρ τοὺς προγόνους ἡμῶν εἰκότως, εἰ μὴ

τῇ τοῦ νόμου εὐπειθείᾳ καὶ συμβούλῳ Μωσῆ
χρησαίμεθα.

Δ Μακ. 9,2 Διότι εντρεπόμεθα, ευλόγως, τους προγόνους μας, εάν δεν
επιδείξωμεν υπακοήν στον Νομον και δεν ἔχωμεν
σύμβουλόν μας τον Μωϋσέα.

Δ Μακ. 9,3 σύμβουλε τύραννε παρανομίας, μὴ ἡμᾶς μισῶν ὑπὲρ
αὐτοὺς ἡμᾶς ἐλέει.

Δ Μακ. 9,3 Τυραννε, σύμβουλε της παρανομίας, ενώ εις την
πραγματικότητα μας μισεῖς, μη δείχνης προς ημάς,
ευσπλαγχνίαν περισσοτέραν, ἀπὸ ὅσην δείχνομεν ημεῖς
στον εαυτόν μας.

Δ Μακ. 9,4 χαλεπώτερον γὰρ αὐτοῦ τοῦ θανάτου νομίζομεν εἶναι
σου τὸν ἐπὶ τῇ παρανόμῳ σωτηρία ἡμῶν ἔλεον.

Δ Μακ. 9,4 Εἶναι περισσότερον επιβλαβὴς και ἀπὸ αὐτόν τον θάνατον,
ναμίζομεν, η συμπάθειά σου δια την παράνομον σωτηρίαν
μας.

Δ Μακ. 9,5 ἐκφοβεῖς δὲ ἡμᾶς τὸν διὰ τῶν βασάνων ἡμῖν θάνατον
ἀπειλῶν, ὥσπερ οὐχὶ πρὸ βραχέος παρὰ Ἑλεάζαρου
μαθῶν.

Δ Μακ. 9,5 Θέλεις να μας εκφοβίσης απειλῶν ημάς με τον δια
βασανιστηρίων θάνατον, ὡσάν να μη ἔχης διδαχθῇ προ
ολίγου ἀπὸ τον Ελεάζαρον.

Δ Μακ. 9,6 εἰ δ' οἱ γέροντες τῶν Ἑβραίων διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ
βασανισμοὺς ὑπομείναντες εὐσέβησαν, ἀποθάνοιμεν ἂν
δικαιότερον ἡμεῖς οἱ νέοι, τὰς βασάνους τῶν σῶν
ἀναγκῶν ὑπεριδόντες, ἃς καὶ ὁ παιδευτὴς ἡμῶν γέρων
ἐνίκησε.

Δ Μακ. 9,6 Εάν δε οι γέροντες Εβραῖοι υπέστησαν λόγω της ευσεβείας
των καρτερικῶς τα βασανιστήρια, θα ἦτο πολὺ
περισσότερον δίκαιον ημεῖς οι νεώτεροι να αποθάνωμεν
περιφρονούντες τα βασανιστήρια, που αναγκαστικῶς μας
επιβάλλεις και τα ὁποῖα και ο γέρων διδάσκαλός μας

ενίκησε.

Δ Μακ. 9,7 πείραζε τοιγαροῦν, τύραννε· καὶ τὰς ἡμῶν ψυχὰς εἰ
θανατώσεις διὰ τὴν εὐσέβειαν, μὴ νομίσης ἡμᾶς
βλάπτειν βασανίζων.

Δ Μακ. 9,7 Ἡμπορεῖς, λοιπόν, να μας δοκιμάζης, τύραννε. Και αν
αφαιρέσης την ζωήν μας εξ αιτίας της ευσεβείας μας, μη
νομίσης, ὅτι μας βλάπτεις με το να μας βασανίζης.

Δ Μακ. 9,8 ἡμεῖς μὲν γὰρ διὰ τῆσδε τῆς κακοπαθείας καὶ ὑπομονῆς
τὰ τῆς ἀρετῆς ῥθλα ἔχομεν καὶ ἐσόμεθα παρὰ Θεῷ, δι'
ὃν καὶ πάσχομεν·

Δ Μακ. 9,8 Διότι ημεῖς με μίαν τέτοιαν κακοπάθειαν και υπομονήν θα
αποκτήσωμεν τα βραβεῖα της ἀρετῆς και θα ζήσωμεν
πλησίον του Θεοῦ, προς χάριν του οποῖου και θα
υποφέρωμεν.

Δ Μακ. 9,9 σὺ δὲ διὰ τὴν ἡμῶν μισοφονίαν αὐτάρκη καρτερήσεις
ὑπὸ τῆς θείας δίκης αἰώνιον βάσανον διὰ πυρός. -

Δ Μακ. 9,9 Σὺ ὅμως εξ αιτίας αὐτοῦ του ἀδίκου φόνου μας θα υποστής
ἀπὸ ἰδικήν σου υπαιτιότητα αἰώνιον βασανισμόν δια πυρός
εκ μέρους της θείας δίκης”.

Δ Μακ. 9,10 Ταῦτα αὐτῶν εἰπόντων, οὐ μόνον ὥς κατὰ ἀπειθούντων
ἐχαλέπαιναν ὁ τύραννος, ἀλλ’ ὥς καὶ κατὰ ἀχαρίστων
ὠργίσθη.

Δ Μακ. 9,10 Οταν εἶπαν αὐτά, ο τύραννος δεν ἐξέσπασεν ἀπλῶς
ἐναντίον των δια την ἀπειθειάν των, ἀλλὰ ἐξωργίσθη
ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀχαρίστων.

Δ Μακ. 9,11 ὅθεν τὸν πρεσβύτατον αὐτῶν κελευθέντες παρήγαγον
οἱ ὑπασπισταὶ καὶ διαρρήξαντες τὸν χιτῶνα διέδησαν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς βραχίονας ἱμάσιν
ἐκατέρωθεν.

Δ Μακ. 9,11 Δι' αὐτὸ ἀμέσως οἱ στρατιῶται λαβόντες διαταγὴν ἔφεραν
ἐμπρὸς τὸν μεγαλύτερον ἀπὸ αὐτοὺς και ἀφού ἐξέσχισαν
τὸν χιτῶνα του, ἔδεσαν με λουριά τα χέρια και τους

αγκώνας του από το ένα στο άλλο μέρος.

Δ Μακ. 9,12

ὥς δὲ τύπτοντες ταῖς μᾶστιξιν ἐκοπίασαν μηδὲν ἀνύοντες, ἀνέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τὸν τροχόν.

Δ Μακ. 9,12

Αφού δε εκουράσθησαν να τον κτυπούν και να μη επιτυγχάνουν τίποτε, τον έδεσαν επάνω στον τροχόν.

Δ Μακ. 9,13

περὶ ὃν κατατεινόμενος ὁ εὐγενὴς νεανίας ἔξαρθρος ἐγίνετο.

Δ Μακ. 9,13

Εἰς αὐτὸν βασανιζόμενος ὁ ευγενής νέος υπέστη εξαρθρώσεις των μελών

Δ Μακ. 9,14

καὶ κατὰ πᾶν μέλος κλῶμενος ἐκακηγόρει λέγων·

Δ Μακ. 9,14

και καθ' ον χρόνον συνετρίβετο κάθε μέλος του, δεν έπαυε να κατηγορή με θάρρος τον τύραννον. Ελεγε·

Δ Μακ. 9,15

τύραννε μιαρώτατε καὶ τῆς οὐρανίου δίκης ἐχθρὲ καὶ ὠμόφρον, οὐκ ἀνδροφονήσαντά με τοῦτον καταϊκίζεις τὸν τρόπον, οὐδὲ ἀσεβήσαντα, ἀλλὰ θείου νόμου προασπίζοντα.

Δ Μακ. 9,15

“Μιαρώτατε τύραννε, εχθρὲ της θείας δικαιοσύνης και σκληρόψυχε, με τυραννεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οχι διότι εἶμαι δολοφόνος η ασεβής, ἀλλα διότι εἶμαι υπερασπιστῆς του θείου Νομου”.

Δ Μακ. 9,16

καὶ τῶν δορυφόρων λεγόντων· ὁμολόγησον φαγεῖν, ὅπως ἀπαλλαγῇς τῶν βασάνων,

Δ Μακ. 9,16

Και στους δορυφόρους, που τον συνεβούλευαν, “παραδέξου, ὅτι θα φάγης, δια να απαλλαγῇς ἀπὸ τα βασανιστήρια”,

Δ Μακ. 9,17

αὐτὸς εἶπεν αὐτοῖς· οὐχ οὕτως ἰσχυρὸς ὑμῶν ἐστὶν ὁ τροχός, ὥ μισοὶ διάκονοι, ὥστε μου τὸν λογισμὸν ἄγξαι· τέμνετέ μου τὰ μέλη καὶ πυροῦτε τὰς σάρκας καὶ στρεβλοῦτε τὰ ἄρθρα.

Δ Μακ. 9,17

αὐτὸς ἀπήντησε· “δεν εἶναι τόσο σκληρὸς ὁ βασανιστικὸς τροχός σας, ρυπαροὶ υπηρέται, ὥστε να συμπνίξη το λογικόν μου. Κομματιάσατε τα μέλη μου, καύσατε τας

σάρκας μου, συοτρέψατε τας αρθρώσεις μου.

Δ Μακ. 9,18 διὰ πασῶν γὰρ ὑμᾶς πείσω τῶν βασάνων, ὅτι μόνοι παῖδες Ἑβραίων ὑπὲρ ἀρετῆς εἰσιν ἀνίκητοι.

Δ Μακ. 9,18 Με ὅλα αὐτὰ τα βασανιστήρια θα σας πείσω, ὅτι μόνον τα τέκνα των Εβραίων δεν νικῶνται στον αγώνα ὑπὲρ της ἀρετῆς”.

Δ Μακ. 9,19 ταῦτα λέγοντι πῦρ ὑπέστρωσαν καὶ διηρέθισαν τὸν τροχὸν προσεπικατατείνοντες·

Δ Μακ. 9,19 Ενῷ ἔλεγεν αὐτά, ἐστρωσαν ἐκεῖνοι αναμμένους ἀνθρακας κάτω ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἔδωκαν περισσοτέραν ἔντασιν στον τροχόν, τεντώνοντες τον νέον ἐπάνω εἰς αὐτόν.

Δ Μακ. 9,20 ἐμολύνετο δὲ πάντοθεν αἷματι ὁ τροχός, καὶ ὁ σωρός τῆς ἀνθρακιᾶς τῆς τῶν ἰχώρων ἐσβέννυτο σταλαγμοῖς, καὶ περὶ τοὺς ἄξονας τοῦ ὀργάνου περιέρρεον αἱ σάρκες.

Δ Μακ. 9,20 Εγέμισεν ολόγυρα ἀπὸ το αἷμα του ο τροχός καὶ ο σωρός της ἀνθρακιάς ἐσβησεν ἀπὸ τους σταλαγμοὺς των ἰχώρων. Ελυωναν καὶ ἐπεφταν αὶ σάρκες του ἀπὸ τους ἄξονας του βασανιστικοῦ ὀργάνου,

Δ Μακ. 9,21 καὶ περιτετμημένον ἤδη ἔχων τὸ τῶν ὀστέων πῆγμα ὁ μεγαλόφρων καὶ Ἀβραμιαῖος νεανίας οὐκ ἐστέναξεν.

Δ Μακ. 9,21 καὶ ἐνῶ εἶχε πλέον ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τα ὀστά το περίβλημα των σαρκῶν, ο μεγαλόψυχος καὶ Ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος νέος δεν ἀφήκεν οὔτε στεναγμόν.

Δ Μακ. 9,22 ἀλλ’ ὥσπερ ἐν πυρὶ μετασχηματιζόμενος εἰς ἀφθαρσίαν, ὑπέμεινεν εὐγενῶς τὰς στρέβλας·

Δ Μακ. 9,22 Ἀλλά, ὡσάν να μετεμορφώνετο εἰς ἀφθαρτον, υπέμεινε με γενναιότητα τας στρεβλώσεις.

Δ Μακ. 9,23 μιμήσασθέ με, ἀδελφοί, λέγων, μή μου τὸν αἰῶνα λιποτακτήσητε μηδ’ ἐξομόσησθέ μου τὴν τῆς εὐψυχίας ἀδελφότητα· ἱερὰν καὶ εὐγενῆ στρατείαν στρατεύσασθε ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας,

- Δ Μακ. 9,23 “Μιμηθήτε με, ἔλεγεν, ἀδελφοί μου· μη λιποτακτῆσετε προδίδοντες τὸν ἀγῶνα μου καὶ μη καταπατήσετε τὸν ὄρκον τῆς ἀδελφοσύνης μας, πού ἐδώσαμεν διὰ τὴν γενναιότητα. Ἀναλάβετε ἱεράν καὶ ευγενή ἐκστρατείαν χάριν τῆς εὐσεβείας,
- Δ Μακ. 9,24 δι’ ἧς ἴλεως ἡ δικαία καὶ πατριὸς ἡμῶν πρόνοια τῷ ἔθνει γενηθεῖσα τιμωρήσειεν τὸν ἀλάστορα τύραννον·
- Δ Μακ. 9,24 διὰ τῆς ὁποίας, αφοῦ φανή εὐσπλαχνικὴ πρὸς τὸ ἔθνος μας ἡ δικαία καὶ πατροπαράδοτος πρόνοια, εἴθε νὰ τιμωρήσῃ τὸν υπερφίαλον τύραννον”.
- Δ Μακ. 9,25 καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱεροπρεπὴς νεανίας ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν.
- Δ Μακ. 9,25 Με τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ ἱεροπρεπὴς νέος παρέδωκε τὴν ψυχὴν του.
- Δ Μακ. 9,26 Θαυμασάντων δὲ πάντων τὴν καρτεροψυχίαν αὐτοῦ, ἦγον οἱ δορυφόροι τὸν καθ’ ἡλικίαν τοῦ προτέρου δεῦτερον καὶ σιδηρᾶς ἐναρμολάμενοι χεῖρας ὁξέσι τοῖς ὄνυξιν ὀργάνῳ καὶ καταπέλτῃ προσέδησαν αὐτόν.
- Δ Μακ. 9,26 Προεκάλεσε τὸν θαυμασμόν ὅλων ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς του. Ἐφεραν ἐν συνεχείᾳ οἱ στρατιῶται τὸν δεῦτερον κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ, αφοῦ προσήρμοσαν σιδηρᾶς χεῖρας με οξεῖς ὄνυχας, τὸν προσέθεσαν εἰς καταπέλτην.
- Δ Μακ. 9,27 ὥς δὲ εἰ φαγεῖν βούλοιο πρὶν βασανίζεσθαι πυνθανόμενοι τὴν εὐγενῆ γνώμην ἤκουσαν,
- Δ Μακ. 9,27 Ὅταν δὲ τὸν ἠρώτησαν, εἰ θέλει πρὶν βασανισθῆ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὰ μολυσμένα φαγητὰ καὶ ἔμαθαν τὴν ευγενῆ γνώμην του,
- Δ Μακ. 9,28 ἀπὸ τῶν τενόντων ταῖς σιδηραῖς χερσὶν ἐπισπασάμενοι μέχρι γε τῶν γενείων τὴν σάρκα πᾶσαν καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς δορὰν οἱ παρδάλειοι θῆρες ἀπέσυραν.
- Δ Μακ. 9,28 ἀμέσως αἱ αἰμοδιψεῖς παρδάλιστον ἐξέσχισαν, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς τένοντας, με τὰ σιδηρὰ χέρια καὶ ἀφήρεσαν τὴν

σάρκα του μέχρι των γενεών και της κεφαλής.

Δ Μακ. 9,29 ὁ δὲ ταύτην βαρέως τὴν ἀλγηδὸνα καρτερῶν ἔλεγεν·
ὡς ἡδὺς πᾶς τρόπος θανάτου διὰ τὴν πατρίον ἡμῶν
εὐσέβειαν· ἔφη τε πρὸς τὸν τύραννον·

Δ Μακ. 9,29 Ο δε νέος υπομένων την οξύτητα τόσο μεγάλου πόνου
έλεγε μετά καρτερίας· “πόσον γλυκὺς εἶναι κάθε τρόπος
θανάτου δια την πίστιν των προγόνων μας!” Προσέθεσε δε
απευθυνθεῖς προς τον τύραννον·

Δ Μακ. 9,30 οὐ δοκεῖς πάντων ὠμότατε τύραννε, πλεῖον ἐμοῦ σε
νῦν βασανίζεσθαι ὁρῶν σου νικῶμενον τὸν τῆς
τυρανίδος υπερήφανον λογισμὸν ὑπὸ τῆς διὰ τὴν
εὐσέβειαν ἡμῶν ὑπομονῆς;

Δ Μακ. 9,30 “δεν νομίζεις, τύραννε ωμότατε περισσότερον από όλους,
ὅτι την στιγμήν αυτήν υποφέρεις περισσότερον από ἐμέ
βλέπων ὅτι νικάται το υπερήφανον φρόνημα του
τυραννικοῦ αξιώματός σου ὑπὸ της υπομονῆς, που εμπνέει
εἰς ἡμᾶς ἡ θρησκεία μας;

Δ Μακ. 9,31 ἐγὼ μὲν γὰρ ταῖς διὰ τὴν ἀρετὴν ἡδοναῖς τὸν πόνον
ἐπικουφίζομαι,

Δ Μακ. 9,31 Διότι ἐγὼ μεν αισθάνομαι ελαφρότερον τον πόνον μου ἐξ
αιτίας της ευχαριστήσεως, που απολαμβάνω αγωνιζόμενος
δια την ἀρετήν.

Δ Μακ. 9,32 σὺ δὲ ἐν ταῖς τῆς ἀσεβείας ἀπειλαῖς βασανίζῃ. οὐκ
ἐκφεύξῃ δέ, μιαρώτατε τύραννε, τὰς τῆς θείας ὀργῆς
δίκας.

Δ Μακ. 9,32 Συ ὁμως βασανίζεσαι μέσα εἰς τας ἀπειλάς, που περικλείει ἡ
ασέβειά σου, και βεβαίως δεν θα διαφύγῃς, μιαρώτατε
τύραννε, την δικαίαν τιμωρίαν της θείας ὀργῆς”.

- Δ Μακ. 10,1 Καὶ τούτου τὸν αἰδιδιμον θάνατον καρτερήσαντος, ὁ τρίτος ἤγετο παρακαλούμενος πολλὰ ὑπὸ πολλῶν, ὅπως ἀπογευσάμενος σῶζοιτο.
- Δ Μακ. 10,1 Αφοῦ και ο δεῦτερος ἀδελφός ἐκέρδισε δια τῆς καρτερίας του τὸν ἐνδοξον θάνατον, ὠδηγήθη ο τρίτος. Πολλὰς προτροπὰς ἤκουσεν ἀπὸ πολλοῦς νὰ γευθῇ τὰ μολυσμένα φαγητὰ καὶ νὰ σωθῇ.
- Δ Μακ. 10,2 ὁ δὲ ἀναβοήσας ἔφη· ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ αὐτός με τοῖς ἀποθανοῦσιν ἔσπειρε πατὴρ, καὶ ἡ αὐτὴ μήτηρ ἐγέννησε, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνετράφημεν δόγμασιν;
- Δ Μακ. 10,2 Αὐτός ὁμως με μεγάλην κραυγὴν εἶπεν· “ἀλλὰ ἀγνοεῖτε πράγματι, ὅτι ὁ ἴδιος πατέρας με ἔσπειρε καὶ ἡ ἴδια μητέρα με ἐγέννησε, ὅπως τοὺς προ ολίγου μαρτυρήσαντας ἀδελφοὺς μου, καὶ με τὴν αὐτὴν πίστιν ἀνετράφημεν ὅλοι;
- Δ Μακ. 10,3 οὐκ ἐξόμνυμαι τὴν εὐγενῆ τῆς ἀδελφότητός μου συγγένειαν.
- Δ Μακ. 10,3 Δεν ἀπορρίπτω τὸν ευγενή δεσμόν τῆς ἀδελφωσύνης.
- Δ Μακ. 10,4 πρὸς ταῦτα εἴ τι ἔχετε κολαστήριον προσαγάγετε τῷ σώματί μου· τῆς γὰρ ψυχῆς μου, οὐδ’ ἂν θέλητε ἄψασθαι, δύνασθε.
- Δ Μακ. 10,4 Εἰ ἔχετε κανένα ἄλλο βασανιστήριον, ἐκτος ἀπὸ αὐτὰ ἐδῶ, φέρετέ τα δια τὸ σῶμα μου. Διότι τὴν ψυχὴν μου, καὶ εἰ ἀκόμη θέλετε, δὲν ἠμπορεῖτε οὔτε καν νὰ τὴν ἐγγίσετε”.
- Δ Μακ. 10,5 οἱ δὲ πικρῶς ἐνέγκαντες τὴν παρρησίαν τοῦ ἀνδρός, ἀρθρεμβόλοις ὀργάνοις τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας ἐξήρθρουν καὶ ἐξ ἁρμῶν ἀναμοχλεύοντες ἐξεμέλιζον,
- Δ Μακ. 10,5 Εκείνοι τότε με μοχθηρὰν δυσἀρέσκειαν ἀνεχθέντες τὸ θάρρος τοῦ νέου ἐξήρθρωσαν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τοῦ με ὄργανα στρεβλωτικὰ τῶν ἀρθρώσεων καὶ ἐκβαλλόντες τὰ ὀστά ἀπὸ τοὺς ἀρμούς τῶν ἠχρήστευαν τὰ μέλη του,
- Δ Μακ. 10,6 καὶ τοὺς δακτύλους καὶ τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη καὶ

τούς ἀγκῶνας περιέκλων.

Δ Μακ. 10,6 καίετοσάκιζαν τα δάκτυλα, τους βραχίονας, τα σκέλη και τους αγκῶνας.

Δ Μακ. 10,7 καὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἰσχύοντες αὐτὸν ἄγξαι περισύραντες τὸ δέρμα σὺν ἄκραις ταῖς τῶν δακτύλων κορυφαῖς ἀπεσκύθιζον· καὶ εὐθέως ἤγον ἐπὶ τὸν τροχόν,

Δ Μακ. 10,7 Επειδὴ ὁμως με κανένα τρόπον δεν ἦσαν τόσοσν ισχυροῖ, ὥστε να δημιουργήσουν ἀπόγνωσιν, αφοῦ ἐτράβηξαν το δέρμα γύρω ἀπὸ το σῶμα μαζή με τας κορυφὰς των δακτύλων, ἤρχισαν να τον γδέρνουν και ἔτσι τον ὠδήγησαν ἀμέσως στον τροχόν.

Δ Μακ. 10,8 περὶ ὃν ἐκ σπονδύλων ἐκμελιζόμενος ἐώρα τὰς ἑαυτοῦ σάρκας περιλακιζόμενας καὶ κατὰ σπλάγχχνων σταγόνας αἵματος ἀπορρέουσας.

Δ Μακ. 10,8 Καθὼς δε τον περιέστρεφαν, ἤρχισεν αὐτὸς να σπαράσσεται ἀπὸ της σπονδυλικῆς στήλης και ἐβλεπε τας σάρκας του να διασκορπίζωνται εἰς μικρὰ κομμάτια και ἀπὸ τα σπλάγχχνα του να ρέουν σταγόνες αἵματος.

Δ Μακ. 10,9 μέλλων δὲ ἀποθνήσκειν ἔφη·

Δ Μακ. 10,9 Οταν ἐπρόκειτο να ἀποθάνη, εἶπεν·

Δ Μακ. 10,10 ἡμεῖς μὲν, ὧ μιανώτατε τύραννε, διὰ παιδεῖαν καὶ ἀρετὴν Θεοῦ ταῦτα πάσχομεν·

Δ Μακ. 10,10 “ἡμεῖς, μιανώτατε τύραννε, υποφέρομεν τα δεῖνα αὐτὰ ὡς δοκιμασίαν ἀπὸ τον Θεόν χάριν της ἰδικῆς μας τελειώσεως εἰς την ἀρετὴν.

Δ Μακ. 10,11 σὺ δὲ διὰ τὴν ἀσέβειαν καὶ μαιφονίαν ἀκαταλύτους καρτερήσεις βασάνους. -

Δ Μακ. 10,11 Συ ὁμως ἐξ αἰτίας της ἀσεβείας σου και των ἀνιέρων φόνων, που διαπράττεις, θα υποστής αἰώνια βασανιστήρια”.

Δ Μακ. 10,12 Καὶ τούτου θανόντος ἀδελφοπρεπῶς, τὸν τέταρτον ἐπεσπῶντο λέγοντες·

- Δ Μακ. 10,12 Όταν δε και αυτός απέθανεν ανταξίως των αδελφών του, έσυραν τον τέταρτον εκεί πλησίον και του ελεγαν·
- Δ Μακ. 10,13 μὴ συμμανηῖς καὶ σὺ τοῖς ἀδελφοῖς σου τὴν αὐτὴν μανίαν, ἀλλὰ πεισθεὶς τῷ βασιλεῖ, σῶζε σεαυτὸν.
- Δ Μακ. 10,13 “μη θελήσης να συμμαρισθῇς και συ την ιδίαν μανίαν με τους αδελφούς σου. Υπάκουσε στον βασιλέα και σώσε τον εαυτόν σου”.
- Δ Μακ. 10,14 ὁ δὲ αὐτοῖς ἔφη· οὐχ οὕτως καυστικώτερον ἔχετε κατ’ ἐμοῦ τὸ πῦρ ὥστε με δειλανδρῆσαι.
- Δ Μακ. 10,14 Εκείνος όμως απήντησεν εις αυτούς· “δεν ἔχει τόσον μεγαλυτέραν καυστικὴν ἐνέργειαν το πυρ εναντίον μου, παρ' ὅσον στους αδελφούς μου, ὥστε να με κάμετε να δείξω δειλίαν.
- Δ Μακ. 10,15 μὰ τὸν μακάριον τῶν ἀδελφῶν μου θάνατον καὶ τὸν αἰώνιον τοῦ τυράννου ὄλεθρον καὶ τὸν αἰῶδιον τῶν εὐσεβῶν βίον οὐκ ἀρνήσομαι τὴν εὐγενῆ ἀδελφότητα.
- Δ Μακ. 10,15 Ορκίζομαι στον μακάριον θάνατον των αδελφών μου και στον αἰώνιον ὄλεθρον του τυράννου, ὅπως ἐπίσης και εις την αιωνίαν ζωὴν των ευσεβών, ὅτι δεν θα αρνηθῶ τον ευγενή ἀδελφικόν μου σύνδεσμον.
- Δ Μακ. 10,16 ἐπινόει, τύραννε, βασάνους, ἵνα καὶ διὰ τούτων μάθης, ὅτι ἀδελφός εἰμι τῶν προβασανισθέντων.
- Δ Μακ. 10,16 Επινόησε, τύραννε, και ἄλλα βασανιστήρια, δια να μάθης και με τον τρόπον αὐτόν ὅτι εἰμαι ἀδελφός ἐκείνων, οἱ οἱποῖοι προηγουμένως εβασανίσθησαν.
- Δ Μακ. 10,17 ταῦτα ἀκούσας ὁ αἰμοβόρος καὶ φονώδης καὶ παμμαρώτατος Ἀντίοχος, ἐκέλευσε τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτεμεῖν.
- Δ Μακ. 10,17 Όταν ἤκουσε τους λόγους αὐτοῦς ο αἰμοβόρος και εγκληματικός και παμμαρώτατος Ἀντίοχος, διέταξε να του ἀποκόψουν την γλῶσσαν.
- Δ Μακ. 10,18 ὁ δὲ ἔφη· κἂν ἀφέλης τὸ τῆς φωνῆς ὄργανον, καὶ

σιωπώντων ἀκούει ὁ Θεός·

Δ Μακ. 10,18 Εκεῖνος ὁμως ἐπρόφθασε νὰ εἴπῃ· “καὶ εἴάν μου ἀφαίρεσης τὸ ὄργανον τῆς ομιλίας, ὁ Θεός με ἀκούει, ὅπως ἀκούει καὶ δσους σιωποῦν.

Δ Μακ. 10,19 ἰδοὺ προκεχάλασται ἡ γλῶσσα, τέμνε, οὐ γὰρ παρὰ τοῦτο τὸν λογισμὸν ἡμῶν γλωσσοτομήσεις.

Δ Μακ. 10,19 Ἰδοὺ, ἔχει βγῆ ἔξω ἡ γλῶσσα μου καὶ κόψε αὐτήν. Δεν ἠμπορεῖς βεβαίως μαζὴ με αὐτήν νὰ κόψῃς σαν τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν λογισμὸν.

Δ Μακ. 10,20 ἡδέως ὑπὲρ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τὰ τοῦ σώματος μέλη ἀκρωτηριαζόμεθα.

Δ Μακ. 10,20 Με πολλήν ευχαρίστησιν δεχόμεθα ἀκρωτηριασμὸν τῶν μελῶν τοῦ σώματός μας χάριν τοῦ θείου νόμου.

Δ Μακ. 10,21 σὲ δὲ ταχέως μετελεύσεται ὁ Θεός, τὴν γὰρ τῶν θείων ὕμνων μελωδὸν γλῶτταν ἐκτέμνεις.

Δ Μακ. 10,21 Σε ὁμως ταχέως θα καταδιώξῃ ὁ Θεός, διότι ἀποκόπτεις τὴν γλῶσσαν, ἡ ὁποία ψάλλει τὰς μελωδίας τῶν θείων ὕμνων”.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 11

Δ Μακ. 11,1 Ὡς δὲ καὶ οὗτος ταῖς βασάνοις κατακισθὲς ἐναπέθανεν, ὁ πέμπτος παρεπήδησε λέγων·

Δ Μακ. 11,1 Ἀμέσως μόλις καὶ αὐτὸς ἀπέθανεν ἐν μέσῳ σκληρότατου βασανισμοῦ, ὥρμησεν ὁ πέμπτος στὸν ὥρον τοῦ μαρτυρίου λέγων·

Δ Μακ. 11,2 οὐ μέλλω, τύραννε, πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς βασανισμὸν παραιεῖσθαι,

Δ Μακ. 11,2 “δεν πρόκειται, τύραννε, νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὸν, χάριν τῆς ἀρετῆς, βασανισμὸν.

Δ Μακ. 11,3 αὐτὸς δ’ ἀπ’ ἐμαυτοῦ παρῆλθον, ὅπως κάμῃ κατακτείνανς περὶ πλειόνων ἀδικημάτων ὀφειλήσης τῇ

οὐρανίῳ δίκη τιμωρίαν.

- Δ Μακ. 11,3 Ἠλθον ἔδω ο ἴδιος αυτοπροαιρέτως, δια να φονεύσης και εμέ και να γίνης ἔτσι ἔνοχος τιμωρίας ἀπὸ την θεϊαν δίκην δια περισσότερα ἀδικήματα.
- Δ Μακ. 11,4 ὦ μισάρετε καὶ μισάνθρωπε, τί δράσαντας ἡμᾶς τοῦτον πορθεῖς τὸν τρόπον;
- Δ Μακ. 11,4 Εχθρὲ της ἀρετῆς και τα ἀνθρώπων, τι ἐπράξαμεν και μας φονεύεις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;
- Δ Μακ. 11,5 ἢ κακὸν σοι δοκεῖ ὅτι τὸν πάντων κτίστην εὐσεβοῦμεν καὶ κατὰ τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ ζῶμεν νόμον;
- Δ Μακ. 11,5 Θεωρεῖς κακὸν ὅτι ἀποδίδομεν λατρείαν στον κτίστην των ὄλων και ρυθμίζομεν την ζωη μας σύμφωνα με τον ἠθικὸν νόμον του;
- Δ Μακ. 11,6 ἀλλὰ ταῦτα τιμῶν, οὐ βασάνων ἐστὶν ἄξια.
- Δ Μακ. 11,6 Τοῦτο ὁμως εἶναι ἄξιον τιμῆς και ὄχι βασανισμῶν.
- Δ Μακ. 11,7 εἶπερ ἡσθάνου ἀνθρώπου πόθον καὶ ἐλπίδα εἶχες παρὰ Θεῶ σωτηρίου·
- Δ Μακ. 11,7 Εὰν εἶχες ἀνθρώπινα αἰσθήματα, θα εἶχες πόθον και ἐλπίδαν εὐρης σωτηρίαν ἐκ μέρους του Θεοῦ.
- Δ Μακ. 11,8 νυνὶ δὲ ἀλλότριος ὢν Θεοῦ πολεμεῖς τοὺς εὐσεβοῦντας εἰς τὸν Θεόν.
- Δ Μακ. 11,8 Συ ὁμως εἶσαι ἐχθρὸς του Θεοῦ και πολεμεῖς τους ἀποδίδοντας εἰς αὐτὸν σεβασμόν”.
- Δ Μακ. 11,9 τοιαῦτα δὲ λέγοντα οἱ δορυφόροι δῆσαντες αὐτὸν εἵλκον ἐπὶ τὸν καταπέλτην,
- Δ Μακ. 11,9 Ἐνῷ ὠμιλοῦσε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ στρατιῶται τον ἔδεσαν και το ἔσυραν πρὸς τον καταπέλτην.
- Δ Μακ. 11,10 ἐφ' ὃν δῆσαντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ταῦτα ποδάγραῖς σιδηραῖς ἐφαρμόσαντες τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ περὶ τροχιαῖον σφῆνα κατέκαμψαν, περὶ ὃν ὅλος περὶ τὸν τροχὸν σκορπίου τρόπον ἀνακλώμενος ἐξεμελιζετο.
- Δ Μακ. 11,10 Ἀφού τον ἔδεσαν ἐπάνω εἰς αὐτὸν, τον ἠνάγκασαν να

κάμψη τα γόνατα προσαρμόζοντας τους πόδας του εις σιδηράς ποδάγρας. Ελύγισαν δε και την μέσην του γύρω από τον άξονα του τροχού. Αυτό λυγισμένος γύρω από τον άξονα κατ' τον τρόπον του σκορπιού, ησθάνθη να αποκόπτονται τα μέλη του.

Δ Μακ. 11,11 κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὸ πνεῦμα στενοχωρούμενος καὶ τὸ σῶμα ἀγχόμενος,

Δ Μακ. 11,11 Εἰς αὐτὴν τὴν οδυνηράν καὶ ἀγχώδη τόσον δια το πνεῦμα ὅσον καὶ δια το σῶμα θέσιν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ λέγῃ·

Δ Μακ. 11,12 καλὰς, ἔλεγεν, ἄκων, ὧ τυράννε, χάριτας ἡμῖν χαρίζῃ διὰ γενναιοτέρων πόνων ἐπιδείξασθαι παρέχων τὴν εἰς τὸν νόμον ἡμῶν καρτερίαν. -

Δ Μακ. 11,12 “χωρίς νὰ θέλῃς, τυράννε, μας προσφέρῃς ωραίαν ἐκδούλευσιν, διότι παρέχεις εἰς ἡμᾶς ευκαιρίαν νὰ δείξωμεν τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μας στὸν Νόμον μας διὰ μέσου πόνων ἰσχυροτέρων”.

Δ Μακ. 11,13 Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου, ὁ ἔκτος ἦγετο μαιρακίσκος, ὃς πυνθανομένου τοῦ τυράννου εἰ βούλοιο φαγὼν ἀπολύεσθαι, ὁ δὲ ἔφη·

Δ Μακ. 11,13 Ἐπειτα ἀπὸ το τέλος καὶ τούτου ἐφέρετο ὁ ἔκτος νεανίσκος, ὁ ὁποῖος εἰς ἐρώτησιν τοῦ τυράννου, ἀν ἠθέλε νὰ φάγῃ καὶ ἐλευθερωθῇ ἀπήντησεν·

Δ Μακ. 11,14 ἐγὼ τῇ μὲν ἡλικίᾳ τῶν ἀδελφῶν μου εἰμι νεώτερος, τῇ δὲ διανοίᾳ ἡλικιώτης·

Δ Μακ. 11,14 “ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν εἰμαι βεβαίως ἐγὼ νεώτερος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου, κατὰ τὰς πεποιθήσεις ὁμῶς εἰμαι συνηλικιώτης τῶν.

Δ Μακ. 11,15 εἰς τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ γεννηθέντες καὶ τραφέντες, ὑπὲρ τῶν αὐτῶν καὶ ἀποθνήσκειν ὀφείλομεν ὁμοίως·

Δ Μακ. 11,15 Καὶ ἀφοῦ ἐγεννήθημεν καὶ ἀνετράφημεν μετὰ ταῦτα ἀρχάς, πρὸς χάριν αὐτῶν τῶν ἀρχῶν ὀφείλομεν ἐξ ἴσου καὶ νὰ ἀποθάνωμεν.

- Δ Μακ. 11,16 ὥστε εἰ σοὶ δοκεῖ βασανίζειν μὴ μιαιοφαγοῦντα, βασάνιζε.
- Δ Μακ. 11,16 Ὡστε αν θεωρῆς καλὸ να με βασανίξης, επειδὴ δεν τρώγω ακάθαρτα, βασάνιζέ με”.
- Δ Μακ. 11,17 ταῦτα αὐτὸν εἰπόντα παρῆγον ἐπὶ τὸν τροχόν,
- Δ Μακ. 11,17 Οταν εἶπεν αὐτοῦς τοὺς λόγους, τον οδήγησαν στο τροχόν
- Δ Μακ. 11,18 ἐφ’ οὗ κατατεινόμενος ἐκμελῶς καὶ ἐκσπονδυλιζόμενος ὑπεκαίετο.
- Δ Μακ. 11,18 και επάνω εις αὐτὸν τον ετέντωσαν μέχρι εξαρθρώσεως των μελών και αποσπάσεως των σπονδύλων, ενώ συγχρόνως εκαίετο ἀπὸ το κάτωθεν αὐτοῦ πυρ
- Δ Μακ. 11,19 καὶ ὀβελίσκους δὲ ὀξεῖς πυρώσαντες, τοῖς νώτοις προσέφερον καὶ τὰ πλευρὰ διαπείραντες αὐτοῦ τὰ σπλάγχνα διέκαιον.
- Δ Μακ. 11,19 Αφού δε επύρωσαν και σουβλες αιχμηρές ἐκαιον τα νώτα του και διαπεράσαντες τας πλευράς του με αὐτάς κατέκαια τα σπλάγχνα του.
- Δ Μακ. 11,20 ὁ δὲ βασανιζόμενος, ὃ ἱεροπρεποῦς ἀγῶνος, ἔλεγεν, ἐφ’ ὃν διὰ τὴν εὐσεβειαν εἰς γυμνασίαν πόνων ἀδελφοὶ τοσοῦτοι κληθέντες οὐκ ἐνικήθημεν.
- Δ Μακ. 11,20 Εν τω μέσω ο των βασάνων του ἔλεγεν· “ὦ ιερῶτατε αγών, εις αὐτὸν δια την πίστιν μας πόσο ἀδελφοὶ ἐκλήθημεν να δοκιμασθῶμεν εις τοὺς πόνους και δεν ἐνικήθημεν!
- Δ Μακ. 11,21 ἀνίκητος γάρ ἐστιν, ὃ τύραννε, ἡ εὐσεβὴς ἐπιστήμη.
- Δ Μακ. 11,21 Διότι εἶναι ἀνίκητον, τύραννε, το ευσεβὲς φρόνημα.
- Δ Μακ. 11,22 καλοκάγαθία καθωπλισμένος τεθνήξομαι μὲν κάγῳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου,
- Δ Μακ. 11,22 Ωπλισμένος με την ἀρετὴν θα ἀποθάνω και ἐγὼ μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς μου.
- Δ Μακ. 11,23 σὺ δέ, ὃ τύραννε, μέγαν σοὶ προσλαβὼν καὶ αὐτὸς τιμωρόν, καινουργέ τῶν βασάνων καὶ πολέμιε τῶν ἀληθῶς εὐσεβούντων

- Δ Μακ. 11,23 Συ όμως, τύραννε, εφευρέτα βασανιστηρίων και εχθρέ των γνησίων πιστών, θα αποθάνης επισύρων συ ο ίδιος δια τον εαυτόν σου μέγαν τιμωρόν.
- Δ Μακ. 11,24 Ἐξ μειράκια καταλελύκαμέν σου τήν τυραννίδα·
- Δ Μακ. 11,24 Εξ μικροί νέοι έχομεν καταλύσει και εξευτελίσει την τυραννικὴν εξουσίαν σου.
- Δ Μακ. 11,25 τὸ γὰρ μὴ δυνηθῆναί σε μεταπεῖσαι τὸν λογισμὸν ἡμῶν μήτε βιάσασθαι πρὸς τὴν μιανοφαγίαν οὐ κατάλυσίς ἐστί σου;
- Δ Μακ. 11,25 Διότι το γεγονός ὅτι δεν ἠμπόρεσες να μεταπείσῃς τον λογισμὸν μας και να μας αναγκάσῃς εἰς την γεύσιν των ακαθάρτων τροφῶν δεν ἀποτελεῖ τούτο κατάλυσιν της εξουσίας σου;
- Δ Μακ. 11,26 τὸ πῦρ σου ψυχρὸν ἡμῖν, καὶ ἄπονοι οἱ καταπέλται, καὶ ἀδύνατος ἡ βία σου.
- Δ Μακ. 11,26 Το πυρ, που ἀναψες ἐναντίον μας, εἶναι δροσερόν δι' ἡμᾶς, ἀνώδυνοι εἶναι οἱ καταπέλται σου, ἀνίσχυρη ἡ βία σου.
- Δ Μακ. 11,27 οὐ γὰρ τυράννου, ἀλλὰ θείου νόμου προεστήκασιν ἡμῶν οἱ δορυφόροι· διὰ τοῦτο ἀνίκητον ἔχομεν τὸν λογισμὸν.
- Δ Μακ. 11,27 Δεν μας ἀπειλοῦν οἱ δορυφόροι του τυράννου, διότι παραστέκουν κοντὰ μας οἱ δορυφόροι του θείου Νομου. Δια τούτο ἔχομεν ἀνίκητον το φρόνημα”.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 12

- Δ Μακ. 12,1 Ὡς δὲ καὶ οὗτος μακαρίως ἐναπέθανε καταβληθεὶς εἰς λέβητα, ὁ ἔβδομος παρεγίνετο πάντων νεώτερος.
- Δ Μακ. 12,1 Όταν δε και αυτός ἔλαβε μακάριον θάνατον ριφθεὶς εἰς λέβητα, ἐφθασεν ὁ ἔβδομος, ὁ νεώτερος ἀπὸ ὅλους.
- Δ Μακ. 12,2 ὃν κατοικτειρήσας ὁ τύραννος, καίπερ δεινῶς ὑπὸ τῶν

ἀδελφῶν αὐτοῦ κακισθεῖς, ὁρῶν ἤδη τὰ δεσμὰ
περικείμενον,

Δ Μακ. 12,2 Ἡσθάνθη ὁμῶς ὁ τύραννος δι' αὐτὸν μεγάλην
εὐσπλαγχνίαν, μολονότι εἶχεν υποστή ἐκ μέρους των
ἀδελφῶν του φοβερόν ἐξευτελισμόν.

Δ Μακ. 12,3 πλησιέστερον αὐτὸν μετεπέμψατο καὶ παρηγορεῖν
ἐπειρᾶτο λέγων·

Δ Μακ. 12,3 Καὶ βλέπων αὐτὸν δεμένον τον ἐκάλεσε πιο κοντά του καὶ
προσπαθοῦσε νὰ τον πείσῃ λέγων·

Δ Μακ. 12,4 τῆς μὲν τῶν ἀδελφῶν σου ἀπονοίας τὸ τέλος ὁρᾷς· διὰ
γὰρ ἀπειθείαν στρεβλωθέντες τεθνήκασι· σὺ δέ, εἰ μὲν
μὴ πεισθείης, τάλας βασανισθεῖς καὶ αὐτὸς τεθνήξῃ πρὸ
ῥας.

Δ Μακ. 12,4 “βλέπεις, ποῖον υπῆρξε τὸ τέλος τῆς ἀνοησίας των ἀδελφῶν
σου. Ἐξ αἰτίας τῆς ἀνυπακοῆς των ἀπεθάναν
βασανισθέντες. Ἀλλὰ καὶ σὺ, δυστυχισμένε, ἀν δὲν
υπακούσης, θὰ ἀποθάνῃς καὶ ὁ ἴδιος, πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα σου,
αφοῦ προηγουμένως βασανισθῇς.

Δ Μακ. 12,5 πεισθεῖς δὲ φίλος ἔσῃ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας
ἀφηγήσῃ πραγμάτων.

Δ Μακ. 12,5 Ἀν ὁμῶς υπακούσης, θὰ γίνῃς, ἀγαπητός μου καὶ θὰ λάβῃς
ηγεμονικὸν ἀξίωμα εἰς τὴν διοίκησιν του κράτους μου”.

Δ Μακ. 12,6 καὶ ταῦτα παρακαλῶν, τὴν μητέρα τοῦ παιδὸς
μετεπέμψατο, ὅπως αὐτὴν ἐλεήσας τοσοῦτων υἱῶν
στερηθεῖσαν παρορμήσειεν ἐπὶ τὴν σωτήριον εὐπείθειαν
τὸν περιλειπόμενον.

Δ Μακ. 12,6 Καὶ ἐνῶ τον συνεβούλευεν ἔτσι, ἐκάλεσε τὴν μητέρα του
παιδιοῦ με τὴν ἐλπίδα, ὅτι αὐτὴ θὰ λυπηθῇ τον εαυτὸν τῆς,
ποὺ ἔχασε τόσα τέκνα, καὶ θὰ παρορμήσῃ το ἀπομένον εἰς
αὐτὴν τέκνον νὰ υπακούσῃ, διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τον
βασανισμόν.

Δ Μακ. 12,7 ὁ δὲ τῆς μητρὸς τῇ ἐβραϊδὶ φωνῇ προτρεψαμένης

αὐτόν (ὥς ἐροῦμεν μετὰ μικρὸν ὕστερον), ἀπολύσατέ με, φησὶν·

Δ Μακ. 12,7 Αὐτός ὁμως ἐπειτα ἀπὸ την προτροπὴν, την οποίαν του ἔκαμε η μητέρα του εἰς την εβραϊκὴν γλῶσσαν, (και δια την οποίαν θα ομιλήσωμεν ἀμέσως κατόπιν), εἶπε· “λύσατε τα δεσμά μου,

Δ Μακ. 12,8 εἶπω τι τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ φίλοις πᾶσι.

Δ Μακ. 12,8 διότι ἔχω να αναφέρω κάτι στον βασιλέα και εἰς ὅλους τους φίλους, που εἶναι κοντὰ του”.

Δ Μακ. 12,9 καὶ ἐπιχαρέντες ὃ τε βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ παιδὸς ταχέως ἔλυσαν αὐτόν.

Δ Μακ. 12,9 Ο βασιλεὺς και οἱ γύρω του ἐχάρησαν πάρα πολὺ δια την δῆλωσην αὐτῇν του παιδίου και τον ἔλυσαν ἀμέσως.

Δ Μακ. 12,10 καὶ δραμὼν ἐπὶ πλησίον τῶν τηγάνων ἔφη·

Δ Μακ. 12,10 'Αφου τότε αὐτός ἐτρεξε πλησίον εἰς τα τηγάνια του βασανισμοῦ ἐφώναξε·

Δ Μακ. 12,11 ἀνόσιε, φησὶν, καὶ πάντων τῶν πονηρῶν ἀσεβέστατε τύραννε, οὐκ ἠδέσθης παρὰ τοῦ Θεοῦ λαβὼν τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν βασιλείαν τοὺς θεράποντας αὐτοῦ κατακτεῖναι καὶ τοὺς εὐσεβείας ἀσκητὰς στρεβλῶσαι;

Δ Μακ. 12,11 “ἀνόητε και ἀπὸ ὅλους τους φαύλους ἀσεβέστατε τύραννε, δεν ἠσθάνθης ἐντροπὴν μολονότι ἔλαβες πάρα του Θεοῦ τα πλούτη και την βασιλείαν, να φονεύσης του υπηρέτας του και να υποβάλῃς εἰς μαρτύρια τους τηρητὰς της εὐσεβείας;

Δ Μακ. 12,12 ἀνθ' ὧν ταμιεύσεται σε ἡ θεία δίκη πυκνοτέρῳ καὶ αἰωνίῳ πυρὶ καὶ βασάνοις, αἱ εἰς ὅλον τὸν αἰῶνα οὐκ ἀνήσουσί σε.

Δ Μακ. 12,12 Δια τοῦτο σε προορίζει ἡ θεία δίκη δια σφοδρότερον πυρ και αἰώνιον και δια βασανιστήρια, που δεν θα σε ἀφήσουν εἰς ὅλους τους αἰῶνας.

Δ Μακ. 12,13 οὐκ ἠδέσθης ἄνθρωπος ὧν, θηριωδέστατε, τοὺς ὁμοιοπαθεῖς καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονότας στοιχείων

γλωττοτομήσαι καὶ τοῦτον κατακίσας τὸν τρόπον
βασανίσαι;

Δ Μακ. 12,13 Σὺ, που, ἐνῶ εἶσαι ἄνθρωπος, ἐγίνες ἀγριώτατον θηρίον δὲν
ἠσθάνθης ἐντροπὴν νὰ κόψῃς τὴ γλώσσαν, νὰ βασανίῃς καὶ
νὰ κακοποιήσῃς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνθρώπους ὁμοίους
σου, που ἔχουν πλασθῇ με τὰ αὐτὰ υλικά στοιχεῖα;

Δ Μακ. 12,14 ἀλλ' οἱ μὲν εὐγενῶς ἀποθανόντες ἐπλήρωσαν τὴν εἰς
τὸν Θεὸν εὐσέβειαν,

Δ Μακ. 12,14 Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ὠλοκλήρωσαν τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸ Θεόν
με τὸν εὐγενὴ θάνατόν των.

Δ Μακ. 12,15 σὺ δὲ κακὸς κακῶς οἰμῶξεις τοὺς τῆς ἀρετῆς ἀγωνιστὰς
ἀναιτίως ἀποκτείνας.

Δ Μακ. 12,15 Σὺ ὅμως, κακὸς καθὼς εἶσαι, θὰ θρηνήσῃ κακῶς, διότι
εφόνευσες ἀδίκως τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἀθλητὰς τῆς
ἀρετῆς”.

Δ Μακ. 12,16 ὅθεν καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκῃν μέλλων ἔφη·

Δ Μακ. 12,16 Τέλος ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ ἀποθάνῃ καὶ αὐτὸς συνεπλήρωσε·

Δ Μακ. 12,17 οὐκ ἀπαυτομολῶ τῆς τῶν ἀδελφῶν μου ἀριστείας·

Δ Μακ. 12,17 “δὲν θὰ γίνω λιποτάκτης στὸν ἀγῶνα, στὸν ὁποῖον
ἠρίστευσαν οἱ ἀδελφοί μου·

Δ Μακ. 12,18 ἐπικαλοῦμαι δὲ τὸν πατρώϊον Θεόν, ὅπως ἴλεως γένηται
τῷ γένει μου.

Δ Μακ. 12,18 παρακαλῶ ἐπὶ πλεον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων μου νὰ φανῇ
εὐσπλαγχνὸς στὸ ἔθνος μου

Δ Μακ. 12,19 σὲ δὲ καὶ ἐν τῷ νῦν βίῳ καὶ θανόντα τιμωρήσεται.

Δ Μακ. 12,19 Σε ὅμως καὶ εἰς τὴν παρούσαν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν
θὰ τιμωρήσῃ ὁ Θεός”.

Δ Μακ. 12,20 καὶ ταῦτα κατευξάμενος, ἑαυτὸν ἔρριψε κατὰ τῶν
τηγάνων, καὶ οὕτως ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν.

Δ Μακ. 12,20 Καὶ ἀφοῦ διετύπωσε τοὺς βαρεῖς αὐτοὺς λόγους ἐρρίφθη
μόνος τοῦ εἰς τὰ τηγάνια βασανίσμου καὶ ἔτσι παρέδωκε
τὴν ψυχὴν.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 13

- Δ Μακ. 13,1 Εἰ δὲ τοίνυν τῶν μέχρι θανάτου πόνων ὑπερεφρόνησαν οἱ ἑπτὰ ἀδελφοί, συνομολογεῖται πανταχόθεν ὅτι αὐτοδέσποτός ἐστι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.
- Δ Μακ. 13,1 Ἀν λοιπὸν οἱ ἑπτὰ ἀδελφοί περιεφρόνησαν τοὺς θανασίμους αὐτοὺς ἀγῶνας, συνάγεται αὐτὸ ὅλα αὐτὰ τα στοιχεῖα ὅτι ὁ εὐσεβὴς λογισμός ἐστὶν κυρίαρχος ἐπὶ τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 13,2 εἰ γὰρ τοῖς πάθεσι δουλωθέντες ἐμιαροφάγησαν, ἐλέγομεν ἂν τούτοις αὐτοὺς νενικῆσθαι·
- Δ Μακ. 13,2 Διότι, εἰ ἐτρώγαν ἀκαθάρτους τροφὰς ὑποδουλούμενοι εἰς τὰ πάθη, θα ἐλέγαμεν ὅτι αὐτοὶ εἶχαν νικηθῆ ἀπὸ αὐτῶν.
- Δ Μακ. 13,3 νυνὶ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τῷ ἐπαινουμένῳ παρὰ Θεῷ λογισμῷ περιεγένετο τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 13,3 Εἰς τὴν πραγματικότητα ὁμως δεν συμβαίνει αὐτό, ἀλλὰ με τὸν λογισμόν, τὸν ὁποῖον ἐπαινεῖ ὁ Θεὸς ἐνίκησαν τὰ πάθη.
- Δ Μακ. 13,4 ὧν οὐκ ἔστι παριδεῖν τὴν ἡγεμονίαν τῆς διανοίας· ἐπεκράτησαν γὰρ καὶ πάθους καὶ πόνων.
- Δ Μακ. 13,4 Εἰς τὴν περίπτωσι τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ παραβλέψωμεν τὴν ἡγεμονίαν τῆς διανοίας. Ἀνεδείχθησαν αὐτοὶ νικηταὶ καὶ τοῦ πάθους καὶ τῶν βασάνων.
- Δ Μακ. 13,5 πῶς οὖν οὐκ ἔστι τούτοις τὴν τῆς εὐλογιστίας παθοκρατορίαν ὁμολογεῖν, οἳ τῶν μὲν διὰ πυρὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐπεστράφησαν;
- Δ Μακ. 13,5 Πως, λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀναγναρίσωμεν εἰ αὐτοὺς κυριαρχίαν τοῦ ὀρθοῦ λογισμοῦ ἐπὶ τῶν παθῶν, εἰς αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι δὲ ἀπέφυγον τοὺς πόνους, ποὺ προκαλεῖ τὸ πῦρ;
- Δ Μακ. 13,6 καθάπερ γὰρ προβλήτες λιμένων πύργοι τὰς τῶν κυμάτων ἀπειλὰς ἀνακόπτοντες γαληνὸν παρέχουσι τοῖς

- εἰσπλέουσι τὸν ὄρμον,
- Δ Μακ. 13,6 Ὅπως οἱ κυματοθραύσται στοὺς λιμένας ἀνακόπτουν τὰς ἀπειλὰς τῆς θαλάσσης καὶ ἐξασφαλίζουν γαλήνιον προσόρμησιν εἰς ὅσους εἰσέρχονται,
- Δ Μακ. 13,7 οὕτως ἡ ἐπτάπυργος τῶν νεανίσκων εὐλογιστὶ τὸν τῆς εὐσεβείας ὁχυρώσασα λιμένα τὴν τῶν παθῶν ἐνίκησεν ἀκολασίαν.
- Δ Μακ. 13,7 ἔτσι καὶ ὁ ἐπτάπυργος καλὸς λογισμὸς αὐτῶν τῶν νέων, ἀφοῦ ἐξησφάλισε τὸν λιμένα τῆς εὐσεβείας, ἐνίκησε τὴν ἀχολασίαν τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 13,8 ἱερὸν γὰρ εὐσεβείας στήσαντες χορὸν παρεθάρσυνον ἀλλήλους λέγοντες·
- Δ Μακ. 13,8 Ἀφοῦ, δηλαδή, ἔστησαν τὸν ἱερὸν χορὸν τῆς πίστεως, ἐνεθάρρυναν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον λέγοντες·
- Δ Μακ. 13,9 ἀδελφικῶς ἀποθάνοιμεν ἀδελφοὶ περὶ τοῦ νόμου· μιμησώμεθα τοὺς τρεῖς τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας νεανίσκους, οἳ τῆς ἰσοπάλιδος καμίνου κατεφρόνησαν.
- Δ Μακ. 13,9 “Ἄς ἀποθάνωμεν, ἀδελφοί, ἀδελφικῶς, πρὸς χάριν τοῦ Νομοῦ, ἄς μιμηθώμεν τοὺς τρεῖς παῖδας, ποὺ ἠθλήσαν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν. Ἐκεῖνοι περιεφρόνησαν τὴν ἰδίαν φοβερὰν κάμινον.
- Δ Μακ. 13,10 μὴ δειλανδρῆσωμεν πρὸς τὴν τῆς εὐσεβείας ἀπόδειξιν.
- Δ Μακ. 13,10 Ἄς μὴ φανώμεν ἄνδρες δειλοὶ εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς εὐσεβείας”!
- Δ Μακ. 13,11 καὶ ὁ μὲν, θάρρει, ἀδελφέ, ἔλεγεν· ὁ δὲ, εὐγενῶς καρτέρησον,
- Δ Μακ. 13,11 Ὁ ἓνας ἔλεγε· “θάρρος, ἀδελφέ”· ὁ ἄλλος ὑπόμενεν ὡς γενναῖος.
- Δ Μακ. 13,12 ὁ δὲ, καταμνησθεὶς ἔλεγε· μνήσθητε πόθεν ἔστὲ ἢ τίνας πατρὸς χειρὶ σφραγισθῆναι διὰ τὴν εὐσέβειαν ὑπέμεινεν Ἰσαάκ.
- Δ Μακ. 13,12 Ὁ τρίτος ἔφερε ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην τοῦ προγονικὰ ἀθλα

και ἐλεγεν· “ἐνθυμηθήτε ἀπὸ ποίους κατὰγεσθε και ἀπὸ ποίου πατρός χέρι εἶχε δεχθῆ, δια λόγους εὐσεβείας να σφαγιασθῇ ο Ἰσαάκ”!

Δ Μακ. 13,13 εἷς δὲ ἕκαστος καὶ ἀλλήλους ὁμοῦ πάντες ἐφορῶντες φαιδροὶ καὶ μάλα θαρράλαιοι, ἑαυτοὺς, ἔλεγον, τῷ Θεῷ ἀφιερῶσωμεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τῷ δόντι τὰς ψυχὰς καὶ χρήσωμεν τῇ περὶ τὸν νόμον φυλακῇ τὰ σώματα.

Δ Μακ. 13,13 Ο καθένας δε και ὅλοι μαζί παρατηροῦντες τους ἀδελφούς των, χαρούμενοι και γεμάτοι θάρρος ἔλεγαν· “ας ἀφιερῶσωμεν τας ψυχὰς μας στον Θεόν, που μας τας ἔδωσε. Και ας διαθέσωμεν τα σώματά μας δια την τήρησιν του Νομου.

Δ Μακ. 13,14 μὴ φοβηθῶμεν τὸν δοκοῦντα ἀποκτείνειν τὸ σῶμα·

Δ Μακ. 13,14 Ἀς μη φοβηθῶμεν ἐκεῖνον, που ἔχει πάρει την ἀπόφασιν να θανατώσῃ το σῶμα.

Δ Μακ. 13,15 μέγας γὰρ ψυχῆς ἀγὼν καὶ κίνδυνος ἐν αἰωνίῳ βασάνῳ κείμενος τοῖς παραβάσι τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

Δ Μακ. 13,15 Διότι εἶναι μέγας ο ἀγὼν δια την ψυχὴν, ὅπως ἐπίσης μέγας εἶναι και ο κίνδυνος, που ἀναμένει εἰς τα αἰώνια βασανιστήρια αὐτοὺς, που παραβαίνουν την ἐντολὴν του Θεοῦ.

Δ Μακ. 13,16 καθοπλισώμεθα τοιγαροῦν τῇ τοῦ θείου λογισμοῦ παθοκρατορίᾳ.

Δ Μακ. 13,16 Ἀς οπλισθῶμεν, λοιπόν, με την κυριαρχίαν του θείου λογισμοῦ ἐπάνω εἰς τα πάθη.

Δ Μακ. 13,17 οὕτως γὰρ θανόντας ἡμᾶς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ὑποδέχονται εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν καὶ πάντες οἱ πατέρες ἐπαινέσουσι.

Δ Μακ. 13,17 Διότι ὅταν ἀποθάνωμεν κατ' αὐτὸν τον τρόπον, θα μας υποδεχθoύν στους κόλπους των ο Αβραάμ, ο Ἰσαάκ και το Ἰακώβ και θα μας ἐπαινέσουν ὅλοι οἱ πρόγονοί μας”.

Δ Μακ. 13,18 καὶ ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν ἀποσπωμένων αὐτῶν ἀδελφῶν

ἔλεγον οἱ περιλειπόμενοι· μή καταισχύνῃς ἡμᾶς,
ἀδελφέ, μηδὲ ψεύσῃ τοὺς προαποθανόντας ἡμῶν
ἀδελφούς.

Δ Μακ. 13,18 Εἰς τον καθένα δε ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς, ο ὁποῖος ἀπεσπάτο
ἀπὸ το σύμπλεγμα των, ἔλεγαν ὅσοι ἀπέμεναν ζωντανοί·
“ἀδελφέ μας, μη μας ,εντροπιάσθῃς, μήτε να ἀρνηθῇς τοὺς
ἀδελφούς μας, που ἀπέθανον προ ολίγου”.

Δ Μακ. 13,19 οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ τὰ τῆς ἀδελφότητος φίλτρα, ἅπερ ἡ
θεία καὶ πάνσοφος πρόνοια διὰ τῶν πατέρων τοῖς
γενομένοις ἐμέρισε καὶ διὰ τῆς μητρώας φυτεύσασα
γαστρός,

Δ Μακ. 13,19 Δεν σας εἶναι βεβαίως ἀγνωστον το ἀδελφικὸν φίλτρον, το
οποῖον ἡ θεία καὶ πάνσοφος πρόνοια εμοίρασε δια των
πατέρων εἰς τα τέκνα καὶ ἐφύτευσεν ἐντος των ψυχῶν των
δια μέσου των μητρικῶν σπλάγχχνων.

Δ Μακ. 13,20 ἐν ᾗ τὸν ἴσον ἀδελφοὶ κατοικήσαντες χρόνον καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ χρόνῳ πλασθέντες καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος
αύξηθέντες καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ψυχῆς τελεσφορηθέντες

Δ Μακ. 13,20 Εἰς αὐτὰ οἱ ἐπτὰ ἀδελφοὶ εἶχον ἀλληλοδιαδόχως
κατανοῇσαι ἐπὶ ἴσον χρονικὸν διάστημα καὶ
εμορφοποιήθησαν καὶ ηυξήθησαν ἀπὸ το ἴδιον αἷμα καὶ
ετελειοποιήθησαν, αφοῦ ἔλαβαν τὴν ἰδίαν ψυχὴν.

Δ Μακ. 13,21 καὶ διὰ τῶν ἴσων ἀποτεχθέντες χρόνων καὶ ἀπὸ τῶν
αὐτῶν γαλακτοποτοῦντες πηγῶν, ἀφ’ ὧν συστρέφονται
ἐναγκαλισμάτων φιλάδελφοι ψυχαί·

Δ Μακ. 13,21 Εγεννήθησαν ἐπειτα ἀπὸ ἴσον χρόνον κυοφορίας καὶ
εθήλασαν το γάλα ἀπὸ τας αὐτάς πηγάς, ἀπὸ τας ὁποίας
τρέφονται σφικταγκαλιασμένοι φιλάδελφοι υπάρξεις.

Δ Μακ. 13,22 καὶ αὖξοντες σφοδρότερον διὰ τῆς συντροφίας καὶ τῆς
καθ’ ἡμέραν συνηθείας καὶ τῆς ἄλλης παιδείας καὶ τῆς
ἡμετέρας ἐν νόμῳ Θεοῦ ἀσκήσεως.

Δ Μακ. 13,22 Καὶ ἀκόμη περισσότερον ἐμεγάλωσαν καὶ ἐμορφώθησαν με

- την συντροφιάν, με την καθημερινήν συναναστροφήν, με την άλλην αγωγήν και μόρφωσιν, όπως και με την ιδιαιτέραν γνωστή εις ημάς άσκησιν στον Νομον του Θεού
- Δ Μακ. 13,23 ούτως δὴ τοίνυν καθεστηκυίας συμπαθοῦς τῆς φιλαδελφίας, οἱ ἑπτὰ ἀδελφοὶ συμπαθέστερον ἔσχον τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν.
- Δ Μακ. 13,23 Αφοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐδέθη ἀκόμη στενώτερον ἡ ἀγάπη τῶν ὡς ἀδελφῶν, οἱ ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἠσθάνθησαν περισσότερον ἀλληλέγγυον τὴν μεταξύ τῶν ὁμόνοιαν.
- Δ Μακ. 13,24 νόμῳ γὰρ τῷ αὐτῷ παιδευθέντες καὶ τὰς αὐτὰς ἐξασκήσαντες ἀρετὰς καὶ τῷ δικαίῳ συντραφέντες βίῳ, μᾶλλον ἑαυτοὺς ἠγάπων.
- Δ Μακ. 13,24 Επειδὴ ἐπαιδαγωγήθησαν δηλαδὴ, με τὸν αὐτὸν Νομον καὶ ἤσκησαν τὰς αὐτὰς ἀρετὰς καὶ ἀνετράφησα μαζῇ εἰς ατμόσφαιραν δικαίου βίου, ἀγαποῦσαν περισσότερον ὁ ἓνας τὸν ἄλλον
- Δ Μακ. 13,25 ἡ γὰρ ὁμοζηλία τῆς καλοκάγαθίας ἐπέτεινεν αὐτῶν τὴν πρὸς ἀλλήλους εὖνοιαν καὶ ὁμόνοιαν.
- Δ Μακ. 13,25 Ὁ κοινὸς ζήλος διὰ τὴν ἀρετὴν ἐνίσχυε τὴν μεταξύ τῶν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν
- Δ Μακ. 13,26 σὺν γὰρ τῇ εὐσεβείᾳ ποθεινοτέραν αὐτοῖς κατεσκεύαζον τὴν φιλαδελφίαν.
- Δ Μακ. 13,26 Διότι μαζῇ με τὴν εὐσέβειαν ἡ περισσότερον ποθητὴ ἀρετὴ δι' αὐτοὺς ἦτο ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη.
- Δ Μακ. 13,27 ἀλλ' ὅμως καὶ περὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς συνηθείας καὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἡθῶν τὰ τῆς ἀδελφότητος αὐτοῖς φίλτρα συναυξόντων, ἀνέσχοντο διὰ τὴν εὐσέβειαν τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὑπολειμμένοι, τοὺς κατακλιζομένους ὀρώντες μέχρι θανάτου βασανιζομένους.
- Δ Μακ. 13,27 Ἀλλὰ, μολοντί ἡ φύσις καὶ ἡ συναναστροφή καὶ ὁ ἐνάρετος βίος ἐνίσχυναν τὰ φίλτρα τῆς ἀδελφοσύνης τῶν, εὗρισκαν τὴν δύναμιν, ὥστε ὅσοι κάθε φορὰν ἀπέμεναν νὰ βλέπουν

με εγκαρτέρησιν τους ακρωτηριασμένους αδελφούς των να βασανίζονται μέχρι θανάτου.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 14

- Δ Μακ. 14,1 Προσέτι καὶ ἐπὶ τὸν αἰκισμὸν ἐποτρύνοντες, ὥς μὴ μόνον τῶν ἀλγηδόνων περιφρονῆσαι αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς τῶν ἀδελφῶν φιλαδελφίας παθῶν κρατῆσαι.
- Δ Μακ. 14,1 Καὶ οὐ μόνον αὐτό· ἀλλὰ καὶ τοὺς παρότρυναν εἰς μαρτύριον, ὥστε οὐ μόνον νὰ περιφρονήσουν αὐτό καὶ τὰς ἀλγηδόνας, ἀλλὰ καὶ νὰ κυριαρχήσουν· καὶ ἐπὶ τοῦ συναισθήματος τῆς στοργῆς πρὸς τοὺς ἀδελφούς.
- Δ Μακ. 14,2 ὦ βασιλέως λογισμοὶ βασιλικώτεροι καὶ ἐλευθέρων ἐλευθερώτεροι.
- Δ Μακ. 14,2 ὦ σκέψεις, βασιλικώτεραι ἀπὸ σκέψεις Βασιλέως καὶ πλέον ἐλεύθεραι ἀπὸ ἐλευθέρους ἀνθρώπους!
- Δ Μακ. 14,3 ὦ ἱερᾶς καὶ εὐαρμόστου περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν συμφωνίας.
- Δ Μακ. 14,3 ὦ ἱερά καὶ εὐάρμοστος συμφωνία περὶ εὐσεβείας τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν!
- Δ Μακ. 14,4 οὐδεὶς ἐκ τῶν ἑπτὰ μεираκίων ἐδειλίασεν οὐδὲ πρὸς τὸν θάνατον ὥκνησεν,
- Δ Μακ. 14,4 Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ μικροὺς νέους δὲν ἐδειλίασεν, οὔτε ἐδίστασε πρὸ τοῦ θανάτου.
- Δ Μακ. 14,5 ἀλλὰ πάντες ὥσπερ ἐπ' ἀθανασίας ὁδὸν τρέχοντες, ἐπὶ τὸν διὰ τῶν βασάνων θάνατον ἔσπευδον.
- Δ Μακ. 14,5 Ἀλλὰ ὅλοι, ὥσάν νὰ ἔτρεχαν ἐπάνω εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀθανασίας, ἔσπευδαν πρὸς τὸν μαρτυρικὸν θάνατον.
- Δ Μακ. 14,6 καθάπερ γὰρ χεῖρες καὶ πόδες συμφώνως τοῖς τῆς ψυχῆς ἀφηγήμασιν κινοῦνται, οὕτως οἱ ἱεροὶ μείρακες

ἐκεῖνοι ὡς ὑπὸ ψυχῆς μιᾶς τῆς ἀθανάτου τῆς εὐσεβείας
κινούμενοι πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς συνεφώνησαν
θάνατον.

Δ Μακ. 14,6 Ὅπως τα χέρια και τα πόδια κινούνται σύμφωνα με τα
παρορμήματα της ψυχῆς, ἔτσι και οι ιεροὶ ἐκεῖνοι νέοι,
ὡσάν να ἐκινούνται ἀπὸ μίαν ψυχὴν, ἀπὸ ἓνα κοινόν
φρόνημα της ἀθανάτου πίστεως, ἀπεδέχθησαν ὅλοι
ἀμοφώνως τον προς χάριν αὐτῆς θάνατον.

Δ Μακ. 14,7 Ὡ πανάγιε συμφώνων ἀδελφῶν ἑβδομάς· καθάπερ γὰρ
ἑπτὰ τῆς κοσμοποιΐας ἡμέραι περὶ τὴν εὐσέβειαν,

Δ Μακ. 14,7 Ω παναγία ἐπτὰς ὁμοφώνων ἀδελφῶν! Ὅπως ἀναφέρονται
εἰς τὴν πίστιν μας ἐπτὰ ἡμέραι της δημιουργίας,

Δ Μακ. 14,8 οὕτως περὶ τὴν ἑβδομάδα χορεύοντες οἱ μείρακες
ἐκύκλουν τὸν τῶν βασάνων φόβον καταλύοντες.

Δ Μακ. 14,8 ἔτσι και οι νέοι ἐχόρευαν γύρω ἀπὸ τὴν ἐπτάδα κύκλειον
χορόν και ἀπεδίωκον τον φόδον των βασάνων!

Δ Μακ. 14,9 νῦν ἡμεῖς ἀκούοντες τὴν θλίψιν τῶν νεανιῶν ἐκείνων
φρίττομεν· οἱ δὲ οὐ μόνον ὀρῶντες, ἀλλ' οὐδὲ μόνον
ἀκούοντες τὸν παραχρῆμα ἀπειλῆς λόγον, ἀλλὰ καὶ
πάσχοντες ἐνεκαρτέρουν, καὶ τοῦτο ταῖς διὰ πυρὸς
ὀδύναις·

Δ Μακ. 14,9 Ἡμεῖς ἀκούοντες τώρα το φρικτὸν μαρτύριον των νέων
ἐκείνων αἰσθανόμεθα φρίκην. Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἐδείκνυν
ἐγκαρτέρησιν ὄχι μόνον βλέποντες, ὄχι μόνον ἀκούοντες
τὴν διαταγὴν, που τὴν στιγμὴν ἐκείνην τους ἀπειλοῦσε,
ἀλλὰ και υποφέροντες αὐτὴν και μάλιστα τὰς οδύνας του
πυρός,

Δ Μακ. 14,10 Ὡν τί ἂν γένοιτο ἐπαλγέστερον; ὅξεϊα γὰρ καὶ σύντομος
ἡ τοῦ πυρὸς οὔσα δύναμις ταχέως διέλυε τὰ σώματα. -

Δ Μακ. 14,10 ἀπὸ τὰς ὁποίας τι ἄλλο αλγεινότερον ἡμπορεῖ να γίνη; Διότι
ἡ δύναμις του πυρός, ὅπως εἶναι σφόδρα και σύντομος,
διέλυε ταχέως τα σώματα.

- Δ Μακ. 14,11 Καὶ μὴ θαυμαστὸν ἡγεῖσθε, εἰ ὁ λογισμὸς περιεκράτησε τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐν ταῖς βασάνοις, ὅπου γε καὶ γυναικὸς νοῦς πολυτροπωτέρων ὑπερεφρόνησεν ἀλγηδόνων·
- Δ Μακ. 14,11 Καὶ μὴ θεωρεῖτε ἀξίον θαυμασμοῦ, εἰ ὁ λογισμὸς ἐστήριξε τοὺς ἀνδρας ἐκείνους ἐν τῷ μέσῳ τῶν μαρτυρίων, ὅπου καὶ γυναικὸς καρδιά περιεφρόνησε ποικιλωτέρους πόνους.
- Δ Μακ. 14,12 ἡ μήτηρ γὰρ τῶν ἐπτὰ νεανίσκων ἐκείνων ὑπήνεγκε τὰς ἐφ' ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν τέκνων στρέβλας.
- Δ Μακ. 14,12 Ἡ μητέρα, δηλαδή, τῶν ἐπτὰ ἐκείνων νέων ὑπέφερε τὰς στρεβλώσεις, ποὺ ἐφηρμόζοντο στὸ καθένα ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς.
- Δ Μακ. 14,13 θεωρεῖτε δὲ πῶς πολὺπλοκὸς ἐστὶν ἡ τῆς φιλοτεκνίας στοργὴ ἑλκυσσάσα πάντα πρὸς τὴν τῶν σπλάγχχνων συμπάθειαν,
- Δ Μακ. 14,13 Βλέπετε, λοιπὸν, πόσον πολυμερὴς εἶναι ἡ πρὸς τὰ τέκνα φιλοστοργία, ἡ χρησιμοποιοῦσα τὰ πάντα ἀπὸ συμπάθειαν πρὸς τοὺς καρποὺς τῶν σπλάγχχνων.
- Δ Μακ. 14,14 ὅπου γε καὶ τὰ ἄλογα ζῶα ὁμοίαν τὴν εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα συμπάθειαν καὶ στοργὴν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις.
- Δ Μακ. 14,14 Ἐτσι καὶ τὰ ἄλογα ζῶα ἔχουν ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τὰ τέκνα τῶν ὁμοίων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων.
- Δ Μακ. 14,15 καὶ γὰρ τῶν πετεινῶν τὰ μὲν ἡμέρα κατὰ τὰς οἰκίας ὀροφοιτοῦντα προασπίζει τῶν νεοσσῶν,
- Δ Μακ. 14,15 Ἐκ τῶν πτηνῶν π. χ. τὰ ἡμέρα, ποὺ ζοῦν εἰς τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, ὑπερασπίζονται τοὺς νεοσσοὺς τῶν.
- Δ Μακ. 14,16 τὰ δὲ κατὰ τὰς κορυφὰς ὀρέων καὶ φαράγγων ἀπορρώγας καὶ δένδρων ὁπὰς καὶ τὰς τούτων ἄκρας ἐννοσοποιησάμενα ἀποτίκτει καὶ τὸν προσιόντα κωλύει·

- Δ Μακ. 14,16 Οσα δε ζουν εις τας κορυφάς των ορέων, εις τας σχισμάς των βράχων, εις των δένδρων τας οπάς η τας κορυφάς, κάμνουν εκεί τας φωλεάς των. Γεννούν και εμποδίζουν, όποιον θέλει να πλησίαση εκεί.
- Δ Μακ. 14,17 εἰ δὲ καὶ μὴ δύναιντο κωλύειν, περιϊπτάμενα κυκλόθεν αὐτῶν ἀλγοῦντα τῇ στοργῇ, ἀνακαλούμενα τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, καθ' ὃν δύναται τρόπον βοηθεῖ τοῖς τέκνοις.
- Δ Μακ. 14,17 Ἄν δε τύχη και δεν ημποροῦν να τον εμποδίσουν, πετοῦν γύρω-γύρω από τα μικρά των υποφέροντα εξ αιτίας της στοργῆς των. Τα καλοῦν με τας φωνάς των και βοηθοῦν τα τέκνα των με οποιονδήποτε τρόπον ημποροῦν.
- Δ Μακ. 14,18 καὶ τί δεῖ τὴν διὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἐπιδεικνύναι τὴν πρὸς τὰ τέκνα συμπάθειαν;
- Δ Μακ. 14,18 Και τι χρειάζεται να παρουσιάζωμεν την προς τα τέκνα συμπάθειαν των αλόγων ζώων;
- Δ Μακ. 14,19 ὅπου γε καὶ μέλισσαι περὶ τὸν τῆς κηρογονίας καιρὸν ἐπαμύνονται τοὺς προσιόντας καὶ καθάπερ σιδήρῳ τῷ κέντρῳ πλήσσουσι τοὺς προσιόντας τῇ νοσσιᾷ αὐτῶν καὶ ἐπαμύνουσιν ἕως θανάτου;
- Δ Μακ. 14,19 Όταν και αι μέλισσαι κατά την εποχὴν της κατασκευῆς των κηρήθρων αποκρούουν τους πλησιάζοντας, και σαν με σιδερένιο όπλον, με το κεντρί των, κτυποῦν τους προσερχομένους εις την κυψέλην των και αμύνονται μέχρι θανάτου;
- Δ Μακ. 14,20 ἀλλ' οὐχὶ τὴν τοῦ Ἀβραάμ ὁμόψυχον τῶν νεανιῶν μητέρα μετεκίνησε συμπάθεια τῶν τέκνων.
- Δ Μακ. 14,20 Την ισόψυχον προς τον Αβραάμ μητέρα των νέων δεν εκλόνισεν η προς τα τέκνα αγάπη, ώστε να καμφθῇ προ του μαρτυρίου των.

- Δ Μακ. 15,1 Ὡ λογισμέ τέκνων παθῶν τύραννε καὶ εὐσέβεια μητρὶ τέκνων ποθεινότερα.
- Δ Μακ. 15,1 Ω λογισμέ; Που κυριαρχεῖς ἐπὶ του μητρικοῦ πάθους προς τα τέκνα, και ω ευσέβεια, περισσότερο ποθητὴ εἰς την μητέρα ἀπὸ τα τέκνα!
- Δ Μακ. 15,2 μήτηρ δυοῖν προκειμένων, εὐσεβείας καὶ τῆς τῶν ἑπτὰ υἱῶν σωτηρίας προσκαίρου κατὰ τὴν τοῦ τυράννου ὑπόσχεσιν,
- Δ Μακ. 15,2 Δυο πράγματα εἶχεν ἐμπρὸς της η μητέρα, την ευσέβειαν και την, πρόσκαιρον ἄλλως τε, σωτηρίαν των ἑπτὰ παιδιῶν της, σύμφωνα με την ὑπόσχεσιν του τυράννου.
- Δ Μακ. 15,3 τὴν εὐσέβειαν μᾶλλον ἠγάπησε τὴν σώζουσιν εἰς αἰῶνιον ζωὴν κατὰ Θεόν.
- Δ Μακ. 15,3 Ἠγάπησεν ὁμως περισσότερο την ευσέβειαν, που σώζει εἰς την κατὰ Θεόν αἰωνίαν ζωὴν.
- Δ Μακ. 15,4 ὥ τίνα τρόπον ἠθολογήσαιοι, φιλότεκνα γονέων πάθη. ψυχῆς τε καὶ μορφῆς ὁμοιότητα εἰς μικρὸν παιδὸς χαρακτήρα θαυμάσιον ἐναποσφραγίζομεν, μάλιστα διὰ τὸ τῶν παθῶν τοῖς γεννηθεῖσι τὰς μητέρας τῶν πατέρων καθεστάναι συμπαθεστέρας.
- Δ Μακ. 15,4 Πως να εμβαθύνω στο ἥθος και να ερμηνεύσω το πάθος της φιλοστοργίας των γονέων προς τα τέκνα; Την ὁμοιότητα της ψυχῆς ἀλλὰ και του σώματος εγχαράττομεν και ἀποθέτομεν κατὰ θαυμάσιον τρόπον στου μικροῦ παιδιοῦ τον χαρακτήρα. Ἀλλὰ αἱ μητέρες γίνονται εἰς των παιδιὰ των συμπαθέστεραι ἀπὸ τους πατέρας δια την ἔντασιν ἀκριβῶς της συμπαθείας των προς αὐτά.
- Δ Μακ. 15,5 ὅσῳ γὰρ καὶ ἀσθενόψυχοι καὶ πολυγονώτεραι ὑπάρχουσιν αἱ μητέρες, τοσοῦτον μᾶλλον εἰσὶ φιλοτεκνότεραι.
- Δ Μακ. 15,5 Διότι ὅσον περισσότερο συνδυάζουν την ψυχικὴν

ευαισθησίαν και την πολυτεκνίαν αι μητέρες, τόνον
περισσότερον είναι και φοιλότεκνοι.

Δ Μακ. 15,6 πασών δέ τών μητέρων ἐγένετο ἡ τών ἐπτά παίδων
μήτηρ φιλοτεκνοτέρα, ἥτις ἐπτά κυοφορίαις τήν πρὸς
αὐτοὺς ἐπιφυτευομένη φιλοστοργίαν

Δ Μακ. 15,6 Ἀπό ὅλας ὁμως τας μητέρας ἡ μητέρα των επτά αυτών νέων
ανεδείχθη περισσότερο φιλότεκνος, ἡ οποία με επτά
κυοφορίας επηύξησε τὴν ἐμφυτον φιλοστοργίαν της προς
αυτοὺς

Δ Μακ. 15,7 καὶ διὰ πολλὰς τὰς καθ' ἕκαστον αὐτῶν ὠδῖνας
ἠναγκασμένη τὴν εἰς αὐτοὺς ἔχειν συμπάθειαν,

Δ Μακ. 15,7 και τρόπον τινά ηναγκάσθη να τρέφη συμπάθειαν προς
αυτοὺς και δια τους πόνους τοι τοκετού, που εδοκίμασε δια
τον καθένα από αυτοὺς.

Δ Μακ. 15,8 διὰ τὸν πρὸς τὸν Θεὸν φόβον ὑπερεῖδε τὴν τῶν τέκνων
πρόσκαιρον σωτηρίαν.

Δ Μακ. 15,8 Ἐδειξεν εν τούτοις αδιαφορίαν δια τὴν πρόσκαιρον σωτηρία
των παιδιών της, εξ αιτίας της ευλαβείας της προς τον Θεόν.

Δ Μακ. 15,9 οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καλοκάγαθίαν τῶν υἱῶν καὶ
τὴν πρὸς τὸν νόμον αὐτῶν εὐπείθειαν μείζω τὴν ἐν
αὐτοῖς ἔσχε φιλοστοργίαν.

Δ Μακ. 15,9 Ἐπὶ πλέον δε και δια τὴν ἀρετὴν, που εἶχαν τα παιδιά της
και δια τὴν υπακοὴν των στους νόμους ἀπέκτησε
μεγαλυτέραν τὴν προς αὐτοῦ φιλοστοργίαν.

Δ Μακ. 15,10 δίκαιοί τε γὰρ ἦσαν καὶ σώφρονες καὶ ἀνδρεῖοι καὶ
μεγαλόψυχοι καὶ φιλάδελφοι καὶ φιλομήτορες οὕτως,
ὥστε καὶ μέχρι θανάτου τὰ νόμιμα φυλάσσοντας
πείθεσθαι αὐτῇ.

Δ Μακ. 15,10 Διότι ἦσαν δίκαιοι σώφρονες, γενναῖοι, μεγαλόψυχοι,
φιλάδελφοι, φιλομήτορες τόνον πολύ, ὥστε να υπακούουν
εις αὐτὴν μέχρι θανάτου κα να φυλάσσουν τας ἐντολάς του
Νομου

- Δ Μακ. 15,11 ἀλλ' ὅμως καίπερ τοσούτων ὄντων τῶν περὶ φιλοτεκνίαν εἰς συμπάθειαν ἐλκόντων τὴν μητέρα, ἐπ' οὐδενὸς αὐτῶν τὸν λογισμὸν αὐτῆς αἱ παμποῖκιλοι βάσανοι ἴσχυσαν μεταστρέψαι,
- Δ Μακ. 15,11 Ἀλλ' ὅμως, ἐνῶ ἦσαν τόσον πολλά τα κίνητρα της φιλοστοργίας που ὠδήγησα τὴν μητέρα στο να συμπάσχη μαζὴ με τα παιδιά της, δια κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν ἠμπόρεσαν τα πολυειδῆ βασανιστήρια μεταβάλουν τὸν λογισμὸν της.
- Δ Μακ. 15,12 ἀλλὰ καὶ καθ' ἓνα παῖδα καὶ ὁμοῦ πάντας ἡ μήτηρ ἐπὶ τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας προετρέπετο θάνατον.
- Δ Μακ. 15,12 Ἀλλὰ κάθε παιδί ἰδιαίτερος καὶ ὅλα μαζὴ τα προέτρεπεν ἡ μητέρα στὸν θάνατον ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 15,13 ὧ φύσις ἱερὰ καὶ φίλτρα γονέων καὶ γένεσις φιλόστοργε καὶ τροφεῖα καὶ μητέρων ἀδάμαστα πάθη.
- Δ Μακ. 15,13 Ὡς ἱερὰ φύσις φίλτρον τῶν γονέων, γέννησις διαποτισμένη ἀπὸ στοργὴν, ανατροφή καὶ συναισθήματα ἀδάμαστα τῶν μητέρων!
- Δ Μακ. 15,14 καθ' ἓνα στρεβλούμενον καὶ φλεγόμενον ὀρῶσα μήτηρ, οὐ μετεβάλλετο διὰ τὴν εὐσέβειαν.
- Δ Μακ. 15,14 Ἐβλεπε τὸ καθένα ἀπὸ τα παιδιά της, νὰ υφίσταται στρεβλώσεις καὶ νὰ καίεται καὶ ἐν τούτοις δεν μετέβαλλε τρόπον· καὶ τοῦτο χάριν τῆς εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 15,15 τὰς σάρκας τῶν τέκνων ἑώρα περὶ τὸ πῦρ τηκομένης καὶ τοὺς τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν δακτύλους ἐπὶ γῆς σπαίροντας καὶ τὰς τῶν κεφαλῶν μέχρι τῶν περὶ τὰ γένεια σάρκας ὥσπερ προσωπεῖα προκειμένης.
- Δ Μακ. 15,15 Ἐβλεπε τὰς σάρκας τῶν παιδιῶν της νὰ λυώνουν εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς, τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν νὰ ἀσπαίρου κατὰ γῆς καὶ τὰς σάρκας ἀπὸ τὴν κόμην μέχρι τῶν γενείων νὰ προεξέχουν ὡς προσωπεῖον.
- Δ Μακ. 15,16 ὧ πικροτέρων μὲν νῦν μήτηρ πόνων πειρασθεῖσα ἤπερ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ὠδίνων.

- Δ Μακ. 15,16 Ω μήτηρ, που εδοκίμασες τώρα πικρότερους πόνους από τους πόνους του τοκετού!
- Δ Μακ. 15,17 ὦ μόνη γύναι τὴν εὐσέβειαν ὀλόκληρον ἀποκυήσασα.
- Δ Μακ. 15,17 Ω μόνη γυναίκα, που ἐγέννησες το σύνολον της ευσεβείας,
- Δ Μακ. 15,18 οὐ μετέτρεψέ σε πρωτότοκος ἀποπνέων, οὐδὲ δεύτερος εἰς σέ οἰκτρὸν βλέπων ἐν βασάνοις, οὐδὲ τρίτος ἀποψύχων,
- Δ Μακ. 15,18 δεν μετέτρεψε το ἡθός σου ο πρωτότοκος παραδίδων την ψυχὴν, οὐτε ο δευτερότοκος που ἐν μέσῳ των μαρτυρίων του ἐστρεφε σπαρακτικὸν πρὸς σε το βλέμμα, οὐτε ο τρίτος παραδίδων την ψυχὴν.
- Δ Μακ. 15,19 οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνὸς ἐκάστου θεωροῦσα ταυρηδὸν ἐπὶ τῶν βασάνων ὀρῶντας τὸν ἑαυτῶν αἰκισμὸν καὶ τοὺς μυκτῆρας προσημειομένους αὐτῶν τὸν θάνατον, οὐκ ἔκλαυσας.
- Δ Μακ. 15,19 Οὐτε ἐθρήνησες, καθὼς παρατηροῦσες τὸν καθένα εἰς τα μάτια ατενῶς, καθ' ὃν χρόνον καὶ ἐκεῖνοι ευρισκόμενοι ἐπάνω εἰς τα ὅργανα του βασανισμοῦ ἐβλεπαν τὸ σπαραγμὸν τοῦ σώματός των, οὐτε ἐκάμφθης βλέπουσα το στόμα των, που προεδήλωνε τὸν ἐπερχόμενον θάνατόν των.
- Δ Μακ. 15,20 ἐπὶ σαρξὶ τέκνων ὀρῶσα σάρκας τέκνων ἀποκαιομένας καὶ ἐπὶ χερσὶ χεῖρας ἀποτεμνομένας καὶ ἐπὶ κεφαλαῖς κεφαλὰς ἀποδειροτομουμένας καὶ ἐπὶ νεκροῖς νεκροὺς πίπτοντας καὶ πολυάνδριον ὀρῶσα τῶν τέκνων τὸ χορεῖον διὰ τῶν βασάνων, οὐκ ἐδάκρυσας.
- Δ Μακ. 15,20 Ἀν καὶ ἐβλεπες τὰς σάρκας των τέκνων σου ἐπάνω εἰς τὰς σάρκας των ἄλλων τέκνων σου νὰ καίωνται, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ χέρια ἄλλα χέρια νὰ κόπτονται καὶ ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς ἄλλας κεφαλὰς νὰ γδέρνωνται καὶ νὰ ἀποκόπτονται καὶ ἐπάνω εἰς νεκροὺς νὰ πίπτουν ἄλλοι νεκροί, ἀν καὶ ἐβλεπες νὰ μετατρέπεται διὰ των βασανιστηρίων εἰς πολυάνδριον μνήμα ὁ χορὸς των τέκνων

σου, συ δεν εδάκρυσες.

Δ Μακ. 15,21 οὐχ οὕτως σειρήνιοι μελωδίαι, οὐδὲ κύκνιοι πρὸς φιληκοῖαν φωναὶ τοὺς ἀκούοντας ἐφέλκονται, ὡς τέκνων φωναὶ μετὰ βασάνων μητέρα φωνούντων.

Δ Μακ. 15,21 Αἱ μελωδίαι τῶν σειρήνων, τὰ ἄσματα τῶν κύκνων δεν ἀσκοῦν τόσην ἔλξιν εἰς τὴν ἀκοήν ἐκείνων, που τὰ ἀκούουν, ὅσον αἱ φωναὶ τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια ἐν τῷ μέσῳ τῶν βασάνων τῶν επικαλοῦνται τὴν μητέρα!

Δ Μακ. 15,22 πηλίκαις καὶ πόσαις τότε ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν βασανιζομένων τροχοῖς τε καὶ καυτηρίοις ἐβασανίζετο βασάνοις;

Δ Μακ. 15,22 Με πόσον πολλὰ καὶ μεγάλα βασανιστήρια ἐβασανίζετο τότε ἡ μητέρα, ὅταν τὰ τέκνα τῆς υπέφεραν ἐπάνω στους τροχοὺς καὶ τὰς ἐσχάρας!

Δ Μακ. 15,23 ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς ἐν αὐτοῖς τοῖς πάθεσιν ἀνδρειώσας ἐπέτεινε τὴν πρόσκαιρον φιλοτεκνίαν παριδεῖν.

Δ Μακ. 15,23 Ἀλλ' ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς ἀνδρειωθείς, μέσα ἀκριβῶς εἰς τὰ βασανιστήρια ἐδυνάμωσε τὴν καρδίαν τῆς, ὥστε νὰ παραβλέψῃ τὴν πρόσκαιρον πρὸς τὰ τέκνα στοργήν.

Δ Μακ. 15,24 καίπερ ἐπὶ τέκνων ὁρῶσα ἀπώλειαν καὶ τὴν τῶν στρεβλῶν πολὺπλοκὸν ποικιλίαν, ἀπάσας ἡ γενναία μήτηρ ἐξέλυσε διὰ τὴν πρὸς Θεὸν πίστιν.

Δ Μακ. 15,24 Ἀν καὶ εἶχε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς τὴν ἀπώλειαν ἐπὶ τέκνων καὶ τὴν πολὺπλοκὸν ποικιλίαν τῶν βασανιστηρίων, ὅλα ἡ γενναία μήτηρ τὰ υπερέβη χάρις εἰς τὴν πίστιν τῆς πρὸς τὸν Θεόν.

Δ Μακ. 15,25 καθάπερ γὰρ ἐν βουλευτηρίῳ τῇ ἑαυτῆς ψυχῇ δεινοὺς ὁρῶσα συμβούλους, φύσιν καὶ γένεσιν καὶ φιλοτεκνίαν καὶ τέκνων στρέβλας,

Δ Μακ. 15,25 Περικλείει ἡ μητέρα μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς, ὡς εἰς βουλευτήριον, φοβεροὺς συμβούλους, τὴν φύσιν, τὴν

γέννησιν, την στοργήν προς τα τέκνα και των τέκνων τα βασανιστήρια.

Δ Μακ. 15,26 δύο ψήφους κρατούσα μήτηρ, θανατηφόρον τε καὶ σωτήριον, ὑπὲρ τέκνων

Δ Μακ. 15,26 Και κρατούσα δύο ψήφους, την ψήφον του θανάτου και την ψήφον της σωτηρίας,

Δ Μακ. 15,27 οὐκ ἐπέγνω τὴν σῶζουσαν ἑπτὰ υἱοὺς πρὸς ὀλίγον χρόνον σωτηρίαν,

Δ Μακ. 15,27 δεν ἔρριψε προς χάριν των τέκνων της την ψήφον, που θα ἔσωζεν ἐπ' ὀλίγον μόνον χρόνον τους ἐπτὰ υἱούς,

Δ Μακ. 15,28 ἀλλὰ τῆς θεοσεβοῦς Ἀβραὰμ καρτερίας ἡ θυγάτηρ ἐμνήσθη.

Δ Μακ. 15,28 ἀλλ' ἔφερεν στον νουν της, ἡ θυγάτηρ αὐτῆ του Ἀβραάμ, την ευσεβή καρτερίαν του προπάτορος.

Δ Μακ. 15,29 ὦ μήτηρ ἔθνους, ἔκδικε τοῦ νόμου καὶ ὑπερασπίστρια τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ διὰ σπλάγχων ἀγῶνος ἀθλοφόρε·

Δ Μακ. 15,29 Ω μητέρα ολοκλήρου ἔθνους, ἐκδικήτρια του Νομου και πρόμαχε της ευσεβείας, ἀθλοφόρε στον αγώνα της καρδίας!

Δ Μακ. 15,30 ὦ ἀρρένων πρὸς καρτερίαν γενναιοτέρα καὶ ἀνδρῶν πρὸς ὑπομονὴν ἀνδρειότερα.

Δ Μακ. 15,30 Ω γενναιοτέρα, συ ως προς την, καρτερίαν ἀπὸ το ἄρρεν φύλον, ἀνδρειότερα ἀπὸ τους ἀνδρας ως προς την υπομονήν!

Δ Μακ. 15,31 καθάπερ γὰρ ἡ Νῶε κιβωτός ἐν τῷ κοσμοπληθεῖ κατακλυσμῷ κοσμοφοροῦσα καρτερῶς ὑπήνεγκε τοὺς κλύδωνας,

Δ Μακ. 15,31 Ὅπως ἡ κιβωτός του Νῶε κατὰ τον κατακλυσμόν, που κατέστρεψε τον κόσμον, φέρουσα τον κόσμον, μέσα της, ὑπέφερε ἀκλονήτως τα κύματα,

Δ Μακ. 15,32 οὕτως σύ, ἡ νομοφύλαξ, πανταχόθεν ἐν τῷ τῶν παθῶν περιαντλουμένη κατακλυσμῷ καὶ καρτεροῖς ἀνέμοις,

ταῖς τῶν υἱῶν βασάνοις συνεχομένη γενναίως ὑπέμεινας
τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας χειμῶνας.

Δ Μακ. 15,32 ἔτσι και συ, η φρουρός του Νομου. Ενῶ από όλα τα σημεία
εδέχεσο κτυπήματα εξαντλητικά εν τω μέσω του
κατακλυσμού των οδυνών, και ενώ εκτυπάσο ακόμη από τα
δεινά των τέκνων σου, ωσάν από ισχυρούς ανέμους,
υπέμεινες με γενναιότητα την τρικυμίαν χάριν της
ευσεβείας.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 16

Δ Μακ. 16,1 Εἰ δὲ τοίνυν καὶ γυνὴ καὶ γηραιὰ καὶ ἑπτὰ παίδων μήτηρ
ὑπέμεινε τὰς μέχρι θανάτου βασάνους ὁρῶσα τῶν
τέκνων, ὁμολογουμένως αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ
εὐσεβὴς λογισμὸς.

Δ Μακ. 16,1 Εάν, λοιπόν, μία γηραιά γυναίκα, μητέρα επτά τέκνων, είχε
την αντοχή να βλέπη τα μέχρι θανάτου μαρτύρια των
παιδιών της, αυτό μαρτυρεῖ, πρέπει να ομολογήσωμεν, ὅτι
κυρίαρχος ἐπάνω εἰς τα πάθη εἶναι ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς.

Δ Μακ. 16,2 ἀπέδειξα οὖν ὅτι οὐ μόνον τῶν παθῶν ἄνδρες
ἐπεκράτησαν, ἀλλὰ καὶ γυνὴ τῶν μεγίστων βασάνων
ὑπερεφρόνησε.

Δ Μακ. 16,2 Ἀπέδειξα, λοιπόν, ὅτι δεν ἐκυριάρχησαν ἄνδρες μόνον
ἐπάνω εἰς τα πάθη, ἀλλὰ ἀκόμη και μία γυναίκα
περιεφρόνησε τα μέγιστα βασανιστήρια.

Δ Μακ. 16,3 καὶ οὐχ οὕτως οἱ περὶ τὸν Δανιὴλ λέοντες ἦσαν ἄγριοι,
οὐδὲ ἡ κατὰ τὸν Μισαήλ ἐκφλεγομένη κάμινος
λαβροτάτῳ πυρί, ὥς ἡ τῆς φιλοτεκνίας περιέκαιεν
ἐκείνην φύσις, ὁρῶσαν αὐτῆς οὕτως ποικίλως τοὺς ἑπτὰ
υἱοὺς βασανιζομένους.

- Δ Μακ. 16,3 Δεν ἦσαν τόσοι ἀγριοὶ οἱ λέοντες, ποὺ περιεκύκλωσαν τὸν Δανιήλ, οὔτε ἡ κάμιнос ποὺ εἶχε πυρακτωθῇ ἐναντίον τοῦ Μισαήλ με σφοδρότατον πυρ, ὅσον τὸ πυρ τῆς φιλοτεκνίας ποὺ περιέφλεγεν ἐκείνην, καθὼς ἐβλεπε με τόσοι περὶ τέχνα βασανιστήρια νὰ βασανίζονται τὰ παιδιὰ τῆς.
- Δ Μακ. 16,4 ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τῆς εὐσεβείας κατέσβεσε τοσαῦτα καὶ τηλικάῦτα πάθη ἢ μήτηρ.
- Δ Μακ. 16,4 Ἡ μητέρα αὐτὴ κατέσβεσεν ὅλας τὰς πολυειδεῖς οδύνας με τὸν λογισμὸν τῆς εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 16,5 καὶ γὰρ τοῦτο ἐπιλογίσασθε, ὅτι εἰ δειλόψυχος ἦν ἡ γυνή, καίπερ μήτηρ οὔσα, ὠλοφύρετο ἂν ἐπ’ αὐτοῖς καὶ ἴσως ἂν ταῦτα οὕτως εἶπεν·
- Δ Μακ. 16,5 Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω βγάλατε τοῦτο τὸ συμπέρασμα· εἰ ἡ γυναῖκα εἶχε δειλὴν ψυχὴν, μητέρα καθὼς ἦτο, θα ἐθρηνούσε διὰ τὴν θανάτωσιν τῶν παιδιῶν τῆς καὶ θα ὠμιλούσεν ἴσως ὡς ἐξῆς·
- Δ Μακ. 16,6 ὦ μελέα ἔγωγε καὶ πολλάκις τρισαθλία ἥτις ἐπτὰ παῖδας τεκοῦσα οὐδενὸς μήτηρ γεγέννημαι.
- Δ Μακ. 16,6 “ὦ δυστυχισμένη ἐγὼ καὶ τρις καὶ πολλάκις αθλία! Ἐπτὰ παιδιὰ ἔχω γεννήσει καὶ ἰδοὺ εἰμαι σαν νὰ μὴ ἔχω γίνῃ μητέρα κανενὸς παιδιοῦ!
- Δ Μακ. 16,7 ὦ μάταιοι ἐπτὰ κυοφορίαι, καὶ ἀνόνητοι ἐπτὰ δεκάμηνοι καὶ ἄκαρποι τιθηνία καὶ ταλαίπωροι γαλακτοτροφία.
- Δ Μακ. 16,7 ὦ ἐπτὰ ἀγονοὶ ἐγκυμοσύναι καὶ ἀνωφελεῖς ἐπτὰ δεκάμηνοι καὶ ἄκαρποι γαλακτοτροφία καὶ ταλαιπωρία τοῦ θηλασμοῦ!
- Δ Μακ. 16,8 μάτην ἐφ’ ὑμῖν, ὦ παῖδες, πολλὰς ὑπέμεινα ὠδῖνας καὶ χαλεπωτέρας φροντίδας ἀνατροφῆς.
- Δ Μακ. 16,8 Ματαίως ὑπέμεινα, ὦ τέκνα μου, πρὸς χάριν σας πολλὰς ὠδῖνας καὶ βαρυτέρας ἀπὸ αὐτὰς φροντίδας ἀνατροφῆς.
- Δ Μακ. 16,9 ὦ τῶν ἐμῶν παίδων, οἱ μὲν ἄγαμοι, οἱ δὲ γήμαντες ἀνόνητοι· οὐκ ὄψομαι ὑμῶν τέκνα, οὐδὲ μάμμη

κληθεῖσα μακαρισθῆσομαι.

Δ Μακ. 16,9 Ω τέκνα μου, ὅσοι δεν ενυμφεύθητε και ὅσοι ενυμφεύθητε, αλλά δεν επρολάβετε να αποκτήσετε τέκνα, δεν θα ἴδω παιδιά ἰδικά σας οὔτε θα καλοτυχισθῶ καλουμένη μάμμη.

Δ Μακ. 16,10 ὦ ἡ πολύπαις καὶ καλλίπαις ἐγὼ γυνὴ χήρα καὶ μόνη πολύθρηνος·

Δ Μακ. 16,10 Αλλοῖμονον! Εγώ, που εἶχα πολλά και καλὰ τέκνα, ἰδού, εἶμαι τώρα γυναῖκα χήρα και μόνη αξία θρήνων πολλῶν!

Δ Μακ. 16,11 οὐδ' ἂν ἀποθάνω, θάψοντα τῶν υἱῶν ἔξω τινά. - Ἀλλὰ τούτῳ τῷ θρήνῳ οὐδένα ὠλοφύρετο ἡ ἱερὰ καὶ θεοσεβῆς μήτηρ,

Δ Μακ. 16,11 Ακόμη και ὅταν ἀποθάνω, δεν θα ἔχω κανένα ἀπὸ τα παιδιά μου να με θάψῃ”. -Κανένα ὁμως ἀπὸ τα παιδιά της με τέτοιον θρήνον δεν εθρήνησεν ἡ αγία και θεοσεβῆς μητέρα.

Δ Μακ. 16,12 οὐδ' ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ἀπέτρεπεν αὐτῶν τινὰ οὐδ' ὡς ἀποθνησκόντων ἐλυπήθη·

Δ Μακ. 16,12 Οὔτε ἠμπόδισε κανένα ἀπὸ τα παιδιά της να ἀποθάνῃ, οὔτε ἀκόμη ἐλυπήθη δι' αὐτὰ ἀφοῦ ἀπέθνησκον.

Δ Μακ. 16,13 ἀλλ' ὥσπερ ἀδαμάντινον ἔχουσα τὸν νοῦν καὶ εἰς ἀθανασίαν ἀνατίκτουσα τὸν τῶν υἱῶν ἀριθμόν, μᾶλλον ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτοῦς προετρίετο ἱκετεύουσα.

Δ Μακ. 16,13 Αλλά, σαν ἀπὸ διαμάντι διατηροῦσα σταθερόν τον νουν, και ὡσάν να ἐγεννοῦσε ἐκ νέου μέσα εἰς την ἀθανασίαν τον ἀριθμόν των παιδιῶν της, τα προέτρεπε μᾶλλον ἱκετευτικῶς προς τον θάνατον χάριν της εὐσεβείας.

Δ Μακ. 16,14 ὦ μῆτερ δι' εὐσέβειαν Θεοῦ στρατιῶτι, πρεσβῦτι, καὶ γύναι, διὰ καρτερίαν καὶ τύραννον ἐνίκησας καὶ ἔργοις δυνατωτέρα καὶ λόγοις εὐρέθης ἀνδρός.

Δ Μακ. 16,14 Ω μητέρα, που δια την εὐσέβειάν σου ἐγίνες στρατιώτης του Θεοῦ, και γραία και γυναῖκα με την καρτερίαν σου ἐνίκησες και τον τύραννον και δια των ἔργων και δια των λόγων

ανεδείχθης ισχυρότερα από άνδρα!

Δ Μακ. 16,15 καὶ γὰρ ὅτε συνελήφθης μετὰ τῶν παίδων, εἰστήκεις τὸν Ἑλεάζαρον ὀρώσα βασανιζόμενον καὶ ἔλεγες τοῖς παισὶν ἐν τῇ ἐβραϊδὶ φωνῇ.

Δ Μακ. 16,15 Διότι, ὅταν συνελήφθης μαζί με τα παιδιά σου, εστέκεσο παρακολουθούσα τον Ελεάζαρον, που εβασανίζετο και ἔλεγες εἰς αὐτά εἰς την εβραϊκὴν γλῶσσαν.

Δ Μακ. 16,16 ὦ παῖδες, γενναῖος ὁ ἀγὼν, ἐφ' ὃν κληθέντες ὑπὲρ τῆς διαμαρτυρίας τοῦ ἔθνους, ἐναγωνίσασθε προθύμως ὑπὲρ τοῦ πατρίου νόμου.

Δ Μακ. 16,16 “Ὁ παιδιά μου, εἶναι υπέροχος ο ἀγὼν, στον ὁποῖον ἔχετε κληθῇ, δια να διαμαρτυρηθῇτε δια την κακὴν αὐτὴν μεταχείρισιν του ἔθνους μας. Αγωνισθῇτε, λοιπόν, με προθυμίαν προς υπεράσπισιν του Νομου των πατέρων μας.

Δ Μακ. 16,17 καὶ γὰρ αἰσχρὸν τὸν μὲν γέροντα τοῦτον ὑπομένειν τὰς διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀλγηδόνας, ὑμᾶς δὲ τοὺς νεανίσκους καταπλαγῆναι τὰς βασάνους.

Δ Μακ. 16,17 Διότι εἶναι εντροπή, ο μὲν γέρων αὐτός να υπομένη τους χάριν της ευσεβείας πόνους, ἐνὼ σεις, νέοι και ρωμαεῖοι, να φοβηθῇτε τα βασανιστήρια.

Δ Μακ. 16,18 ἀναμνήσθητε ὅτι διὰ τὸν Θεὸν τοῦ κόσμου μετελάβετε, καὶ τοῦ βίου ἀπελαύσατε,

Δ Μακ. 16,18 Ενθυμηθῇτε, ὅτι ἀπὸ ἀγάπην του Θεοῦ ἦλθατε στον κόσμον και εγευθήκατε την ζωὴν.

Δ Μακ. 16,19 καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλετε πάντα πόνον ὑπομένειν διὰ τὸν Θεόν,

Δ Μακ. 16,19 Δι' αὐτὸ ὀφείλετε να υπομείνετε κάθε πόνον χάριν του Θεοῦ,

Δ Μακ. 16,20 δι' ὃν καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραὰμ ἔσπευδε τὸν ἔθνοπάτορα υἱὸν σφαγιάσαι Ἰσαάκ. καὶ τὴν πατρώαν χεῖρα ξιφηφόρον καταφερομένην ἐπ' αὐτὸν ὀρών ὁ Ἰσαὰκ οὐκ ἔπτυξεν.

- Δ Μακ. 16,20 χάριν του οποίου και ο πατήρ ημών, ο Αβραάμ, έσπευδε με προθυμίαν να θυσιάση τον πατέρα του έθνους μας, τον υιόν του Ισαάκ, και ο Ισαάκ, αν και έβλεπε να καταφέρεται εναντίον του το ξιφοφόρον πατρικόν χέρι, δεν εφοβήθη.
- Δ Μακ. 16,21 καὶ Δανιήλ ὁ δίκαιος εἰς λέοντας ἐβλήθη, καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπεσφενδονήθησαν καὶ ὑπέμειναν διὰ τὸν Θεόν.
- Δ Μακ. 16,21 Και ο δίκαιος Δανιήλ ερρίφθη στους λέοντας και ο Ανανίας με τον Αζαρίαν και τον Μισαήλ επετάχθησαν εις την κάμινον του πυρός και την απέμειναν χάριν του Θεού.
- Δ Μακ. 16,22 καὶ ἡμεῖς οὖν τὴν αὐτὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν ἔχοντες μὴ χαλεπαίνητε.
- Δ Μακ. 16,22 Εχοντες λοιπόν και ημεῖς την ιδίαν πίστιν μη δυσανασχετεῖτε,
- Δ Μακ. 16,23 ἀλόγιστον γὰρ εἰδὼτας εὐσέβειαν μὴ ἀνθίστασθαι τοῖς πόνοις. -
- Δ Μακ. 16,23 διότι εἶναι πράξις ἀπερίσκεπτος, ἐνὼ γνωρίζετε καλὰ τὴν εὐσέβειαν, να μη ἀντισταθῇτε στους πόνους”.
- Δ Μακ. 16,24 Διὰ τούτων τῶν λόγων ἡ ἑπταμήτωρ ἕνα ἕκαστον τῶν υἱῶν παρακαλοῦσα, ἀποθανεῖν ἔπεισε μᾶλλον ἢ παραβῆναι τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.
- Δ Μακ. 16,24 Με αυτούς τους λόγους η επτάτεκνος αυτή μητέρα προτρέπουσα καθένα από τα παιδιά της τα έπεισε να αποθάνουν μάλλον, παρά να παραθούν την εντολήν του Θεού.
- Δ Μακ. 16,25 ἔτι δὲ καὶ ταῦτα εἰδότες ὅτι οἱ διὰ τὸν Θεὸν ἀποθανόντες ζῶσι τῷ Θεῷ, ὥσπερ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντες οἱ πατριάρχαι.
- Δ Μακ. 16,25 Τους έλεγε δε και αυτὰ ακόμη να γνωρίζουν· ότι όσοι απέθαναν δια το όνομα του Θεού, ζουν ενώπιον του Θεού, όπως ο Αβραάμ και ο Ισαάκ και ο Ιακώβ και όλοι οι πατριάρχαι του Ισραήλ.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 17

- Δ Μακ. 17,1 Ἔλεγον δὲ καὶ τῶν δορυφόρων τινὲς ὥς ὅτε ἔμελλε καὶ αὕτῃ συλλαμβάνεσθαι πρὸς θάνατον, ἵνα μὴ ψαύσειέ τις τοῦ σώματος ἑαυτῆς, ἑαυτὴν ἑρρίψεν κατὰ τῆς πυρᾶς.
- Δ Μακ. 17,1 Μερικοὶ δὲ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας διηγούνται, ὅτι, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ συληφθῇ καὶ αὕτῃ καὶ νὰ οδηγηθῇ στο θάνατον, ἐρρίφθη μόνῃ τῆς εἰς τὴν πυρὰν, διὰ νὰ μὴ ἐγγίσῃ κανεὶς τὸ σῶμα τῆς.
- Δ Μακ. 17,2 Ὡ μῆτηρ σὺν ἑπτὰ παισὶ καταλύσασα τὴν τοῦ τυράννου βίαν καὶ ἀκυρώσασα τὰς κακὰς ἐπινοίας αὐτοῦ καὶ ἐπιδείξασα τὴν τῆς πίστεως γενναιότητα.
- Δ Μακ. 17,2 “ὦ μητέρα με τὰ ἐπτὰ τέκνα σου ἡ ὁποία κατέλυσες τὴν βίαν τοῦ τυράννου, ἐματαίωσες τὰς κακὰς ἐπινοήσους καὶ παρούσας τὴν γενναιότητα, ποὺ ἐμπνέει ἡ πίστις!
- Δ Μακ. 17,3 καθάπερ γὰρ σὺ στέγη ἐπὶ τοὺς στύλους τῶν παίδων γενναίως ἰδρυμένη, ἀκλινὴς ὑπήνεγκας τὸν διὰ τῶν βασάνων σεισμόν.
- Δ Μακ. 17,3 Στηριζομένη ἐπάνω εἰς τὰ παιδιά σου, ὡσὰν στέγη ἐπάνω εἰς στύλους, ὑπέμεινες χωρὶς κανένα κλονισμόν τὸν σεισμόν τῶν βασανιστηρίων.
- Δ Μακ. 17,4 θάρρει τοιγαροῦν, ὦ μῆτηρ ἱερόψυχε, τὴν ἐλπίδα τῆς ὑπομονῆς βεβαίαν ἔχουσα πρὸς τὸν Θεόν.
- Δ Μακ. 17,4 Ἐχε, λοιπόν, θάρρος, ἱερόψυχε μητέρα. Σὺ ἔχεις στερεωμένην τὴν ἐλπίδα σου στὸν Θεόν διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ὑπομονῆς σου.
- Δ Μακ. 17,5 οὐχ οὕτω σελήνη κατ’ οὐρανὸν σὺν ἄστροις σεμνὴ καθέστηκεν, ὥς σὺ τοὺς ἰσαστέρους ἑπτὰ παῖδας φωταγωγήσασα πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἔντιμος

- καθέστηκας Θεῷ καὶ ἐστήρισαι ἐν οὐρανῷ σὺν αὐτοῖς·
Δ Μακ. 17,5 Δεν ἔχει με τόσην μεγαλοπρέπειαν εγκατασταθῇ στον
ουρανὸν ἢ σελήνη μαζὴ με τὰ ἀστρα, με ὅσην τιμὴν ἔχεις
γίνει δεκτὴ σὺ πέρα του Θεοῦ, ἐπειδὴ ἐφωταγώγησες τους
σαν ἀστέρα υἱοὺς σου με τὴν εὐσέβειαν καὶ ἔχεις λάβει
θέσιν μαζὴ των στον ουρανόν.
- Δ Μακ. 17,6 ἦν γὰρ ἡ παιδοποιΐα σου ἀπὸ Ἀβραάμ τοῦ πατρός. -
Δ Μακ. 17,6 Διότι ἡ τεκνογονία σου ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς κατ' εὐθείαν ἀπὸ
τον πατριάρχην Ἀβραάμ.
- Δ Μακ. 17,7 Εἰ δὲ ἐξὸν ἡμῖν ἦν, ὥσπερ ἐπὶ τινος πίνακος,
ζωγραφῆσαι τὴν τῆς εὐσεβείας σου ἱστορίαν, οὐκ ἂν
ἔφριπτον οἱ θεωροῦντες μητέρα ἐπτὰ τέκνων δι'
εὐσέβειαν ποικίλας βασάνους μέχρι θανάτου
ὑπομείναςαν;
- Δ Μακ. 17,7 Εἰ δὲ εἶχαμεν τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δύναμιν, νὰ
παραστήσωμεν ἐπάνω εἰς ζωγραφικὸν πίνακα τὴν εἰκόνα
τῆς εὐσεβείας σου, δὲν θὰ ἠσθάνοντο φρίκην ἐκεῖνοι, που
θὰ ἀντίκρυζαν μίαν μητέρα ἐπτὰ τέκνων νὰ ὑπομένῃ μέχρι
θανάτου πολυειδῆ βασανιστήρια χάριν τῆς εὐσεβείας;
- Δ Μακ. 17,8 καὶ γὰρ ἄξιον ἦν καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιταφίου
ἀναγράψαι καὶ ταῦτα τοῖς ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰς μνηεὶαν
λεγόμενα·
- Δ Μακ. 17,8 Διότι, βεβαίως, θὰ ἦτο ἄξιον ἀκόμη ἐπάνω καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
ἐπιτάφιον πλάκα νὰ χαράζωμεν ἐπιγραφὴν πρὸς ἀνάμνησιν
χάριν των ὁμοεθνῶν μας, ἡ ὁποία ἐπιγραφὴ θὰ ἔλεγε τὰ
εξῆς·
- Δ Μακ. 17,9 ἐνταῦθα γέρων ἱερεὺς καὶ γυνὴ γηραιά καὶ ἐπτὰ παῖδες
ἐγκεκήδευται διὰ τυράννου βίαν, τὴν Ἑβραίων πολιτείαν
καταλῦσαι θέλοντος,
- Δ Μακ. 17,9 “ἐδὼ ἔχουν ἐνταφιασθῇ ἓνας γέρων ἱερεὺς, μία γραία
γυναίκα καὶ ἐπτὰ παιδιὰ ἐξ αἰτίας τῆς σκληρότητος του
τυράννου, ὁ ὁποῖος ἠθέλε νὰ καταλύσῃ τὸ ἔθνος των

Εβραίων.

Δ Μακ. 17,10 οἱ καὶ ἐξεδίκησαν τὸ ἔθνος εἰς Θεὸν ἀφορῶντες καὶ μέχρι θανάτου τὰς βασάνους ὑπομείναντες. -

Δ Μακ. 17,10 Αυτοὶ ὁμῶς ἐπῆραν τὸ δίκαιον τοῦ ἔθνους τῶν στηριζόμενοι στον Θεόν, ἀφοῦ υπέμειναν τὰ βασανιστήρια μέχρι θανάτου”.

Δ Μακ. 17,11 Ἀληθῶς γὰρ ἦν ἀγὼν θεῖος ὁ δι’ αὐτῶν γεγενημένος.

Δ Μακ. 17,11 Ο ἀγὼν, τὸν ὁποῖον διεξήγαγον, ἔχει γίνεῖ πράγματι ἀγὼν θεῖος.

Δ Μακ. 17,12 ἠθλοθέτει γὰρ τότε ἀρετὴ δι’ ὑπομονῆς δοκιμάζουσα· τὸ νῖκος ἀφθαρσία ἐν ζωῇ πολυχρονίῳ.

Δ Μακ. 17,12 Αθλοθέτης ἦτο ἡ ἀρετὴ, ἡ ὁποία τοὺς ἐδοκίμαζε διὰ τὴν ὑπομονήν, ἐπαθλὸν τῆς νίκης ἡ ἀφθαρσία, ἡ ἀνεὺ τέλους ζωῇ.

Δ Μακ. 17,13 Ἐλεάζαρ δὲ προηγωνίζετο, ἡ δὲ μήτηρ τῶν ἐπτὰ παίδων ἐνήθλει, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠγωνίζοντο·

Δ Μακ. 17,13 Ο Ελεάζαρος ἠνοιξε τὸν ἀγῶνα, στὸν ὁποῖον ἐνήθλησεν ἡ μητέρα τῶν ἐπτὰ παίδων καὶ τὸ ὁποῖον ἠγωνίσθησαν καὶ οἱ ἀδελφοί.

Δ Μακ. 17,14 ὁ τύραννος ἀντηγωνίζετο, ὁ δὲ κόσμος καὶ ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ἐθεώρει·

Δ Μακ. 17,14 Ο τύραννος ἦτο ἀνταγωνιστής, ὁ κόσμος καὶ ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων ἦσαν θεαταί.

Δ Μακ. 17,15 θεοσέβεια δὲ ἐνίκη, τοὺς ἑαυτῆς ἀθλητὰς στεφανοῦσα.

Δ Μακ. 17,15 Ἐνικούσε δὲ ἡ πίστις, ἡ ὁποία καὶ ἐστεφάνωνε τοὺς ἀθλητὰς.

Δ Μακ. 17,16 Τίνες οὐκ ἐθαύμασαν τοὺς τῆς θείας νομοθεσίας ἀθλητὰς;

Δ Μακ. 17,16 Ποῖοι δὲν ἐθαύμαζαν τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ θεοῦ νόμου;

Δ Μακ. 17,17 τίνες οὐκ ἐξεπλάγησαν; - Αὐτὸς γέ τοι ὁ τύραννος καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν ἐξεθαύμασαν αὐτῶν τὴν ὑπομονήν.

- Δ Μακ. 17,17 Ποσοι δεν εξεπλάγησαν; - Ο ίδιος ο τύραννος και όλοι οι παρακαθήμενοι κατελήφθησαν από βαθύν σεβασμόν δια την υπομονήν των.
- Δ Μακ. 17,18 δι' ἣν καὶ τῷ θεῷ νῦν παρεστήκασι θρόνῳ καὶ τὸν μακάριον βιοῦσιν αἰῶνα.
- Δ Μακ. 17,18 Δι' αὐτὴν ακριβῶς στέκονται τώρα πλησίον του θρόνου του Θεοῦ και ζουν εις την μακαρίαν ζωήν.
- Δ Μακ. 17,19 καὶ γάρ φησιν ὁ Μωσῆς· καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου.
- Δ Μακ. 17,19 Διότι ο Μωϋσής λέγει· “πάντες, οι ηγιασμένοι ευρίσκονται ὑπὸ την προστασίαν σου”.
- Δ Μακ. 17,20 καὶ οὗτοι οὖν οἱ ἁγιασθέντες διὰ Θεὸν τετίμηνται οὐ μόνον ταύτῃ τῇ τιμῇ ἀλλὰ καὶ τῷ δι' αὐτοὺς τοῦ ἔθνους ἡμῶν τοὺς πολεμίους μὴ ἐπικρατῆσαι
- Δ Μακ. 17,20 Και αυτοί, λοιπόν, οι οποίοι πρᾶσεφέρθησαν θύματα χάριν του Θεοῦ, δεν ἔχουν λάβει μόνον αὐτὴν την τιμὴν, ἀλλὰ και ἐκείνην που τους ανήκει εκ του γεγονότος, ὅτι χάρις εις αὐτοὺς δεν επεκράτησαν οι εχθροὶ μας επ' του ἔθνους μας.
- Δ Μακ. 17,21 καὶ τὸν τύραννον τιμωρηθῆναι καὶ τὴν πατρίδα καθαρισθῆναι,
- Δ Μακ. 17,21 Και ἐκείνην της τιμωρίας του τυράννου και του εξαγνισμού της πατρίδος μας,
- Δ Μακ. 17,22 ὥσπερ ἀντίψυχον γεγονότας τῆς τοῦ ἔθνους ἁμαρτίας· καὶ διὰ τοῦ αἵματος τῶν εὐσεβῶν ἐκείνων καὶ τοῦ ἱλαστηρίου θανάτου αὐτῶν ἡ θεία πρόνοια τὸν Ἰσραὴλ προκακωθέντα διέσωσε.
- Δ Μακ. 17,22 με το να δώσουν αυτοί! την ψυχὴν των ὑπὲρ των ἁμαρτιῶν του ἔθνους μας. Ετσι δια του αἵματος των ευσεβῶν ἐκείνων ψυχῶν και του ἐξιλαστήριου θανάτου των, η θεία πρόνοια διέσωσε τους Ἰσραηλίτας, οι οποίοι εἶχαν υποστῇ πολλὰ δεινὰ κατὰ το παρελθόν.
- Δ Μακ. 17,23 πρὸς γὰρ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπὶ

ταῖς βασάνοις αὐτῶν ὑπομονὴν ὁ τύραννος ἀπιδὼν
Ἀντίοχος, ἀνεκήρυξε τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ εἰς
ὑπόδειγμα τὴν ἐκείνων ὑπομονήν.

Δ Μακ. 17,23 Διότι ο τύραννος Αντίοχος αποβλέψας εἰς τὴν ἀκλόνητον
γενναιότητά των καὶ τὴν ὑπομονὴν των εἰς τὰ
βασανιστήρια, προέβαλε διὰ κηρύγματος τὴν καρτερίαν
των αὐτῶν ὡς παράδειγμα τοῖς στρατιώταις του.

Δ Μακ. 17,24 ἔσχε τε αὐτοὺς γενναίους καὶ ἀνδρείους εἰς πεζομαχίαν
καὶ πολιορκίαν καὶ ἐκπορθήσας ἐνίκησε πάντας τοὺς
πολεμίους.

Δ Μακ. 17,24 Ἐτσι δε κατέστησε καὶ ἀπέκτησε τοὺς στρατιώτας του
γενναίους καὶ ἀνδρείους τόσον εἰς τὰς πεζομαχίας ὅσον καὶ
εἰς τὰς πολιορκίας· ἐξεπόρθησε πόλεις καὶ ἐνίκησεν ὅλους
τοὺς ἐχθρούς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 18

Δ Μακ. 18,1 Ὡς τῶν Ἀβραμισαίων σπερμάτων ἀπόγονοι παῖδες
Ἰσραηλῖται, πείθεσθε τῷ νόμῳ τούτῳ καὶ πάντα τρόπον
εὐσεβεῖτε,

Δ Μακ. 18,1 Ω υιοὶ των απογόνων του Αβραάμ! Τέκνα του Ισραήλ,
υπακούετε στον Νομον αὐτὸν των πατέρων μας καὶ με κάθε
τρόπον νὰ ἐκδηλώνετε τὴν εὐσεβειάν σας,

Δ Μακ. 18,2 γινώσκοντες ὅτι τῶν παθῶν δεσπότης ἐστὶν ὁ εὐσεβὴς
λογισμὸς καὶ οὐ μόνον τῶν ἑνδοθεν, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἑξωθεν πόνων·

Δ Μακ. 18,2 γνωρίζοντες ὅτι ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς εἶναι κυρίαρχος των
παθῶν καὶ οὐ μόνον των ψυχικῶν οδυνῶν ἀλλὰ καὶ των
σωματικῶν ἀλγηδόνων.

Δ Μακ. 18,3 ἀνθ' ὧν διὰ τὴν εὐσεβειαν προέμενοι τὰ σώματα τοῖς
πόνοις ἐκείνοι, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων

- ἐθαυμάσθησαν, ἀλλὰ καὶ θείας μερίδος κατηξιώθησαν.
- Δ Μακ. 18,3 Δια τοῦτο, ἐπειδὴ παρέδωσαν ἐκεῖνοι τα σώματά των χάριν της ευσεβείας εἰς τας οδύνας, οχι μόνον εθαυμάσθησαν ἀπὸ τους ἀνθρώπους, ἀλλὰ χαι ἐγιναν ἄξιοι θείας ἀμοιβῆς.
- Δ Μακ. 18,4 καὶ δι' αὐτοὺς εἰρήνευσε τὸ ἔθνος, καὶ τὴν εὐνομίαν τὴν ἐπὶ τῆς πατρίδος ἀνανεωσάμενοι ἐκπεπολιορκήκασιν τοὺς πολεμίους.
- Δ Μακ. 18,4 Ἐξ αἰτίας αὐτῶν εἰρήνευσε το ἔθνος καὶ αφοῦ ἀποκατέστησαν τὴν εὐνομίαν εἰς τὴν πατρίδα κατενίκησαν τους ἐχθροὺς.
- Δ Μακ. 18,5 καὶ ὁ τύραννος Ἀντίοχος καὶ ἐπὶ γῆς τετιμώρηται καὶ ἀποθανὼν κολάζεται· ὥς γὰρ οὐδὲν οὐδαμῶς ἴσχυσεν ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοφυλῆσαι καὶ τῶν πατρίων ἔθῳ ἐκδιαιτηθῆναι, τότε δὴ ἀπάρας ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων ἐστρατοπέδευσεν ἐπὶ Πέρσας.
- Δ Μακ. 18,5 Ο τύραννος Ἀντίοχος καὶ ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἔχει τιμωρηθῆ καὶ ἀποθανὼν βασανίζεται. Οταν δὲν κατῴρθωσεν να ἀναγκάσῃ τους κατοικοὺς της Ἱερουσαλήμ, να ἀρνηθοῦν το ἔθνος των καὶ να ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τα ἡθῆ των πατέρων των, τότε πλέον αφοῦ ἐσήκωσε το στρατόπεδόν του ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, το μετέφερεν εἰς τὴν χώρα των Περσῶν.
- Δ Μακ. 18,6 ἔλεγε δὲ ἡ μήτηρ τῶν ἐπτὰ παίδων καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα τοῖς τέκνοις·
- Δ Μακ. 18,6 Ἐλεγε δὲ ἡ μητέρα τῶ ἐπτὰ παιδιῶν εἰς τα τέκνα της, ἐκτὸς των ἄλλων, καὶ αὐτὰς τας ἀρετὰς της·
- Δ Μακ. 18,7 ὅτι ἐγὼ ἐγεννήθην παρθένος ἀγνή καὶ οὐχ ὑπερέβην τὸν πατρικὸν οἶκον, ἐφύλασσον δὲ τὴν ὠκοδομημένην πλευράν.
- Δ Μακ. 18,7 “ἐγὼ ἐζήσα παρθένος ἀγνή καὶ δὲν ἐπέρασα τα ὅρια της πατρικῆς οἰκίας. Εφύλασσα δὲ τὴν γυναικεῖαν ιδιότητά μου,
- Δ Μακ. 18,8 οὐδὲ ἔφθειρέ με λυμεῶν ἐρημίας φθορεὺς ἐν πεδίῳ,

- οὐδὲ ἐλυμήνατό μου τὰ ἀγνὰ τῆς παρθενίας λυμεῶν
ἀπατηλὸς ὄφης· ἔμεινα δὲ χρόνον ἀκμῆς σὺν ἀνδρί.
Δ Μακ. 18,8 δεν με διέφθειρε διαφθορεὺς, που πραμονεύει εἰς ερημίας
καὶ εἰς πεδιάδας δια να διαφθεῖρη. Οὐτε κατέστρεψε την
παρθενικὴν αγνότητά μου δόλιος οφς, πονηρὸς ἀνὴρ.
Εμεινα δε πιστὴ ὡς σύζυγος του ἀνδρὸς μου καθ' ὅλον τον
χονον της ἀκμῆς μου.
- Δ Μακ. 18,9 τούτων δὲ ἐνηλίκων γενομένων ἐτελεύτησεν ὁ πατὴρ
αὐτῶν, μακάριος μὲν ἐκεῖνος, τὸν γὰρ τῆς εὐτεκνίας
βίον ἐπιζήσας τὸν τῆς ἀτεκνίας οὐκ ὠδυνήθη καιρὸν.
Δ Μακ. 18,9 Οταν οι παῖδες μου ἐνηλικιώθησαν, ἀπέθανεν ο πατὴρ των·
καὶ ἦτο μακάριος, ἀφοῦ ἐζήσε, δια να ἀπολαύση την χαρὰν
της ευτεκνίας τα καὶ δεν ησθάνθη τας οδύνας ατεκνιας.
- Δ Μακ. 18,10 ὃς ἐδίδασκεν ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, τὸν νόμον καὶ τοὺς
προφῆτας.
Δ Μακ. 18,10 Εκείνος, ἐν ὧσιν ἦτο ἀκόμη μαζὴ σας, σας ἐξηγοῦσε τον
Νομον καὶ τους προφῆτας
- Δ Μακ. 18,11 τὸν ἀναιρεθέντα Ἀβελ ὑπὸ Καῖν, ἀνεγίνωσκε τε ὑμῖν καὶ
τὸν ὀλοκαρπούμενον Ἰσαὰκ καὶ τὸν ἐν φυλακῇ Ἰωσήφ.
Δ Μακ. 18,11 Εδιάδαζεν εἰς σας ἀπὸ την Ἱερὰν Βιβλον, δια τον Αβελ τον
φονευθέντα ἀπὸ τον Καῖν, δια τον προσφερθέντα Ἰσαὰκ ὡς
θυσίαν ὀλοκαυτώσεως καὶ δια τον φυλακισμένον Ἰωσήφ.
- Δ Μακ. 18,12 ἔλεγε δὲ ὑμῖν τὸν ζηλωτὴν Φινεές, ἐδίδασκέ τε ὑμᾶς
τοὺς ἐν πυρὶ Ἀνανίαν καὶ Ἀζαρίαν καὶ Μισαήλ.
Δ Μακ. 18,12 Σας ὠμιλοῦσε δια τον ζηλωτὴν Φινεές καὶ σας ἀνέφερε τους
ριφθέντας στο πυρ Ἀνανίαν, Αζαριαν καὶ Μισαήλ.
- Δ Μακ. 18,13 ἐδόξαζε δὲ καὶ τὸν ἐν λάκκῳ λεόντων Δανιήλ, ὃν καὶ
ἐμακάριζεν.
Δ Μακ. 18,13 Δεν παρέλειπε να ἀπονέμῃ ἐπαίνους καὶ στον ριφθέντα
στον λάκκον των λεόντων Δανιήλ. Τον ὁποῖον καὶ
ἐθεωροῦσε μακάριον.
- Δ Μακ. 18,14 ὑπεμίμνησκε δὲ ὑμᾶς καὶ τὴν Ἑσαΐου γραφὴν τὴν

λέγουσαν· κὰν διὰ πυρός διέλθῃς, φλόξ οὐ κατακαύσει σε.

Δ Μακ. 18,14 Υπενθύμιζεν ἀκόμη εἰς σας καὶ τὴν προφητείαν τοῦ Ησαΐου, ποὺ λέγει· “κὰν διὰ πυρός διέλθῃς, φλόξ δὲν θὰ σε καταύκασῃ”.

Δ Μακ. 18,15 τὸν ὕμνογράφον ἐμελώδει ὑμῖν Δαυὶδ τὸν λέγοντα· πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Δ Μακ. 18,15 Εὑαλλεν εἰς σας τοὺς στίχους τοῦ Δαβίδ, ὁ ὁποῖος ἔλεγε· “πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος”.

Δ Μακ. 18,16 τὸν Σαλομῶντα ἐπαροιμιάζεν ὑμῖν τὸν λέγοντα· ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτοῦ τὸ θέλημα.

Δ Μακ. 18,16 Ἀνέφερεν εἰς σας τὴν παροιμίαν τοῦ Σολομώντος ποὺ λέγει· “ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτοῦ τὸ θέλημα”.

Δ Μακ. 18,17 τὸν Ἰεζεκιήλ ἐπιστοποιοεῖτο τὸν λέγοντα· εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα τὰ ξηρὰ ταῦτα;

Δ Μακ. 18,17 Ἐφερεν εἰς ἐπιβεβαίωσιν τὸν Ἰεζεκιήλ, ὁ ὁποῖος λέγει· “εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα τὰ ξηρὰ ταῦτα;”

Δ Μακ. 18,18 ὥδῃν μὲν γάρ, ἣν ἐδίδαξε Μωϋσῆς, οὐκ ἐπελάθετο τὴν διδάσκουσιν καὶ λέγουσαν· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω·

Δ Μακ. 18,18 Δὲν ἐλησμόνησεν ἐπίσης τὴν ὥδῃν, ποὺ ἐδίδαξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἡ ὁποία συμβουλεύει καὶ λέγει· “ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω”.

Δ Μακ. 18,19 αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν.

Δ Μακ. 18,19 Αὕτη εἶναι ἡ ἰδική σας ζωὴ καὶ τὸ ἀτελεύτητον μῆκος τῶν ἡμερῶν”.

Δ Μακ. 18,20 Ὡς πικρᾶς τῆς τότε ἡμέρας καὶ οὐ πικρᾶς, ὅτε ὁ πικρὸς Ἑλλήνων τύραννος πῦρ φλέξας λέβησιν ὤμοις καὶ ζέουσι θυμοῖς ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν καταπέλτην καὶ πάσας τὰς βασάνους αὐτοῦ τοὺς ἐπτὰ παῖδας τῆς

Ἀβρααμίτιδος

- Δ Μακ. 18,20 Ω της πικρᾶς ἐκείνης ἡμέρας, που δεν ἦτο ἐν τούτοις πικρά, ὅταν ὁ σκληρὸς Ἕλληνας τύραννος, ἀφοῦ ἤναψε πυρ κάτω ἀπὸ τοὺς λέβητας, καὶ ἀφοῦ με σκληρόν καὶ φλογερόν θυμόν ὠδήγησεν στὸν καταπέλτην καὶ εἰς ὅλα τὰ βασανιστήριά του τὰ ἐπτά παιδιὰ τῆς θυγατρὸς του Ἀβραάμ,
- Δ Μακ. 18,21 καὶ τὰς τῶν ὀμμάτων κόρας ἐπήρωσε καὶ γλώσσας ἐξέτεμε καὶ βασάνοις ποικίλαις ἀπέκτεινεν.
- Δ Μακ. 18,21 κατέστρεψε τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν τῶν, ἔκοψε τὰς γλώσσας τῶν καὶ με πολυειδῆ βασανιστήρια τὰ ἐθανάτωσε!
- Δ Μακ. 18,22 ὑπὲρ ὧν ἡ θεία δίκη μετῆλθε καὶ μετελεύσεται τὸν ἀλάστορα τύραννον.
- Δ Μακ. 18,22 Δι' ὅλα αὐτὰ ἡ θεία δίκη κατεδίωξε καὶ θὰ καταδιώξη ἀκόμη τὸν ἀλαζόνα τύραννον.
- Δ Μακ. 18,23 οἱ δὲ Ἀβραμιαῖοι παῖδες σὺν τῇ ἀθλοφόρῳ μητρὶ εἰς πατέρων χορὸν συναγελάζονται ψυχὰς ἀγνὰς καὶ ἀθανάτους ἀπειληφότες παρὰ τοῦ Θεοῦ,
- Δ Μακ. 18,23 Οἱ Ἀβραμιαῖοι ὅμως νέοι ὅλοι μαζὴ με τὴν ἀθλοφόρον μητέρα τῶν, συγκαταλέγονται μετὰ τῶν χορῶν τῶν πατέρων, ἀφοῦ ἔλαβαν πᾶρα τοῦ Θεοῦ ψυχὰς καθαρὰς καὶ ἀθανάτους.
- Δ Μακ. 18,24 ὦ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
- Δ Μακ. 18,24 Εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα τοῖς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.